உ

ஸ்ரீமஹாகணபதயே நம:

ஸ்ரீகுருப்யோ நம:

ௐ

இஃது

சுக்லயஜுர்வேதத்தின்

ஜாபாலசாகையின் உபநிடதமாகிய

ஜாபாலோபநிடதத்தின்

பொழிப்புரையும் விசேடவுரையும்

—(*)—

பிரம்மஸ்ரீ

சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்யா பத்திராதிபரான

பரஸமய பஞ்சானன பண்டித பாஞ்சஜன்ய

கு. ஸ்ரீநிவாஸ தீக்ஷிதரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

—(*)—

பிரம்மஸ்ரீ

திரு-சிவானந்த சாகரயோகீசுவரரவர்களால்

சோதிக்கப்பட்டு

—(०)(*)(०)—

திருவையாற்றுக்கருகில்

(கொக்காவேரி) ஸ்ரீஜகத்குருயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு

1900

இதன் விலை அணா 7

சிவமயம்

ஜாபாலோபநிடதமுகவுரை

ஜாபாலோபநிடதமென்பது ஐந்துண்டு. அவற்றின் வேற்று
மையறியப்படுவதற்காக அவிமுக்த ஜாபாலோபநிடதம், 'பிருஹ
ஜ்ஜாபாலொபநிடதம்' 'பஸ்மஜாபாலோபநிடதம்' 'ருத்ராட்ச ஜா
பாலோபநிடதம்' 'ஜாபால்யுபநிடதம்' எனவழங்குவார்கள். இவ
ற்றுள் அவிமுக்தஜாபாலம் சுக்லயசுசிலும், ருத்ராட்ச ஜாபாலம்
ஜாபாலி இவைகள் சாமவேதத்திலும், பிருஹஜ்ஜாபாலம், பஸ்ம
ஜாபாலம் இவைகள் அதர்வணவேதத்திலும் படிக்கப்படுகின்றன.
அதர்வணவேதத்திலுள்ள பிருஹஜ்ஜாபால, பஸ்ம ஜாபாலங்களும்
ஜாபாலமென்ற பெயரொற்றுமைகொண்டு இவ்வுபநிடதமே யா
மெனமயங்கி நாராயணபட்டர் இதை அதர்வண வேதத்துபநிடத
மாமென, அதற்குரிய மந்திரத்துடன் சாந்தியிட்டு உரையிட்ட
னர். இவ்வைந்துபநிடதங்களும் விபூதி ருத்ராட்சம், ஸ்ரீபஞ்சா
ட்சரம், சிவார்ச்சனம்- பில்வபத்ரங்களென்ற பஞ்ச வைதிக பா
சுபதமுத்திரைகளுக்கு பரமஹம்ஸ பிரவிருத்திகளான அத்தியாச்சிர
மிகளே முக்யாதிகாரிகளென்றும், மற்ற சர்வாச்சிரமிகளும் மு
க்திக்கந்தரங்க சாதனமான மேற்கண்ட பஞ்சமுத்திரைகளைத்தத்
தம் ஆச்சிரமங்களுக்கேற்றபடி அனுஷ்டித்துக் கிருதார்த்தராம் வ
ழியீதெனவும் நிரூபித்தன. அவற்றுள் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சராதி திவ்ய
நாமதேவகவைபவத்தை இவ்வவிமுக்த ஜாபாலோபநிடதம் விசே
ஷமாய் நிரூபித்து மோட்சசாதக வைதிகமந்திரங்களில் ஸ்ரீகை
வல்யோபநிடதமிறுதியிற் குறித்தவாறு சதருத்ரீயமே (ருத்
திராத்தியாயமே) மிகச்சிறந்ததாமென்றும். இருபுருவத்தின்நடு
வெனப்படும் ஆக்ஞாஸ்தானத்தில் சோதிலிங்க மூர்த்தியான ஸ்ரீ
குருவை ஸ்ரீ ருத்திராத்தியாய ஜபபூர்வமாய் இடையறாது தி
யானித்து வந்தவர்க்கு அண்டபிண்டங்களில் அவிமுக்தமெனப்ப
டும் ஸ்ரீகாசிக்கு சுதந்திரனான ஏகநாதன் திருவருளால் பிரணவ
மஹாவித்தையும் ஸ்ரீபஞ்சாட்சராதி வித்தைகளும் கிடைக்கப்
பெற்று அக்கணத்திற்றானே பரசிவசாயுஜ்யதிவ்ய முத்திகிடைக்

குமென்றும், அதற்கு உரியவர் அண்டத்தில் காசிக்ஷேத்திரத்தில் எல்லாச் செந்துக்களுமென்றும், மற்ற விடத்தில் பிண்டாவிமுக்தோபாசகர்களான ஸர்வாச்சிரமிகளென்றும் மூழங்கியது. இதனை தொல்லாசிரியர் பலர் பிரமாணமாக வெடுத்து வழங்கிவந்திருக்கின்றார்கள். வேதபாஷியக் காரர்களும் வேதாந்தபாஷியக்காரர்களும் இவ்வுபநிடதத்தை ஒவ்வோர் பிரகரணங்களிலெடுத்ததன்றி யசுர்வேதபாஷியத்தில் ஸ்ரீ மாதவாசாரியரும் பாஸ்கராசாரியரும் ஸ்ரீ ருத்திராத்தியாய முகவுரை யிலிதனை யெடுத்துதகரித்தார்கள். மஹீதராசாரியரும் சுக்ல யசுர்வேதபாஷியத்தில் இதனை ஸ்ரீ ருத்திராத்தியாயமகிமையிலேயே எடுத்தாண்டனர். உவ்வடாசாரியர் கர்க்கியாசாரியர் முதலாயினோரும் இதனை உதகரித்தனர். ஜகத்குருசுவாமிகள் வேதாந்தபாஷியத்திலும் மூன்றாம் அத்தியாயத்து நான்காம் பாதத்து ஒன்றிரண்டதிகரணங்களாகிய புருஷார்த்தாதிகரணம், பராமர்சாதிகரணம் இவற்றின் இறுதிகளில் இவ்வுபநிடதவசனங்களை யெடுத்து விசாரித்திருக்கின்றனர். அவ்வாசாரியர் பாஷியத்தை யனுசரித்த பிரம்மவித்யாபரணம் முதலிய கிரந்தங்களிலும் இவ்வுபநிடத வசனத்தின் சம்பந்தமுண்டு. மற்ற பாஷியங்களையியற்றிய ஸ்ரீகண்ட சிவாசாரியர், பலதேவமிச்ரபண்டிதர் ராமானுஜாசாரியர் முதலிய எவரும் அதே பிரகரணத்தில் இவ்வசனத்தை யெடுத்தாண்டனர். இங்ஙனமே ஸ்ரீ மதப்பயதீட்சிதராதி பெரியோர்களும் வைத்யநாத தீட்சிதர் முதலியநிபந்தனக்காரர்களும் இவ்வசனத்தையெடுத்து ஸ்ரீ ருத்திரப்பிரசம்சையையெடுத்து வழங்கினர். ஆகவே இவ்வுபநிடதம் எவ்வழியானும் சர்வாசாரிய பரிக்ரகமுள்ள உபநிடதமாமென்க. இச்சாகைக்கு மகரிஷி, சத்யகாமரென்ற ஜாபாலரென்றார் நாராயணபட்டர். அவராயினும் மற்றெவராயினுமாகுக. இவ்வுபநிடதத்திற் கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்களைச் சிலபுராணங்களில் அனுவதித்ததன்றி அவைகளைச் சமயம் நேர்ந்துழிவிரிப்பாம். மேற்கண்ட நியாயங்களால் இவ்வுபநிடதம் உருவத்திற்சிறிதாயினும் பெரிதேயென்க. மேலும் ஸ்ரீ ருத்திரத்திற்கு வியாக்கியனம் செய்யவெழுந்தபலரும் இவ்வுபநிடதத்தை சிரமேற்கொண்டாரெனத் துணிந்திடுக. இவ்வுபநிடதத்தில் ஆறுகண்டங்களுண்டு. அவற்றில் முதற்கண்டம் பிருஹஸ்பதி யாக்ஞவல்கியர் சம்வாதமாய் தாரகத்தை நிரூபித்த

௩. இரண்டாவது அத்திரியாக்ஞயவல்கிய சம்வாதமாய் அவிமுக்த சொருபத்தை நிருபித்தது, மூன்றாவது முற்குறித்த தாரகமந்திரம் உள்ளிட்ட ஸ்ரீ உருத்திராத்தியாயத்தைப்புகழ்ந்தது. நான்காவது ஜனகயாக்ஞவல்கிய சம்வாதமாய் சன்னியாச விதியைக் குறித்தது. ஐந்தாவது அத்ரி யாக்ஞவல்கிய சம்வாதமாய் சன்னியாசத்தை புகழ்ந்தது. ஆறாவது உபசங்காரரூபமாய் இவ்வித்தையின்பயனை நிருபித்தது. அற்றேல் சன்னியாசத்தை ஸ்பஷ்டமாய் விதித்த இவ்வுபநிடதத்தை எடுக்காது ஆசிரியர்பாதராயணர் சன்னியாசவிதி கற்பனைக்கு கஷ்டப்பட்டு சூத்திரமியற்றியதேதனாலோவெனின், இவ்விஷயத்துக்கு எல்லாபாஷ்யக்காரரும் சமாதானத்தை விரிவாய்ச் சொல்லியிருப்பதால் யாமதற்குப் புதிதாய்ச் சொல்ல வேண்டுவதொன்றுமில்லை. சம்சயமில்லாது ஸ்பஷ்டமாய் ஒவ்வோர் விஷயங்களை நிருபிக்கும்வேதாந்தவாக்கியங்களையும் வேதாசாரியர் எடுக்காமைக்குக் காரணம் அவற்றையெடுத்தால் அதிகரண லக்ஷணம் குன்றுமென்று முன்னரே கைவல்யப்பேருரையிற் குறித்தோம். அதனையே யிங்கு மமைத்துக்கொள்க. இவ்வுபநிடதத்திற்கு ஸ்ரீசங்கரானந்த யோகிகள் நாராயணபட்டர் உபநிஷத்ப்ரம்மேந்திர சுவாமிகள் முதலிய சிலர் வியாக்கியானம் செய்திருக்கின்றார்கள். இதற்கே சிலகாலத்துக்குமுன் எம்மால் செய்யப்பட்ட வடமொழிவியாக்கியானமொன்றுண்டு. பலவியாக்கியானங்களையும் பலப்ரதி ரூபங்களையும் கொண்டு இயன்றவரை பரிசோதித்து தமிழுலகத்துள்ளார் தாரக வித்தையையறிந்துய்யுமாறு இவ்வுபநிடதத்திற்கோர்சிற்றுரையியற்றினமாதலின் இவற்றுள் கொள்ளற்பாலனவைகளைக் கொண்டு யாமெடுத்த இம்முயற்சிஇடையே தளர்வுறாது முற்றுப் பெறுமாறு திருவருளை முன்னிட்டு ஆசி கூறுவாரென அகமகிழ்ந்துவேண்டுகின்றனம்.

சுபம்.

உ

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃 |

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 |

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍀𑌯𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍

𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ||

——(*)——

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑍐 ||𑍐|| (௧) 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌦𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 | 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 || 𑍐 𑌶𑌾𑌂𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌂𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌂𑌤𑌿𑌃 || 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌦𑌨𑌮𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌦𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌨 (௨) 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 (௩) 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌦𑌂 𑌵𑍈 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌦𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 𑌜𑌂𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍂𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 (௪) 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌸𑌾𑌵𑌮𑍃𑌤𑍀𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍇𑌤𑌾𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌂𑌚𑍇𑌦𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍 (௫) 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 ||—||௧||

(௧) [illegible] 𑌶𑌾𑌂𑌤𑌿𑌃 || [illegible] ||

(௨) 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 ||

(௩) 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌦𑌂-𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌦𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 (𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾)

(௪) 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌸𑌾𑌵𑌮𑍃𑌤𑍀𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 |

(௫) 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 (𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾)

[illegible] (௧) [illegible] (௨) [illegible] (௩) [illegible] ||௨||

[illegible] (௪) [illegible] ||௩||

---

(௧) [illegible]

(௨) [illegible]

(௩) [illegible]

(௪) [illegible]

[illegible]

(௧) [illegible]

(௨) [illegible]

(௩) [illegible]

(௪) [illegible]

(௫) [illegible]

(௬) [illegible]

[illegible]

த்யேதத்ஸர்வம்ʼ பூஸ்ஸ்வாஹேத்யப்ஸு பரித்யஜ்யாத்மாந
மந்விச்சேத் யதா ஜாதரூபதரா நிர்த்வந்த்வா நிஷ்பரிக்ர
ஹாஸ்தத்த்வ ப்ரஹ்மமார்கே ஸம்யக்ஸம்பந்நாஃ ஶுத்தமாநஸாஃ ப்ரா
ணஸந்தாரணார்தம்ʼ யதோக்தகாலே விமுக்தோ பைக்ஷ
மாசரந்நுதரபாத்ரேண லாபாலாபௌ ஸமௌ பூத்வா
ஶூந்யாகாரதேவக்ருஹத்ருணகூடவல்மீகவ்ருக்ஷமூலகுலா
லஶாலா (௧) அக்நிஹோத்ரஶாலா நதீபுலிநகிரிகு
ஹரகந்தரகோடரநிர்ஜரஸ்தண்டிலேஷு (௨) அநிகேதவா
ஸ்யப்ரயத்நோ நிர்மமஃ ஶுக்லத்யாநபராயணோ(அ)த்யா
(௩) த்மநிஷ்டஶ்ஶுபாஶுபகர்மநிர்மூலநபரஸ்ஸந்ந்யாஸே
ந தேஹத்யாகம்ʼ கரோதி ஸ பரமஹம்ʼஸோ நாம ஸ ப
ரமஹம்ʼஸோ நாமேதி ॥ ௬ ॥

ஓம் பூர்ணமதஃ பூர்ணமிதம்ʼ பூர்ணாத்பூர்ணமுத
ச்யதே ! பூர்ணஸ்ய பூர்ணமாதாய பூர்ணமேவா
வஶிஷ்யதே ॥ ஓம் ஶாந்திஃ ஶாந்திஃ ஶாந்திஃ ॥

ஜாபாலோபநிஷத்ஸமாப்தா ॥

(ஓம் தத்ஸத்)

—(*)—

(௧ அக்நிஹோத்ர நதீதி (பா)
(௨) அநிகேதவாஸீ (இதி பா)
(௩) அத்மநிஷ்டாஶுபகர்ம (இதி பா]

உ

சுபம்.

ஜாபாலோப நிடதம்.

மூலமும் உரையும்,

அவதாரணிகை.

சர்வவேதாந்தங்களுக்கு முரிய சம்பிரதாயத்தை யனுசரித்து இச்சாபாலோபநிடதமும் ஓர் சதாசாரிய சிஷ்ய சம்வாதமுகத்தால் வித்தையை வெளியிடுகின்றது.

ப்ருஹஸ்பதிருவாச யாஜ்ஞவல்க்யமென்று

(இ — ள்.) பிருஹஸ்பதி யாக்ஞவல்கியரைக் கேட்டார். என்பது.

(வி — ரை.) பிருஹஸ்பதி யென்று சிடனைக் குறித்தமையால் மாகாமேதாவியாயுள்ளவனே இவ்வித்தைக்குப் பரமாதிகாரியெனவும், மானுஷானந்தம்முதல் சமஸ்தானந்தங்களையும் கீழ்ப்படுத்தி பிரம்மானந்தத்திற் கடுத்த இரண்யகர்ப்பானந்தத்திற் குக்கீழான ஆனந்தமுள்ளவர் பிரஸ்பதி யென்று தைத்திரீயோபநிடதம் கூறுகின்றது. ஆதலால் பிருகஸ்பதி ஸ்தானத்தைப் பெற்றவர்களுக்கு ப்ராஜாபத்யானந்த மொன்றும், பிரம்மானந்தமொன்றுமேவிரும்பத்தக்கது. அவற்றுள் பிரம்மக்ஞானம் நிறைந்த பிருகஸ்பதிக்கு சவிசேஷானந்தமெனச் சொல்லப்படும் பதமுக்தியானந்தரூபமான இரண்ய கர்ப்பானந்தம் அவ்வளவு சிரேஷ்டமன்றென்றெண்ணி, என்றும் குன்றாத நிலைமையில் நிர்விசேஷமாய் நிற்கும் பிரம்மாநந்தத்தையே கருதி நிரவன்யோபாஸ்தி பலத்தால் இவ்வுலகத்தே ஜீவன் முக்தனாய் பிரம்மநிஷ்டராய யாக்ஞவல்கியரை அவர் கேட்டனரென்றது [illegible]

ரத்தினுமஃமே அருகிலும், என்ற சுருதியின் உட்கருத்தையறிந்து தம்மைப்போல் பல உலகங்களில் கிரமமாய் ஆனந்தா நுபவங்களைப் பெற்றும், ஈசுவரனை சர்வசொரூபனுய்ப் பாவித்து உபாசிக்கும் வகையறியாது மீண்டும், அதிகாரமதத்துக்குட்சிக்குண்டு வருத்தமுறாது இங்கிருந்தே பரமவைராக்கியத்தால் எல்லாப்போகங்களையும் வெறுத்து பிரம்மானந்தானுபவ பாக்கியம் பெற்ற யாக்ஞவல்கியர் தமக்குரிய ஆசிரியனென்று கண்டறிந்த பெருமையையே பிருஹஸ்பதியினிடத்து அமைத்து சுருதிகுறித்ததாமென்க. சித்தாந்தங்களை வாதம் ஜல்பம் விதண்டை முதலிய வழிகளால் எடுத்து நிரூபிப்பது வேதவழக்காதலால், ஈண்டு ஜல்பகதையாய்க் கொள்ளின் இவ்விருவரும் சம்பிரதாயரும் ஆகலாம். வாதகதையாய்க் கொண்டாலும் அங்ஙனமேயாம். இஃது விதண்டையோ அல்ல. குருசிஷ்ய சம்வாதமென்பது உபநிடதங்களில் பெரும்பான்மையில் அமைந்ததாகலின் அவ்விதமமைத்துரைசெய்தோம். 'அடைந்து பணிந்து முதலிய சொற்களால் சீடன் தொழிலையும், உபதேசம் அனுக்கிரகம் முதலிய சொற்களால் ஆசிரியன் தொழிலையும், இவ்வுபநிடதம் சிறப்பிக்காமையின் சமநிலைபெற்ற இரு முனிவர்களுக்கு இஃது ஓர் சம்வாதரூபமெனவும், பொருள் செய்யினும் குற்றமில்லை. அங்ஙனமாயினும், தேவாசாரியர் பதவியைப் பெற்று பிரமதேவானந்தத்திற்கு அடுத்த ஆனந்தாதி காரியாயும்குரு என்ற சொல்லுக்கு இடு குறிப் பொருளாயும் வாசஸ்பதி, வாக்குக்கு நாயகனென்ற பெரும்புகழும் சர்வவேதாதிபத்யமும் அனேக கர்மங்களாலாராதிக்கத்தக்க பெருமையும் வாய்ந்த பிருஹஸ்பதியை, சீடனாகக்கொள்ளுதல்சீராமோவெனின் பிரம்மானந்தானுபவம் நிறைந்த பிரும்மநிஷ்டனது பெருமை அதினும் மேலானதென 'ஶ்ரோத்ரியஸ்ய சாகாமஹதஸ்ய' விருப்பமொழிந்த சுரோத்திரியனுக்கும் என்ற தைத்திரீய சுருதி கூறுதலால் அது கூடும். அனேக வுபநிடதங்களில் பிருஹஸ்பதி யாக்ஞவல்கிய சம்வாதமாகவே இவ்வவிமுக்தசொருபநிருபணமும் தாரகவித்தையும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் இவ்வுபதேசம் மிகச் சிறந்ததென்பதை அதிகமேதும் சொல்லிவிளக்கவேண்டுவதில்லை.

அவதரணிகை

கேள்வியைக்குறிக்கின்றார்.

யதநு குருக்ஷேத்ரம் தேவாநாம் தேவய
ஜநம் ஸர்வேஷாம் பூதாநாம் ப்ரஹ்மஸத
நம் என்று

(இ—ள்.) எது குருக்ஷேத்திரத்துக் கடுத்தது அல்லது குருக்ஷேத்திரத்துக்கு மேலானது தேவதைகளுக்கு தேவயஜனஸ்தானமாயுள்ளது? சர்வபூதங்களுக்கும் பிரம்ம சதனமானது. எ—று

(வி—ரை) குருக்ஷேத்திரத்துக் கடுத்ததென்பது குருக்ஷேத்திரத்துக்கு கீழ்புரத்திலண்டத்திலமைந்தமையாலும், பிண்டத்தில் தர்சனோபநிடதம் குருக்ஷேத்ரம் கடிஸ்தாநே, குருட்சேத்திரம் தன்த்தானத்திலுள்ளது என்று குறித்தவாறு அக்குருக்ஷேத்திரஸ்தானமான தனத்திலும் மேலான அடுத்த ஆக்ஞாஸ்தானத்தில் இஃதுளதாதலாலும் என்க. குருட்சேத்திரம் அண்டத்திலும் பிண்டத்திலும் இதற்குமேல்புறத்தும் கீழ்புறத்தும் அமைக்கப்பட்டமையின் குருட்சேத்திரத்திற்கடுத்ததென்றோம். பெருமையில் அதிலும் மேலானதென்றோம் யத்-அநு-குருக்ஷேத்ரம் என்று பிரித்தால் எது குருட்சேத்திரத்துக்கு அடுத்தது என்றபொருளும் யத்-அநு-குருக்ஷேத்ரம் என்று மூன்று பதங்களாக்கி குருக்ஷேத்ரம் யதநு என்று கூட்டினால்குருட்சேத்திரம்எதற்குகீழ்ப்பட்டதேஎன்றும் பொருளாகுமாதலின் அதற்குஇருவகைப் பொருளுமமைத்தோமென்க. இங்கு குருட்சேத்திரமென்ற சொல்லுக்கு ஓ ஈச முக்திகாமர்களுக்கு ஒருக்ஷேத்திரத்தைச்செய் (மோக்ஷகாமாநாம்) க்ஷேத்ரம் குரு) என்றுபிரார்த்திக்கப்பட்டசிவனுற்செய்யபட்டமையால் வாராணசியென்ற காசிட்சேத்திரமே குருட்சேத்திரமாமெனபொருளுரைத்தாருமுளர். அவர்பக்கத்தில் அநேகவுபநிடதங்

களிற் படிக்கப்படும் இவ்வுபநிடத சனத்திலமைந்த (௯ நஂ௦) அனு என்றசொல் அவலமாய் ஒழிவதே பெருங்குற்றம். க்ஷேத்ரேணசயம் ஸமேதாவஸ்ராந ஸாமவிஸ்லாஸாவு திவாரு நவஃ ஹீப்ந ஐவெவாயிகெவ” என்ற பாணினி சூத்திரங்களால் அனு என்றசொல்லுக்கு ஓர்பகுதியும், மேற்பட்டதும் கீழ்ப்பட்டதும் பொருளாதலின் யாம் முற்காட்டியபடி அவ்வனு என்னுஞ்சொல்லைபிரித்துக்கூட்டும் வகைகளால் “எதுகுருக்ஷேத்திரத்தின் பகுதி? எதன்பகுதிகுருக்ஷேத்திரம்? எதுகுருக்ஷேத்திரத்துக்கடுத்தது, எதற்கடுத்தது குருக்ஷேத்திரம் எதற்கு கீழுள்ளது குருக்ஷேத்திரம்? எது குருக்ஷேத்திரத்துக்குமேல்? என்றபலவிதப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. இவ்வளவுபொருள் கொடுக்கத்தக்க அனுவென்ற சொல்லைவியர்த்தப்படுத்தியும் எப்பிரமாணங்களினும் அகப்படாதபடி குருக்ஷேத்திரமென்ற சொல்லுக்குப் பொருளுரைத்தும் முக்கியார்த்தமாக கௌணார்த்த ஸ்வீகாரக் குற்றங்களுக்கு அகப்பட்டுக்கொள்வது அபரிசிலனத்தாலுண்டாவதேயென்றறிக்கிடுக. தேவர்களுக்குதேயவஜனஸ்தான மென்றதும்மனிதர்களுக்குள் தேவயாகம் செய்பவர்களுக்கு உலகத்தில் புண்ய நதிதீராதிகள் ஸ்தானமாவது போல் தேவர்களுக்குச்சிறந்தமகா தேவாதிகளையுத்தேசித்து யாகம் செய்வதற்கு அண்டத்தில் ஸ்ரீ காசிஸ்தானமென்பதும் பிண்டத்தில் இந்திரியாபிமானிகளானதேவர்களே தேவர்களென ப்படுவார்களாதலின், யஜ்ஞேந யஜ்ஞமயஜந்த தேவா:” யக்ஞனல் யக்ஞனைப்பூசித்தனர் சுரர். என்று அவர்கள் செய்தயாகத்தை புருஷசூக்தம் கூறியவாறு செய்தவிடம் அவிமுக்தமென்ற ஸ்தானமெனவும் மேலேவரும் விடைமுகத்தால் தெரியப்படும். எல்லாப்பூதங்களுக்கும் பிரம்மசதனம் என்றது. மானிடத்தன்மை முதலிய சரீரதர்மங்களையும், பிராமணத்தன்மைமுதலிய வர்ணதர்மங்களையும், பிரம்மசரியம் முதலிய ஆச்சிரமதர்மங்களையும், வித்தைவிசாரம் வைராக்கியம் முதலியசாதனங்களையும் எதிர்நோக்காதுசத்யோநிர்வாண மென்றபிரம்மீபாவத்தை சர்வஜந்துக்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய இடமென்றும் பொருள் கொடுக்கும். பிண்டத்தில் எவ்வித உபாஸ்திஎவர்களையும் நன்னெறிக்குய்ப்பிக்கும் அஃதே அவ்விதமாம்.

ஆயின் ஈசனது அவ்யாஜகருணாப்பிரவாகத்துக்கு இடமாக்கூடிய அண்டத்திலெந்த க்ஷேத்திரமென்பதும், எந்தக்ஷேத்திரம் குருக்ஷேத்திரத்தின் மேலானதென்பதும், எந்த விடத்து எல்லாத்தேவர்களும் நற்கருமப்பயனைப் பெற்றார்களென்பதும்’ பிருஹஸ்பதி வினவிய க்ஷேத்திரத்திற்கு மூவிலக்கணங்களாம். அங்ஙனம் பிண்டத்தில் தனத்தானமென்ற இதயஸ்தானத்துக்கு மேலாயுள்ளது யாதெனவும், எவ்விடத்துத் தேவர்கள் தம்மைத்தாமறிந்து உய்த்தாரெனவும்’ எதனிடத்துச்சென்ற சைதனியம் மீளாதபிரம்மீபாவத்தை பெறுமெனவும், மூவிலக்கணங்களுள்ள இடம் வினவப்பட்டதாம். இங்கண்டத்தில் சவிசேஷ முக்தியும் அது வெசாரூப்பியமும் பிண்டத்தில் நிர் விசேஷப் பிரம்மீபாவமும், ஒருகொடியிலிருகனியென்ற ஞானத்தால் பிரதீகோபாசனை, நிரன்வயோபாசனைகளாகிய வழிபாடுகளை யனுசரிக்கும் அதிகாரிகளையுத்தேசித்து சொற்சொருக்கப்பொருள் விளங்கமகா மேதாவியின் வினாவிதென்க.

அவதாரணிகை

யாக்ஞவல்கியர் பகர்ந்த விடையைக் காட்டுகின்றார்

அவிமுக்தம் வை குருக்ஷேத்ரம் தேவாநாம்
தேவயஜநம்| ஸர்வேஷாம் பூதாநாம் ப்ரஹ்ம
ஸதநம் || என்று

(இ—ள்) அவிமுக்தமே குருக்ஷேத்திரத்துக்கு அதேத்தது. தேவர்களுக்குதேவயஜனமாயுள்ளது; எல்லாப்பூதங்களுக்கும் பிரம்ம சதனமாயுள்ளது

(வி—ரை) அவிமுக்தமென்பது என்றும் ஈசனால் விடப்படாமையானும், பத்தர்களாலென்றும் அடையக் கூடாமையானும் அண்டத்திலும் பிண்டத்திலும். அவிமுக்த மென்பதற்குப்பெயரேற்பட்டது. மற்றது முன்போல். மூலத்திலுள்ள ‘வை’ என்றசொல்பிரசித்தியைக் குறிப்பதாயினும் கேள்விக்குத் தக்கபடி அஃது ‘அனு’ என்றசொல்லின் பொருள் மேனின்றதென்க

'அவ்யயாநாமநேகார்த்தத்வம்' அவ்வியயங்கள் பல பொருள் கொடுக்கும், என்ற நியாயத்தை இங்கமைத்துக் கொள்க.

அவதரணிகை

அண்டத்தில் ஒவ்வொருட்சேத்திரங்களை ஜீவசமஷ்டிசொரூபனாகிய விராட்டிக்கு ஒவ்வொரு அவயவங்களாக நிரூபித்தது பாவனாமாத்திரமே யாகலின், அவ்விதபாவனாசித்தர்க்கு அவிமுக்தம் ஓரே இடமாயிருப்பது எங்ஙனமெனவ்வுமெனச் சிடர்க்கு சங்கை நிகழாவண்ணம் அவ்விதபாவனா சித்தர்க்கு நினைத்தவிடமெல்லாம் அவிமுக்தமேயென நிரூபித்துக்காட்டுகின்றார்.

> தஸ்மாத் யத்ர க்வசந கச்சதி ததேவ மந்யேத
> இதம் வை குருக்ஷேத்ரம் தேவாநாம் தேவய
> ஜநம் ஸர்வேஷாம் பூதாநாம் ப்ரஹ்மஸத
> நம் | இதி

(இ—ள்) ஆகையால் அவ்விடம் விட்டெங்கு சென்றாலும் அதனையே இதுவே குருக்ஷேத்திரத்துக் கடுத்தது, தேவர்களுக்கு தேவயஜனமாயுள்ளது, சர்வ பூதங்களுக்கும் பிரம்மசதனமாயுள்ளது என்று நினைப்பான். எ—று

(வி—ரை) ஈசனது திவ்யசொரூப சாட்சாத்காரம் பாவனையினலேயே கிடைக்குமென்பதை ஸாவதா ஸதா உபீயாவ்யம் பாவனையாலறியத்தக்கது, தமக்கோராச் சிரயமில்லாதது என்றுசுவேதாசுவதரோபநிடதங்கூறியது. மற்று அவ்விதப்பாவனை சுகமாய் வருவதற்காக ஒருவாறு அண்டபிண்டாவிமுக்தங்களான காசிக்ஷேத்திர ஆக்ஞியாஸ்தானங்களை அடைந்து அவ்விடம் விட்டெங்கேபோனாலும் அவன் மனோவிருத்தி அதனிடத்தேசெலுமாதலின், அவனுக்கு நித்தியாவிமுக்த சேவாபாக்கியம் அவருக்கு கைகூடுமென்பதிற்றடையில்லை என்பது ஆசிரியர்கருத்து. அதனாலேயே ஸ்ரீகாசியாத்திரை செய்து மீண்டும் தமதுஇம்மை வாழ்க்கையொடுங்கு மன்று சிதம்பரத்தின்கண் ஸ்ரீமன்னட

ராஜவள்ளலார் குஞ்சிதச்சேவடி நீழலடையும்படி அவ்விடம்சேர்ந்த ஸ்ரீமதப்பயதீக்ஷிதேந்திரயோகிகள் தமக்கு விமுக்த மரணம் கிடைக்காமற்போயதென்று மயக்காவண்ணம் தாம் நிரந்தராவிமுக்தோபாசகரென்றும் ஸ்ரீ குருமூர்த்தி சேவகரென்றும் காட்டுவதற்காகவே ஊாவ நாயதிஸவெவஸஹமஷா த்ரீாாஉகம நமாஶெஉயவஷிகாஶீ | வ்ர்ாவவெகாயஷிஹவெ தாலாோ கா தாா௱கம கிழிதிவெ நாவஷிவஶவெந | பாவனையன்றே பலன்களையளிக்கும் காசியேயங்ஙனம் யாமிருக்குமிடம், வ்யாபகனுனவப்பரமான்மா தாரகமெமக்குத் தருவது திண்ணம், என்று ஓர் செய்யுளைச் செய்தருளினர்- அதனால் பிண்டத்திலும் ஸ்வாதிஷ்டான மணிபூர அனுஹதங்களில் பிரும்ம விஷ்ணு ருத்ரர்களை தியானித்து அவர்களிரந்திகளை பேதித்து மேல் ஆக்ஞாஸ்தானத்தில் ஸ்ரீ குருமஹேசுவரமூர்த்தியைக் கண்டு அவரது திருவருளாலவனது ஐக்கியம் பெற்ற சேதனுக்கு மீண்டும் சரீரத்தில் ஒருக்கால் பஹிர்முகவிர்த்தி உண்டானலும்; அஃது அகாரிய காரியென்றும் அவனது திவ்ய சைதன்யவிலாசத்துக் கொன்றும் குறைவில்லையென்றும் இதனுலேற் படுகிறது. அஃதையே நினைக்கவேண்டுமென்றதை அஃதை நினைக்கவேவேண்டுமெனமார்க்கொண்டுடையருது அதனைச்சிந்தித்தலே அவ்விதமகாஸித்திக்கேதுவம் மற்றவைமுன்போல்.

ஆவதரணிகை

அத்தகைய பெருமை யண்டபிண்டங்களில் அவிமுக்தத்துக்கு க்கிடைத்த ஏதுவைக்குறிக்கின்றூர்.

அத்ர ஹிஜம்வெதாஃ வ்ராணெஷூலக்ஷு உாாணெ
ஷூ ரூ வ ஸு ஸாா௱கம ஸ ஹவஸ்ரவெஷ - வெத
நாவஸாவர்ஜீ ஹலகவா வொாகஷீ ஹவதி || என்று

(இ—ள்) இங்கு ஜந்துக்களுக்குப் பிராணன் வெளிப்படும் பொழுது ருத்திரன் தாரகப் பிரம்மோபதேசம் செய்வார் அதனுல் அச்செந்து அமிர்தமாய் மோட்சத்தைப்பெறும்,

(வி—ரை) இங்கு என்றது அண்டபிண்டா விமுக்தங்களைக்குறித்தது. இதனால் அண்டத்தில் மேல்கணடஸ்தானத்தில் மரிப்பவர்க்கும் பிண்டத்தில் சுழிமுனை வழியாய் மேற்கண்ட விடத்தில் மரணமயானவாவைச் செய்த்தினவர்களுக்கும் மேல்குறிக்கும்பாக்கியம் கிட்டுமென்பதைக் குறித்தது. ஐந்து என்றெடுத்தமையால் எவ்விதமான வர்ணாச்சிரமாதிகளாலுண்டாகுமதிகார விசேடங்கள் இங்கவாவப் பட்டதாம், பிண்டத்திலும் தாரகமென்ற ராஜயோகத்தைக்கொண்டு ஆக்ஞாஸ்தானத்தில் சிவகுருசாக்ஷாத்காரம் பெற்றோர் எவ்வருணத் தவராயினும் எவ்வாச்சிரமிகளாயினும், ஜடபரத, இந்தமாதிகளைப் போல் எத்திருவுருவைப் பெற்றவராயினும். அவருக்கு பிராரப்தவிசேஷத்தாற்றோன்றிய அச்சரீரத்தின்கண்ணே அவர்களுக்குமீட்சியில்லாப்பேரானந்தவீடுகூடுமென்பதிதன் கருத்து. அதற்கு எச்சாதனங்களில்லாவிடினும், வைராக்கியமென்ற சாதனமொன்றுமட்டும் இன்றியமை யாததாதலின், அதனைமட்டும் குறித்தற்காக பிராணங்கள் போகும்பொழுது என்று. தம்வலிகுன்றாது பிராணங்கள் சரீரத்தில் சஞ்சரிக்குங்கால் காமாதி பகைவர் அறுவர்கைச் சிக்குண்டு ஆன்மாசரீராபிமானத்தைவிட்டொழியானாகவே அவனுக்கு வைராக்கியம்இன்றாம். மரணத்தின் பிறகும் கேட்டல் முதலியவற்றுக்கேற்றபுலன்களும் அபிமானிக்கற்குத் தூலசரீரமும் சேராமையின் அன்று சாதனங்கள் சேராது. ஆயின் ரோகம் முதலியவற்றால் தம்மால் வெகுகாலம் அபிமானிக்கப்பட்ட சரீரத்தை விட்டு அகன்றிட நேருங்கால் தமக்கு அதை விடுவதற்கு விருப்பமில்லாமற் போனபோதிலும், அரும்பாடுபட்டு அபிமானத்துடன் கட்டிய தமதில்லத்தை நாற்புறம் தீக்கவர்ந்தபொழுது விடுவதுபோலிங்கும் விடும்படிநேருகின்றது. ஆயின் அச்சமயம் எவ்வித்விருப்பமிருப்பினும் அது பயன்படாமையால் வைராக்கியமுள்ளவன் விடுவதுபோலிவனும் சரீரத்திலபிமானத்தை விட்டே தீரவேண்டும். அவன் இன்பத்துடன் விடுவான் இவன் துன்பத்துடன் விடுவானாயினும் எவ்வழியிலும் மரணமகோடிகளை அனுக்கிரகிக்கவேண்டியவவ்வியாஜகருணாபரிபூர்ணனாகிய ஸ்ரீபரமேச்சுரன் வைராக்கியப்போலியான வதைஓர் சிறு சாதனமாகவேற்று ஆட்கொள்ளுகிறானென்பது அவனது திருவருட்செல்வத்துளோர்சிறிதேயாம் ஒருவன் அன்புடன் பால்

அருந்தினும். குழந்தை தாயடிகொண்டு பாலருந்தினும், இருவரும் இன்பத்துடனும் துன்பத்துடனுமேற்கும் பாலிருவருக்குமிஷ்டமே தருவது போலவிம்மரணகாலவைராக்கியமும் வைராக்கியகோடியிற் சேர்ந்து ஓர்வகை யதிகாரிக்குப்பயன்தருவதேயாம். அற்றேல் எல்லாப்பாவிகட்குங்காசிமரணத்தால்பரமசிவோபதேசபாக்கியங்கிட்டி வீடுகூடுமாயின், பாவங்களுக்கு பிராயச்சித்தங்களையும், நரகாதிவனுபவங்களையும் நிரூபித்த சாஸ்திரங்கள் முற்றும்ப் பிரமாணங்களாகாவோவெனின், இங்ஙனம் சங்கை செயற்க. பல்கோடிப்பவங்களில் நாடோறுஞ்செய்த நற்கருமத்தின் பயனேயன்றோ, அண்டத்துட்காசிவாசமும், அதனிடத்தே மங்களமரணமும், அனேககோடிபவங்களில் நாடோறுமப்பிய சித்தவர்ணாச்சிர தர்மங்களுடன் கூடிய மகாராஜயோக நிட்டையின் பயனன்றோ பிண்டாவிமுக்தோபாசனமும் அங்கேலயமும். அற்றேலஃதெங்கனமாயினுமாகுக. காசியின் கண்ணேயிறக்கும் காமுகர் கள்வர் குடியர் கொலையாளிகளுக்கும் மறையவர், பறையர், மற்றவர்க்கும்ஒருவகையேமுக்தியெனின், அவ்விடத்தே அவர்செய்த கொடுஞ்செயல்களெலாம் பயனற்றொழியுமேயெனின்,இச்சங்கையுமறியாமையின் செயலேயாம்.என்னையெனின் அத்தகையமாபாவிகளுக்கு அங்கு பைரவ சூலாக்ரயாதனை யுண்டெனசாத்திரங்கணிரூபித்தன வென்க. அற்றேல், அரன்றிருவருள்பெற்றவக்காசிமரண பாக்கியவான்களுக்கும் மீண்டுந்து யருண்டோவெனின் எவ்வினையும் அதன்பயனைத் தராதொழியாதாகலின் அவ்வினைக்கேற்ற பயனுண்டேயாமென்க. அவிமுக்தமரணம்பெற்றோர்க்கு வைரவசூலாக்ரயாதனையின்பிறகே பரமேச்சுரசதுபதேசற்பயனாய சொரூபசாட்சாத்காரமும் லிங்கதேசபங்கமுமுண்டாயாகலின்மற்றய இடங்களிற் பெறும் மரணத்திலும் காசிமரணம் மிகச்சிறந்ததாமெனப்பட்டது. ஆலாலத்தால் அலங்கோலமாயினவமரர்க்கும் அமுதம்கிடைத்த ஆனந்தம் மிக்கப்பெருகுமன்றி மீண்டுமாலாலத்தைக்கண்டஞ்சாவண்ணம் மனத்திடமுண்டாயதுபோலென்க. ஆயின் ஸ்தூலத்திலபிமானத்தை விட்டுச் சூக்குமத்திற் பரசிவோபதேசத்தைப் பெற்று, அதுபயன்படுவதற்கு முன்னரேபைரவயாதனைகளை யனுபவித்துப் பிறகு அச்சதுபதேச பலனை மீளாத பரமானந்தத்தைப்பெறுவானென்பதுமுறை இத

னால் எந்தச்சாஸ்திரங்களுக்கும் சம்பிரதாயங்களுக்கும் விரோதம் யாதுமில்லை. இச்சரீரத்திலேயே வைராக்கியாதி சாதனங்கள் நிறையப் பெற்றவனுக்கு ஸ்ரீபரமேசுவரசதுபதேசம் பைரவயாதனை முதலிய இடையூறின்றி சீக்கிரத்திற் பயன்றரும். அங்ஙனம் பெறுதாற்கும அதற்கெதிர்மறையான மகாபாதகங்களிறைந்தார்க்கும் தாரதம்மியம்போல் காலம் செல்லப்பின்பே யவ்வுபதேசம் பயன்படும். இவ்வளவே வேற்றுமையுளது. இவ்விஷயம் காசி மிருதிமோட்ச நிர்ணயத்தில் ஸ்ரீ சுரேசுவராசாரியவர்களால் விரிவாய் நிரூபிக்கப்பட்டது. அங்குள்ள முடிந்த கருத்திது- நல்லதோர் விதை நீர்வளம் நிலவளம் நிறைந்து கூடியவிடத்து விதைக்கப்படினது உடனே முளைப்பதும், உசிதகாலத்திற் பயன்படுவதும் பிரத்தியட்சம்- மற்றுபோதுமான நீரும் நிலவளமும் இல்லாதவிடம் அதேநல்விதை சிறிதுகாலம் சென்றேமுளைப்பதும் பயன்படுவதுமாகும்- மேல் நீரேயன்றிமுற்றும் காய்ந்துள்ள நிலத்தின் கண்ணோர் நல்விதை வீழ்ந்தாலந்நிலத்தின் கடினத்தன்மை களைத்துலக்கம் வண்டி வெட்டியுழுதும் கட்டியடித்தும் குப்பையைச்சேர்த்தும்மேடுபள்ளம் நிறைவியும் நற்றண்ணீர்பாய்ச்சியும் பல செய்கைகள் செய்தபிறகே அவ்விதைமுளைக்கும். அன்றிநல்விதைவிதைப்பவன்தான்விதையைவிதைப்பதற்கு முன்னரே அந்நிலத்தில் மறைந்துகிடக்கும் பலவிபரீதவிரைகளும், முளைத்துத்தழைத்து நெற்பயிரை யழிக்குமுபன்றால் அவைகளை வெட்டித்துக்களைந்தபிறகே அந்நெற்பயிரை நற்பயனுளதாக்குவதுபோல மீண்டும் ஸ்ரீபரமேச்சுர சதுபதேசநல்விதையேற்ற ஆன்மாவிடத்துவாசனாமயமாய் நிற்கும் பலவிதைகள் முளைத்து அவைகளை பைரவன் சூலமுகத்தாற்களைந்தெரிந்தாலன்றி அத்திவ்யோபதேச நல்விதைப்பயன் படுவதில்லையாம், என்பதே. ஆகபரமசிவனது திவ்யோபதேசம் அவ்விமுக்தோபாசகர்களுக்கே சுலபமாய்க்கிடைப்பதே அவிமுக்தத்திற்களவிலாப்பெருமையாம், என்பதேயாயிற்று. அத்தகையவுபதேசம்யாது? அவ்வுபதேசத்தைச்செய்பவன்தான் யாவன? என்ற வினாவையெதிர் நோக்கி ஆசிரியன் பெருமையும் உபதேசிக்கப்படும். மந்திரத்தின் பெருமையும் அமைக்கின்றார் ருத்திரனென்பதாதியால். ருத்திரன் = சம்மாரத்தயா

ங்களைத்தலைப்பவன் [illegible] ருத்என்பது சம்சாரத்தில் ஆன்மாக்களைக்கட்டும் வித்தை; அதனைஎவனபகரிப்பான்.அவனேருத்திரனெனப்படுவான். அல்லது 'ருத்திரன்,ருத் என்பது சப்தமயப்பிரபஞ்சம், அதனைத்தன் வசப்படுத்தி க்கொண்டவன்; அதாவது சவர்சப்தங்களாலும் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறான். அல்லது'ருத்திரன்' ருத்=பிரம்மவித்தை, அதனையுபதேசிப்பவன்; சதாசாரியசரீரத்தை யதிட்டித்தும் நேரிலும் தத்வோபதேசஞ் செய்பவன்; அல்லது'ருத்திரன்' =சப்தமயபிரபஞ்சத்தை யொழிப்பவன், மௌனசமாதியை உபதேசிப்பவன் என்பதுகருத்து. அல்லது'ருத்திரன்'=ருத்என்றபிரம்மவித்தையினால் ஜீவனிடத்தமைந்த அஞ்ஞியவித்தையை த்ராவணம் செய்பவன், கரையச்செய்பவன், நிவிர்த்திப்பவன். அல்லது 'ருத்திரன்' = சம்ஹாரகாலத்தில் சமஸ்தப்பிராணிகளையும் கதறச்செய்பவன். அல்லது 'ருத்திரன்=பிரம்மதேவமுகாவிர்ப்பாவலீலையிலும், தேவதைகளிடத்து பொன்னைக்கவர்ந்தலீலையிலும் அழுகையையபினயித்தவன். அல்லது'ருத்திரன்' பிரதிபந்தமாகிய ரோதிகாசக்தியைத்தலைப்பவன். அல்லது'ருத்திரன்' எல்லாநற்பிரவிருத்திகளையும் தடுக்கும் தமோகுணத்தைத்தன்வசப்படுத்தினவன். அல்லது'ருத்திரன்'உலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்களிடத்தமைந்த 'ருத்' என்ற அஞ்ஞானத்னைத நோக்கிதான் துயருறுபவன். பிரர்துயரமேற்காமையென்ற கருணைக்கு நிதியாயுள்ளவனென்றகருத்து. அல்லதருத்திரன்' =ருத் என்பதாவரணம் அதனைநிவிர்த்திப்பவன். அல்லது'ருத்திரன்' =சர்வஜகத்பயங்கரன், சர்வேசுவரனுதலால் என்பதாதி பலபொருள்கள் ஸ்ரீமாதவாசாரிய ஸ்ரீமஹீதராசாரிய ஸ்ரீபாஸ்கராசாரியர் முதலியோர்களால் வேத பாஷியங்களிலும் புராணங்களிலும் பாரதாதிகளிலும் விரிந்து கிடைக்கின்றன ஆதலாற்றான் ஸ்ரீபோதாயனமுனிவரும் தமது குருவை சிவனென்றுபாவித்துப் பூஜிக்கவேண்டுமென்றனர். அதுகொண்டேஅமர்க்களத்தமைந்த அர்ச்சுனன் அம்புலிமுடிப்பிரான்றிருவாராதனத்தைத் தமக்குக்கீதோபதேசஞ்செய்தபராமாசாரியரான கண்ணபிரான் திருமேனியிற்றானே செய்துமுடித்தான். என்பது ஸ்ரீம

காபாரதத்தில் ஸ்பஷ்டமாயுளது. மேற்கண்டசர்வக்ஞத்வம்வாச்
சலியம் முதலிய அற்புதகுணமுள்ள ஸ்ரீ பரமேச்சுரனே வேறுபி
ராகிருதத் திருமேனிகளையதிடடிக்காது தமதப்பிராகிருத திவ்ய
விக்கிரகத்துடன் பிரமவித்யா தேவியார் தமதருட்டிருமேனியில்
ஓர்பாகத்தில் துலங்கிட அச்செந்துக்குப் பிரத்தியட்சமாய்த்தமது
திருக்கரங்களாலச்செந்துவின்றலையைத்தமது திருத்துடைமேலே
ற்றி அதன்வலதுதிருச்செவியில்மெள்ள ஸ்ரீமகாதாரக மகாமந்தி
ரோபதேசஞ் செய்தருளி அவித்யாநிவிர்த்தி செய்தருளுவாரெ
ன்பதாதிதாரகவித்யாவிதியின்பூதார்த்தவாதமாம். இஃது காசிகண்
டம் முதலிய புராணபாகங்களில் விரிந்துகிடப்பது. இவ்வளவா
லாசிரியன் பெருமை கூறப்பட்டதாயினும் அதன்மட்டோடு அவா
நிலைதொலைபாதாகையால் அவ்வித்தையின் பெருமையையும் 'தா
ரக' மென்றதாதியால் குறிக்கின்றார். 'தாரகம்' என்பது பிரணவ
மே. இதனை பஞ்சாக்ஷரமென்பாருஞ் சிலருளர், பிரணவத்தைத்
தாரகமென்று சொல்வது சர்வவேதாந்தப்பிரதிபன்னம், ‘𑌅𑌥𑌕
𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍’ ‘𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌏𑌵 𑌗𑌰𑍍𑌭
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌣𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿- 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾
𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍’ இனி தாரமெனப்படுவதெதனால்? எத
னுச்சரித்தமாத்திரையில் கர்ப்பம், ஜன்மம், ஜரை, மரணம் இவை
களாகிய சம்சாரமகாபயத்தினின்று தாரணஞ்செய்விக்கும். ஆத
லால் தாரமெனப்படும், என்று அதர்வசிரசும், ‘𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖
𑌭𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿- 𑌤𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃’ எல்
லாத்துயரங்களினின்றும் தாரணஞ்செய்விப்பதால் தாரமெனப்ப
டும், என்று அதர்வசிகோபநிடதமும், ‘𑌗𑌰𑍍𑌭𑌜𑌨𑍍𑌮𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌣𑌸𑌂
𑌸𑌾𑌰𑌮𑌹𑌾𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿- 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿’ என்று
முன் அதர்வசிரசு கூறியவாறே அத்வயதாரகோபநிடதமும், இவ்
வுபநிடதத்திற்கண்டபடி பிருஹஸ்பதி யாக்ஞவல்கிய சம்வாதத்தை
முற்றுங்காட்டி ‘𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿- 𑌤𑌦𑍇𑌵
𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿- 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌿

ஜீவம் ம்ருத்யு ஜன்ம ஜரா மரண ஸம்ஸார மஹத்பயாத் ஸந்தாரயதீதி தஸ்மாதுச்யதே ஷடக்ஷரம் தாரகமிதி ய ஏதத்தாரகம் ப்ரஹ்ம ப்ராஹ்மணோ நித்யமதீயதே —" தாரகமாதலால் தாரகமெனப்படும் இதையே தாரகப் பிரமமென்று நீயறிந்திடுவாய், இதுவே உபாசிக்கப்பாலதா மென்றறிய வேண்டும். கர்ப்பம ஜன்மம் ஜரைமரணம் சம்சாரமென்னும்மகா பயத்தினின்று தாரணஞ்செய்வித்தலால் இஃதுதாரகமெனப்படும் இஃது (ஷடக்ஷர) தாரகமெனப்படும், இத்தாரகப் பிரம்மத்தை எந்தப்பிராமணன் நித்தியம் படிப்பான்; என்று ராமோத்தரதாபினீயோபநிடதமும், 'ப்ரணவஸ்தாரகஸ்ய வேத ஏஷ' பிரணவம் தாரகம், அதனை யெவன் அறிவான்? என்று பாசுபதப் பிரமோபநிடதமும், 'ஜபம் தஸ்தாரகம் ப்ரணவம் ஜபந்தோ நாஸ்திஷ்டந்தி' தாரகமான பிரணவத்தை ஜபித்துக்கொண்டு சந்தோஷத்துடனிருக்கிறார்கள் என்று பஸ்மஜாபாலோபநிடதமும், இவ்வுபநிடதத்தைப் போலவே பிருஹஸ்பதி, யாக்ஞவல்கிய சம்வாத ரூபமாய் பிரவர்த்தித்து 'தாரகத்வாத் தாரகோ பவதி' ததேவ தாரகம் ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி, ததேவோபாஸிதவ்யம்' அதுவே தாரகமாதலால் தாரகமெனப்படும், அதை தாரகப்பிரமமாக அறியவேண்டியது. அதையே உபாசிக்கவேண்டியது. என்று தாரசாரோபநிடதமும், இன்னும் பலவுபநிடதங்களுமிவ்விதமே தாரகப் பிரணவமென்று நிரூபித்தலாலும், மற்றுந் நாராயணோபநிடதம் பிரணவமே தாரகமென்று நிரூபித்தமையானும், தெட்சிணாமூர்த்தியுபநிடதம், ராமரகசியோபநிடதம் ராமதாபனீயோபநிடதம் சன்னியாசோபநிடதம் அவதூதோபநிடதம் முதலிய எல்லாவுபநிடதங்களுந் தாரம் தாரகமென்று பிரணவத்தையே வழங்குதலானும், பிரணவமே தாரகமெனப் பொருந்தும். அன்றியுஞ் சமஸ்த மந்திர சாஸ்திரங்களிலுந் தாரம் என்ற சொல்லுக்குப் பிரணவம் பொருளாவதேயன்றி மற்றேதும் பொருளாவதில்லை. அதர்வணவேதத்திற் சேர்ந்தகோபத பிராமணத்தில் பிரணவமே தாரகமென்பது நன்கு நிரூபிக்கப்பட்டது அன்றி ஸ்ரீ ருத்திராத்தியாயத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்யவெழுந்த எல்லா பாஷியக்காரர் க

ளும் 'நக்ஷத்ராராய' என்றவிடத்துள்ள (தார) என்றசொல்லுக்குப்பிரணவசொருபமானபரமாத்மாவென்றே பொருள்விரித்து அதற்குவேண்டிய பிரமாணங்களையும் காட்டியிருக்கின்றார்கள். 'அவிமுக்தே தத்ர தத்ர கணபதே ராகாஹால: ப்ரணவம் தாரகம் ப்ரூதே நாத்ர கார்யா விசாரணா' அவிமுக்த மென்ற மகாக்ஷேத்திரத்தில் சன்னிதானஞ் செய்யும் பரமேச்சுவரன் (அங்கு மரிப்பவர்களின்) காதடியில் தாரகமாகிய பிரணவத்தை யுபதேசிக்கின்றார். வேறெங்கு மவ்விதமிடையாது, என்று வசிஷ்டாதி ஸ்மிருதிகளும் பிரணவத்தையே தாரகமென்றன புராணங்களோ இவ்விஷயத்திலளவிலடங்கா. சுருதி ஸ்மிருதி புராண இதிஹாசமந்திர சாத்திரங்களில் தாரமென்றசொல்லுக்கு பிரணவமன்றி மற்றேதும் பொருளாகவெடுக்கப்பட வில்லை. அற்றேல் ராமதாபனீயோபநிடதத்தில் கிம் தாரகம் கிம் தாரபதீதி ஸஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய: தாரகம் தீர்க மநலம் பிந்து பூர்வகம், தீர்க மநலம் பரம் பிந்து பூர்வகம் ஏதுதாரகம், ஏதுதாரணஞ் செய்விக்கும் அந்தயாக்ஞவல்கியர் மறுபடி கூறுகின்றார். தாரகமாவது ரகாரத்துடன் அகாரநெடில்சேர்த்து பிந்துவும் சேர்ந்துபின்னா அகரநெடிலேறிய அந்தரகரத்துடன்மாயனமவென்பதே, என்றும், முக்திகோபநிடதத்தில் யத்ர குத்ராபி வா காச்யாம் மரணே ஸ மஹேச்வர: ஜந்தோர் தக்ஷிண கர்ணே து மத்தாரம் ஸமுபாதிசேத் காசியிலெந்த விடத்திலாவது எந்தச்செந்துவேனும் மரித்தாலதன் வலதுசெவியில் பரமசிவனானவர் என்னுடைய தாரகமந்திரத்தை யுபதேசிக்கின்றார் என்றும், ராமோத்தரதாபினியத்திலேயே ஸ்ரீராமஸ்ய மனும் காச்யாம் ஜஜாப வ்ருஷபத்வஜ: மன்வந்தர ஸஹஸ்ரைஸ்து ஜப ஹோமார்சனாதிபி: உதர்ஜம் ஸ்ரீராமனுடைய மந்திரத்தை காசியில் பரமசிவன் ஜபித்தாரென்றுதொடங்கி எவனிந் என்மந்திரத்தையுபதேசித்தாலவன் முக்தனாவான் என்றுவிரிந்த உடாக்கியானமும், ராமமந்திரத்தைதாரகமென்றுதான் இவ்வுபனிடதம்கூறியவாறுநிருபணம்பதி

யாக்ஞவல்கிய சம்வாதரூபமாய் காசிக்ஷேத்திரத்திலுபதேசிக்கப்படுவதும் மந்திரமேயென்றதூஉம், ருத்திரமூர்த்தி அம்மந்திர சித்திபெறுவதற்கு பெரியதோர் தவஞ்செய்ததாக மகார்த்தவாதம் புகன்றதூஉம், முற்றும்பதர்மொழிகளேயோ? மற்றுந் தாரசாரோபனிடதம் இவ்வுபனிடதமும் கூறியவாறு, யாக்ஞவல்கியசம்வாதரூபமாய்த்தோன்றி காசியிலுபதேசிக்கப்படும் மந்திரரகசியத்தை நிரூபித்து ஸ்ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்யம் கிம் தாரகம் கிம் தாரயதீதி ஸ ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய: | ஓம் நமோ நாராயணாயேதி தாரகம் சிதாத்மகமித்யுபாஸிதவ்யம் யாக்ஞவல்கியனை வினவினர். எது தாரகம் எதுதாரணஞ் செய்விக்குமென்று அந்தயாக்ஞவல்கியர்சொன்னார். ஓம் நமோ நாராயணாய வென்னுந்தாரகஞ்சிதாத்மகமானது அதுவேயுபதேசிக்கத்தக்கது என்று புகன்றதூஉம் அப்பிரமாணமாமோ வெனின், அற்றன்று. வேதங்களில் ஓர்மாத்திரையேனும் அப்பிரதானமெனச்சொல்வதே பெருந்தவறாயிருக்க வேதாந்தங்களிலெழுந்த விப்பெருஞ்சொற்றடரையப் பிரமாணமென்போமில்லை. மற்று அக்ஷிபுருஷோபாஸ்தி முதலியன அவற்றையே பிரமமென புகழ்ந்ததும்பாலும், தைத்திரீயோபனிடதம் நமோ வாயவே நமஸ்தே வாயோ த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஹ்மாஸி வாயுவேயுனக்கு நமஸ்காரம். நீயே பிரத்தியட்சமானபிரமம்ஆகிறாய் என்றுவாயுவைபிரமமென்று துதித்தாற்போலவும், சாந்தோக்யோபனிடதம் வாமதேவ்யவித்தையில் எல்லாவிதபிரபஞ்சத்தையும் பிரமமென்றுபகழ்ந்ததும், ஸ்வராஜ நுஜ்ஞோ(?)ஹாஸி ஓ அரசனே நீ பிராமணனாகிறாய் என்று ராஜருயதிட்சிதனை பிராமணனென்று புகழ்ந்ததும், மற்றும்பலவசனங்கள் போல்ராமமந்திர அஷ்டாக்ஷர மந்திரங்களை பிரணவத்துரிய பெருமையேற்றி புகழ்ந்தனவேயாமென்க. அதனாற்றான் அவ்வுபநிடதங்களிலும் ராமதபனத்தில் அதேசொற்றொடர்தொடர்ந்து அகார: ப்ரதமாக்ஷரோ பவதி உகாரோ த்விதீயாக்ஷரோ பவதி மகாரஸ்த்ருதீயாக்ஷரோ பவதி அர்த்தமாத்ரஸ்சதுர்த்தாக்ஷரோ பவதி | பிந்து: பஞ்சமாக்ஷரோ பவதி நாத: ஷஷ்ட

ஷ்டாக்ஷரோ பவதி, தாரகத்வாத் தாரகோ பவதி, ததேவ தாரகம் ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி, ததேவோபாஸிதவ்யமிதி விஜ்ஞேயம், கர்பஜன்மஜராமரணஸம்ஸாரமஹத்பயாத் ஸந்தாரயதீதி, தஸ்மாதுக்தமஷ்டாக்ஷரம் தாரகமிதி, ய ஏவம் வேத தாரகம் ப்ரஹ்ம ப்ராஹ்மணோ நித்யமதீதே அகரம்முதலெழுத்தாம் உகரமிரண்டாமெழுத்தாம், மகரம், மூன்றுமெழுத்தாம், அர்த்தமாத்திரை நான்காவதெழுத்தாம், பிந்துஐந்தாமெழுத்தாம்நாதமாறுமெழுத்தாம். தாரணஞ்செய்வதாதலால் தாரகமெனப்படும். இதுவே தாரகப்பிரமமென்று நீயறிவாய். இதுவேயுபாசிக்கப்பாலதென்றறியற்பாலது. கர்ப்பம்ஜரை,ஜன்மம், மரணம், ஸம்சாரமுதலியபெருந்துயரத்தை விலக்குதலால் இவ்வாறெழுத்துள்ளது தாரகமெனப்படும்.

எந்தப்பிராமணன் இந்தத் தாரகப்பிரம்மத்தை யத்தியயனஞ்செய்வான் என்றும். தாரசாரத்திலும் ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம. ததேவோபாஸிதவ்யம், ஏதத் ததேவ அஷ்டாக்ஷரம் பவதி। ததேததஷ்டாத்மகோஷ்டதா பவதி। அகார: ப்ரதமாக்ஷரோ பவதி। உகாரோ த்விதீயாக்ஷரோ பவதி। மகாரஸ்த்ருதீயாக்ஷரோ பவதி। பிந்துஶ்சதுர்தாக்ஷரோ பவதி நாத: பஞ்சமாக்ஷரோ பவதி। கலா ஷஷ்டாக்ஷரோ பவதி। கலாதீதா ஸப்தமாக்ஷரோ பவதி தத்பரஶ்சாஷ்டமாக்ஷரோ பவதி தாரகத்வாத் தாரகோ பவதி। ததேவ தாரகம் ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி। ததேவோபாஸிதவ்யம்। ஓமென்ற அவ்வட்சரமே பரப்பிரமமாம் அதுவேயுபாசிக்கப்பாலதாம். அதுவே சூக்குமாஷ்டாட்சரமாம், அதுவேஎண்வகையாய் விரிக்கப்பட்டவஷ்டாட்சரமாகும். அகரம் முதலெழுத்தாம். உகரமிரண்டாமெழுத்தாம். மகரமூன்றுமெழுத்தாம். பிந்துநான்காமெழுத்தாம். நாதமைந்தாமெழுத்தாம்- கலையாறுமெழுத்தாம். கலாதீதையேழாமெழுத்தாம், அதனப்புறமுள்ளதெட்டாமெழுத்து. தாரணஞ்செய்வதினால் தாரகமெனப்படும் அத்தாரகமே பரப்பிரமமென்றறி. அதுவேயுபாசிக்கற்பாலது.என்

றும் பிரணவமே தாரகமென்றுந் நிரூபிக்கப்பட்டதாம். முதலில்
ராமமந்திரத்தையும் அஷ்டாக்ஷரத்தையும் புகழ்ந்து தாரகமென்
றதும், பஞ்சகோசங்களை ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே பிரம
மென்றும் நிரூபித்து, ஒன்றன்மேலொன்றாய்ச் சிறப்பித்து இறுதி
யில் ஆனந்தமே பிரம்மசொரூபமென்று தைத்திரியங்கூறியவாறு
இவ்வுபநிடதமுங் கூறியதாமென்க. வேதங்களில் பல அர்த்தவா
தங்களுடன் ஒவ்வொருசொற்களுக்கு ஒவ்வொருபொருள் குறிக்க
ப்பட்டால்அது எவ்விடத்தும் அப்பொருளுளதாகவே ஏற்கப்பட
மாட்டாது. 'வ்ருஷஸ்' என்றசொல்லுக்கு எங்குமுள்ளபொரு
ள் மாகேந்திர ஸ்தோத்திரமென்ற ஓர்வகை சாமம். அதர்ப்ரத
ந்தரமென்ற சாமத்தைப்பொருளாகக் குறித்ததோர் பெரிய அ
ர்த்தவாதமுண்டு. அப்படியே ருத்திரன் என்றசொல்லுக்கு எங்
கும் பிரசித்தமான பொருள் உமாபதி; ஓரிடத்தில் அக்னி யதன்
பொருள் என்றதற்கு ஓர் பெரிய அர்த்தவாதமுண்டு ஜ்வரம் அத
ன்பொருளென்பதும் ஓர்பிரயோகத்தாலறியப்படுகிறது. ஆரண்ய
கத்தில் யஞ்ஞதேவதை யிடத்துமச் சொல்லுபயோகிக்கப்படுகிறது
(விருத்ரஹா) என்றசொல்லுக்கு தேவேந்திரன் பொருள். இதற்கு
அக்னியைப்பொருளாக்கி ஓர் மந்திரமும் அர்த்தவாதமுமுண்டு
(பிரம்ம) என்றசொல்லுக்குஎங்கும் பிரமம் பொருள். அவ்வொன்
றன்பாற் சொல்லை பிராமணனிடத்தும் வேதம் விநியோகித்தது
[அதிதி) என்றசொல்லுக்கு கசியபன் மனைவியாகிய தேவதையி
ன்தாய் பொருள். வேதமோரிடத்தில் பூமியையும், ஓரிடத்தில்
ஆவினத்தையு மதற்குப்பொருளாக வழங்கியது. [illegible] (கர்
மம்) என்றது எங்குஞ் சூட்டையும் வேனிற்பருவத்தையுங் குறிக்
கும், வேதத்தில் யஞ்யதேவதையின் சிரஸ்ஸாகப் புகழப்பட்டஹ
விஸ்ஸுக்கு அச்சொல்லையுபயோகித்ததோர் பெரிய அர்த்தவாத
முண்டு. இங்ஙனம் அநேகஞ்சொற்களை மந்திரங்களில் பிரகர
ணங்களுக்கேற்றவாறு பொருட்படுத்துமர்த்தவாதங்கள் பலவுள.
அவற்றால் அவ்வர்த்தவாதங்களமைந்த பிரகரணங்களைத் தவிர்த்து
மற்றைய விடங்களிலவ்வச்சொற்களுக்கு ஆரணவழக்குமான்றோர்
வழக்கும் முரண்படப்பொருளுரைத்தல் மரபாகாது. அர்த்தவாதங்
களனைத்தும், விதிகளைப் புகழ்வனவாய் தம்செம்பொருள்களிற்
றாம் நிலைபெறுது. தொகைப்பொருளாய்ப் புகழ்ச்சி யொன்றை
யேகுறிக்குமென்றனர் மீமாஞ்சகர். ஆயின், ராமோத்தரதாபநீ

வத்திலும் தாரகசாரத்திலுமத்ம்மைத்தாரகம்யாதென வினவியபரத்வாஜருக்கு ஓரிடத்து ராமஷடக்ஷரம் தாரகமென்றும், மற்றோரிடத்து அஷ்டாக்ஷரம் தாரகமென்று சொன்னதும் பொருத்தமுடையதேயாம், எதனாலெனின் தமது தந்தையாகிய வருணனை பிரமம் யாதென வினவிய பிருகுவுக்கு அவர் முதலில அன்னம பிராணன் முதலியவற்றை பிரமமென்றுபதேசித்தாற்போலதாமென்க. அங்ஙனமில்வழி ராமமந்திரமேதாரகமாயின் அஷ்டாக்ஷரம் தாரகமென்றதூஉம், அஷ்டாக்ஷரமே தாரகமாயின் ராமமந்திரம் தாரகமென்றதூஉம் ஒன்றோடொன்று முறணுமன்றோ. இனிச மானப்பிரமாணங்களிற் கிடைத்தபொருளெலாம் அச்சொற்குளவேயெனினும், அவைகளை அவ்வப்பிரகரணங்களில் அவற்றைவிவஸ்தை செய்யவேண்டுவதும்மரபேயாம். பங்கயமென்ற சொல் அந்த க்காரணவிருகுதியாகுங்கால் தாமரை பொருளும் ஒரேவழி ஆம்பல் முதலியவற்றும் காரணப்பெயராயும் ஸ்தலகமலமென்ற தரையிலுண்டாம் தாமரையின்கண் இடுகுறியுமேயாவதுபோல் தாரகமென்றசொல் பிரணவத்தின்கண் காரண இடுகுறியும் சில மந்திரங்களில் காரணப்பெயருமாய் அமையுமெனக்கொள்க' ஆதலாற்றான் பஸ்மஜாபாலோபநிடதத்தில், [illegible] || தாரகமாகிய சைவமகாமந்திரத்தை யுபதேசிப்பேன், அங்குமுக்திக்காக உபதேசிக்கப்படுவது சைவமந்திரமாகிய பஞ்சாட்சர

மே இப்பரமமாகிய சைவ பஞ்சாட்சரமே தாரகமாம் ஓமென்று முதலிற்சொல்லுக, பிறகுநமவென்க மேல்மகாதேவாவென்று ஐந்தெழுத்தைச்சொல்லுக. இதிலும மேலானமகாமந்திரமாயதாரகமந்திரமில்லை. இப்பஞ்சாட்சரமே "தாரகம்" இச்சைவமந்திரமென்பது யாது? இத்தாரகமாகிய சைவமந்திரமே உபதேசிக்கப்படுகின்றது. காசியில்இச்சைவமந்திரமேசைவர்களானஜீவர்களுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு அவர்களை முக்திக்குய்ப்பிக்கின்றது. இதுவே பிரம்மோபதேசமாம். "பிரமமாகிய சோமனும் நானே வேதங்களுக்குப்பேரணியான சைவபஞ்சாக்ஷரமாகிய தாரகமகாமந்திரத்தை பிரணவத்துடன்ஜபித்துக்கொண்டு சந்தோஷமடைகின்றார்கள் என்றுபலவசனங்களால் ஸ்ரீ சைவபஞ்சாக்ஷர சைவாஷ்டாக்ஷரங்களே ஸ்பஷ்டமாய் தாரகமென்று தணிந்தோதப்பட்டன. ஸ்ரீகாசிக்ஷேத்திரத்தில் அம்மந்திரத்தையுபதேசிக்கும் ஸ்ரீருத்திரமூர்த்தியின் வாக்கியங்களே யவைகளாதலால், ராமமந்திர வைஷ்ணவாஷ்டாக்ஷர மந்திரங்களை தாரகமெனக்குறித்த யாக்ஞவல்கிய வசனத்திலும் அவைபிராமணங்களுட் சிறந்தன வென்பது சொல்லாதே புலப்படுமென்றே.

மேற்கண்ட அர்த்தவாதங்களைப்போன்ற பல அர்த்தவாதங்களாயினும், சைவாஷ்டாக்ஷர, சைவபஞ்சாக்ஷர ராமஷடட்சர வைஷ்ணவாஷ்டாட்சரங்களை வேறு எவ்விடத்தேனும் இச்சொல்லுக்குப் பொருளாக்கலாமேயன்றி இங்கு தனித்தெடுத்தோதப்பட்ட இத்தாரகச்சொல்லுக்கு பிரணவமன்றி மற்றெப்பொருளும் ஒவ்வாதாமென்பது துணிபாம். அற்றேல்' தாரம், தாரகமென்ற இரண்டு சொர்க்களுள் தாரகமென்ற சொல் ராமமந்திராதிகளையும், தாரமென்ற சொல் பிரணவத்தையும் கிருபிப்பதாமெனக்கொண்டு விரோதபரிகாரஞ் செய்யற்பாலதன்றோ வெனின், அற்றன்று' தாரம், தாரகம்; தாரகப்பிரமமென்ற சொற்களுக்கு பொருளொன்றாகக் கொள்வது அதர்வசிரோபநிடதம் முதலியவற்றின் கருத்தே யன்றி மற்றவை பொருந்தாதனவாம் ஆதலாற்றான் தாரகமென்றே பிரணவத்தைஉபநிடதங்களெல்லாம் வழங்கிவருகின்றன. ராமோத்தர தாபரீயமும் தாரசாரமும்அங்ஙனமே வழங்கியது. தாரகம் பிரம்மம் என்ற இருசொற்களும் சேர்ந்துவருவது பிரணவத்திடத்தேயா மென்ப

து எல்லாவைத்தியர்களுக்கும் ஒப்பமுடிந்தவாய்மையாம்.

இனி பஞ்சாட்சரமும் தாரகமென்றவர் கொள்கையைச்சிறிது நிரூபிப்பாம். மேற்கண்ட பஸ்மஜாபாலோபனிஷத்து வசனங்களால் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமே தாரகமெனப்படுதலாலும், அவ்வசனங்கள் ஸ்ரீகாசியில் தாரகோபதேசஞ்செய்யும் பரமசிவனது சுவவசனங்களாதாலானும், இஜ்ஜாபாலோபநிடதவசனத்துக்குஜாபாலோபநிடதவசனங்கொண்டே பொருட்படுத்துவது ஞாயமாதலானும், இவ்வுபநிடதத்தின் ஆறுவது கண்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பரமஹம்ஸர்களுக்கு சன்னியாசோபனிடதம்முதலிய உபனிடதங்கள் திருநீற்றுப்புண்டரத்தை விதித்தலானும், அத்திருநீற்றை விரிக்கவெழுந்த பஸ்மஜாபாலோபநிடதம் இதற்கு பிராம்மணம்போல் பொருள் விரிக்கும் வாக்கியசேஷமாகலாமாதலானும், பஞ்சஜாபாலோபனிடங்களுள் பிருகஜ்ஜாபாலம், பஸ்மஜாபாலம், ருத்திராட்சஜாபாலம், ஜாபாலியாகிய நான்கும் பஸ்மருத்திராக்ஷபஞ்சாட்சரசிவலிங்க ஸ்ரீபில்வங்களாகிய பஞ்சவைதிக சாம்பவமுத்திரைகளையே சிறப்பித்து வைதிகபாசுபத வித்யாசேஷங்களாய்ஸ்பஷ்டமாய் நிற்றலாலும், ஸ்ரீ காசியில் பஸ்மஜாபாலோபநிடதத்தில் விஷ்ணு முதலிய சமஸ்ததேவதைகளும் சிவனை யுபாசிப்பதாக நிரூபித்திருப்பதாலும், அவர்கள் பஸ்மருத்திராட்சதாரணஞ்செய்தவரெனக் காட்டப்பட்டமையானும், அதற்கு மாறாக, ருத்திர மூர்த்தி நாராயணனை உபாசித்ததாகக் குறிக்கும் ராமபதனீய வசனம் அசதர்த்தவாதமேயாதலானும் பிரணவம்முதலியமற்றதையும் தாரகமெனசித்தாந்தப்படுத்தாது, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தையே தாரகமென்று அவ்வம்மந்திராசாரியரே உறுதி பயன்றமையானும், மற்றும், காசியினிடத்து என்மந்திரமுபதேசிக்கப்படுகின்றது. ஆறெழுத்துள்ளதம்மந்திரம் என்று குறித்தொழியாது ஸ்பஷ்டமாய் பஞ்சாட்சரமே யதன்பொருளாமென; அஃது விரித்தமையானும், காசியில் உபதேசிக்கப்படுந்தாரகம் ப்ரணவசகித பஞ்சாட்சரமேயாம். பிரணவத்தையதற்குப் பொருளான பிரம்மத்தின் தாதாத்மியத்தையேபற்றி "ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம, ஓமிதி ப்ரஹ்ம, ஓமிதீதம் ஸர்வம் | ஸதாஶிவோம்" = ஓமென்றவோரெழுத்தே பிரமம், ஓம் தத் என்பது பிரமம் ஓமென்பதே இஃதெலாம், சதாசிவமே பிரணவமென்று பிரணவத்தை பிரமமெனவுபசரித்த ...பத்தாலும், அதர்வசிரசில

மகாதேவன், மகேச்சுரன், ஈசானன் முதலிய சொற்களுடன் ஒருபொருட்கிளவிகளாய் ஓங்காரம், பிரணவம், தாரம், பிரும்மம் என்ற சொற்களை நிரூபித்தமையானும், அதர்வசிகையிலும், அங்ஙனமே சிவநாம தேயமான மகாதேவனென்ற சொல்லுடன் பிரணவதார சப்தங்கள் ஒரு பொருளுள்ளனவாகக் குறிக்கப்பட்டமையானும், தைத்திரீய சங்கிதையிலும், காண்வ சங்கிதையிலும், சிவனைத் தாரனென்றோதினமையாலும்; சிவதாதாத்மியம் பற்றியே தாரமென்றசொல் பிரணவத்திற்கு அமைவதாமென்பதுமேற்காட்டிய பிரமாணங்களாலுசிதமாதலானும், பிரணவத்தைத் தாரகமென்ற வாச்சியவாசகாபேத நியாயத்தானே பஞ்சாட்சரமும் தாரகனாகிய சிவனைக் குறித்தலாற்றாரகமாகலாம், என்பது. அஃதெங்ஙனமாயினுமாகுக. பிரணவம் தாரகமாவதெங்குந் நிலைத்ததேயாம். அதனைமறுக்க எவ்வாதியாலும் முடியாது. பஞ்சாட்சரத்தைத் தாரகமென்றதற்கு தாரகோபதேச பரமாசாரியன்றிருவாக்காய் பஸ்மஜாபாலமொன்றே பிரமாணம் போதுமானது. ஆக, யாம்பிரணவமதன் பொருளென்றதும், பஞ்சாட்சரம் அதன் பொருளெனச் சிலர் கூறிய தூஉம், பொருத்தமுடையதே யாமென்க. அற்றேல் பஸ்மஜாபாலோபநிடதத்தில் ‘ஶைவஸ்து தாரக: ஶைவேப்யோ ஜீவேப்ய:, ஶைவமேவேதம் மந்த்ர: ஶாம்பவா: பாஶுபதா மஹாஶைவா:. ஶைவம் பஞ்சாக்ஷரம், ஶைவமேவோபதேக்ஷ்யாமி, ஶைவமேவேதம் மந்த்ர: பஞ்சாக்ஷர:, த்யக்த்வா ப்ரேதவச்சரீரம் ஶைவானாதாய ஸ்வோத்ஸங்கே’ = சைவந்தாரகம், சைவர்களான ஜீவர்களுக்கு, சைவமாகிய இம்மந்திரமே, சாம்பவர்பாசுபதர்மகாசைவர், சைவபஞ்சாட்சரத்தை, சைவமாகிய மந்திரத்தை யுபதேசிப்பேன்; சைவமான பஞ்சாட்சர மந்திரமிது, பிரேதமாகச் சரீரத்தை விட்டசைவர்களை எற்றுத்தன் தொடையில்வைத்து, என்றுபல வசனங்கள் சைவருக்கே மோட்சமென்றும், சைவமந்திரமே உபதேசிக்கப்படுமென்றும் குறித்தமையால், அசைவராய்க் காசியில் மரிப்பவர்க்கு முத்தியில்லை யென்றும் பெருவழக்கால் சைவபாசுபத சப்தங்கள் தாந்திரிகரிடத்தே நிலைபெறுவதால் தாந்திரிகபஞ்சாட்சரமே யுபதேசிக்கப்படுமென்றும் தாந்திரிகருக்கே முத்தி

பென்றுஞ் சொல்லப்பாற்றன்றேவெனின், அற்றன்று. வேதமுடிவிற் பேரணியான என்று பஞ்சாக்ஷரத்திற்கு அடைகொடுத்தமையானும், ஓமிதக்ரே வ்யாஹரேத் நம இதி பஶ்சாத், ததஶ்ஶிவாயேதி அக்ஷரத்ரயம் = ஓம் என்று முதலிற் கூறுக நமவென்று பின்னர் சிவாயவென்றதன்மேல், என்றும், 'மகாராதி யகாராந்தம்' என்றும், தைத்திரீயம் முதலிய யஜுர் வேதத்தின் நூற்றொரு சாகைகளிலும் நமஸ்காரத்தை முன்னிட்டபஞ்சாக்ஷரமே படிக்கப்படுதலானும், சிகாரத்தைமுன்னிட்ட தாந்திரிக மந்திரத்துக்கதிகாரியான அச்சைவர் இவ்வுபநிடதத்தில் குறிக்கப்பட்டவராகார். அன்றி சிவபுராணம் வாயு சங்கிதையின் இறுதியில் வைதிக பாசுபதர்களுக்கே காசியில் சிவசோதியில் ஐக்கியம் கூறப்பட்டமையால் அவைதிகன் இங்கு குறிக்கப்பட்டாரென்ற தெவ்வாற்றானுமியையாது. அற்றேல் வைதிகபாசுபதரன்றி மற்றவர்க்கு காசிமரணத்தால் முக்திகூடாதோவெனின், அனேக சுருதிஸ்மிருதி இதிகாசபுராணங்கள் ஒருவழியாய் எல்லாச் சென்துக்களுக்குங்காசிமரணத்தால் கருணைத்தடங்கடலாய காளகண்டம் கிருபைக்கிடை வீடுகைகூடுமென நிரூபித்தலால், இது சைவரைச் சிறப்பித்ததேயன்றி விதியாகமாட்டாது. சைவம் வைஷ்ணவம் முதலிய விஷயப் பற்றேதுமின்றி பொதுவாய்த் தோன்றிய இச்சாபாலவசனம் ஒரு விசேடத்தில் அடங்கிப் பொருள் கொடுக்காதாமென்க சாமானிய விசேஷபாவங்கள் மந்திரங்களில் அமைவது நியாயமேயாதலால் இங்குமவ்விதம் கூறுதல்குற்றமுடைத்தாகாதேயெனின் அஃது மந்திரவியலறியாமையால் நிகழ்ந்த கூற்றாம். என்னனமெனிற் கூறுதும் ஒரு மந்திரத்திற்குஓர் வகையே பிரமாணம் பொருள் விரித்தால் அங்கு அதனையே சிறப்பாய் அம்மந்திரத்திலடங்கிய சொல்லுக்குப் பொருளெனக் கொள்ளவேண்டும். இங்ஙனமின்றி மற்றவர்க்கும் பைரவர் யாதனையுடன் சிவப்பிராப்தி யுண்டெனக் குறித்தமையால் சைவஜீவர்களுக்கென்பதாதி வசனங்கள் பைரவயாதனையின்றி இடையூறின்றி பரசிவோபதேசப் பேற்றினை அக்கணத்தே யவர்பெறுவாரென, சிவஞானிகளைப் புகழ்ந்தே சைவச் சொல்லாமெனக் கொள்க, இவ்வளவால் பரமசிவன் சிருபாய் ஈசுலசுத்தருளும் காருண்ய பூர்ணபரமதாரக மந்திரோபதேசத்தால் முன்னர் சிவசாரூபமியாந்தமு

க்திதோன்ற பின்னரே ஈசனுட்கொண்ட ஜீவகோடிகள் பரப்பி
ரம்மானந்த கைவல்யமென்ற வீட்டைப் பெறுவாரெனக் குறிப்
பது 'தெநாஸாவ்ரு தீஹஸ்வா மோக்ஷீ ஹவதி அதனுல்செ
ந்த அமிர்தனுய் மோக்ஷத்தைப் பெறும் என்கிறது. 'அமிர்த
மாய்' என்றது பதமுக்தியைக்,குறித்தது.அஃது சிவசாரூப்பியமா
ம். அமிர்தன் என்ற சொல்லுக்கு சிவனே பொருள் என்பது இவ்
வுபநிடதத்தில் மூன்றும் கண்டத்திலேயே 'அமிர்தனதுடையரா
ம் சதருத்ரீயம் என்றதால் ஸ்பஷ்டமாகின்றது. அதனுற்றன்
அமிர்தமென்ற சொல்லுக்கு மோட்ச சொரூபனுன ருத்திரனே
பொருளென்றுர் ஆசிரியர் சங்கரானந்தர். ஸ்ரீருத்திரம்சிவபரமெ
ன்பது சர்வசுருதி ஸ்மிருதி இதிஹாச சம்மதமாதலால் அவ்வள
வையும் மாற்றுவது கூடாமைபற்றி அமிர்தனென்ற சொல்லுக்குப்
பொருள்சிவனென்றேம்.இவ்விஷயத்தைமேலேவிரிப்போம், 'ஸ்ரு
தீஹஸ்வா' என்ற விடத்தில் அமிர்தசப்தத்தின் மேல் அமைந்
த ஈ என்ற தத்தித விகுதியின் பொருள். 'அபூததத்பாவம்'என்ற
முன்னில்லாதுண்டாவதாம். இங்கு இல்லதுவாராதாகையின அ
வித்தையினுற்றடைப்பட்டு இல்லதுபோலத்தோன்றிய சிவசொ
ரூபம் உண்டாயதுபோல் தானெனவறியப்படுவதால் அங்ஙனமுப
சரித்ததென்க. 'மோக்ஷீ ஹவதி' என்றதும் நித்தமுக்தாத்தும
சொரூபத்தி லுபசாரமே யாமென்க. இதனுல் அவிமுக்தோபாசக
ர்களுக்கு ஆசிரியன்திருமேனி யதிட்டித்த பரமேசுவரன் அச்சரீ
ரத்தினிறுதியில் அவனையாட்கொண்டு தமதருள் வலியால் அத்
துவயதாரகமகாமந்திரோபதேசஞ்செய்து தன்மயமாக்கி கைவ
ல்யம் பெறுமாறு அனுக்கிரகிக்கின்றனென்றது பெறப்பட்டது.
அதனுற்றன் புறமதத்தவருங்கூட காசியில் மரணமடைந்தவர்
சிவசொரூபம் பெறுவாரென விசுவகுருநர்சம்முதலியவற்றுளெ
டுத்தார்கள். இதனுல் அதர்வசிகாவிலாச விஸ்தரமென்ற நூலிய
ற்றிய வைணவரொருவர் தாரகமந்திரத்துக்கு ராமமந்திரமெனப்
பொருளிட்டதும், அமிர்தனென்றசொல்லுக்கு சிவனன்றிவே
று பொருள் கூறியதும், சைவருள் ஓர் சாரார் ஈசனிடத்துக் கா
சியில் மரித்தவர் இறுதியிற் சிவதீட்சைபெற்று பாசமொழியப்
பெறுவாரென அவைதிகப் பொருளிட்டதும், தாந்திரிகப் பஞ்சா
க்கரமே தாரகப்பதபொருளென்றதும், பொருட்டமொற்றமா

ய்புறக்கணிக்கப்பட்டதென்க. சைவத்தில் நிந்திக்கப்பட்ட சன்னியாசத்தின் பெருமையை இஃதளவிலாது புகழ்வதாலும் ஸ்ரீருத்திரத்தின் மகிமையை சிறப்பப் பேசுவதாலும், தாந்திரிக சைவ வைணவங்களுக்கிடங்கொடாத சுத்தவைதிக சிவாத்வைத சித்தாந்தசார சாகரமேயாமீதெனக்கொள்க.

அவதரணிகை

இனி இவ்வவிமுக்தோபாசனையில் தேர்ந்தவர் வேறு எவ்விடத்துச் சென்றாலும் பாவனாமயசித்தி அவருக்குமுண்டெனக் காட்டினமையால் எஞ்ஞான்றும் அவிமுக்தத்தை விடக்கூடாது என்று உபதேசிக்கின்றார்,

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍇𑌤
𑌅𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 என்று

(இ—ள்) ஆதலால் அவிமுக்தத்தையே சேவிக்க வேண்டும், அவிமுக்தத்தை விடக்கூடாது எ—று,

(வி=ரை) அவிமுக்தமென்பது அண்டத்திற் காசிப்பதியும், பிண்டத்திற் புருவநடுவுமாம்-

அவதரணிகை

இதன் முடிவுரை கூறுகின்றார்.

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃

(இ—ள்) இங்ஙனமேயிது வென்றார் யாக்ஞவல்கியர் எ—து

(வி—ரை) யாக்ஞவல்கியரென்று விளிவேற்றுமையாய்ப் படித்தாறி ஓ யாக்ஞவல்கிய இஃதிங்ஙனமன்றோவென பிரகஸ்பதியனுவதித்தாரெனப்பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

அவிமுக்தஜாபாலத்தின் முதற்கண்டம் முற்றிற்று.

அவதாணிகை

இம்முதற்கண்டத்திற் கூறியபடி அவிமுக்த க்ஷேத்திரத்தின் சொரூபத்தை வெளிப்படையாக அண்டத்திற் குருக்ஷேத்திரத்திற்கடுத்ததென முன் கணடத்திலே நிரூபித்தாராயினும், அது பிண்டத்தில் இஃதெனக்குறிக்கவேண்டி வேதபுருஷன் கருணையால் அத்திரியாக்ஞவல்கிய சம்வாதருமமாய் இரண்டாங்கண்டத்தைத்துடங்குகின்றார்.

> 𑌅𑌥 𑌹𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯
> 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀
> 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿

(இ—ள்) இனி அத்திரியாக்ஞவல்கியரை வினவினர். எவன் அனந்தனு மவ்வியக்தனுமாயுள்ளவன் இவ்வாத்துமா? அவனையான் எப்படியறிவேன்? என்று.

(வி—ரை) அத்திரியென்பவர் பிரமதேவர் புத்திரர்களுள் ஒருவர். இவருக்கு இப்பெயர் காரணவிடுகுறியாம். த்ரீயென்றமூன்றைக்கடந்தவராதலின் அத்திரியெனப்படுவர். எவருக்குமுக்குணங்கள், அல்லது முக்குணககாரியங்களான பிரபஞ்சங்கள் அல்லது பிரபஞ்சவாசனை முதலியன' ஆத்யாத்மிகம் முதலியதாபத்திரயம், மூவவத்தைகள்முதலிய விபரீத மும்மைகளெலாமிவரிடத்திலின்மையால் இவர் அத்திரியெனப்படுவர். அன்றி திருமூர்த்திகளையும் வெவ்வேறாக உணர்ந்தொழுகாது ஒரேமூர்த்தியாகஉபாசித்தமகானுபாவ ராதலாலிவர் அத்ரியெனப்பட்டார். இவர் முக்குணக்காரியங்களைக் கடந்து பூர்வசுகிருத பரிபாகத்தால் முற்றறிவு பெற்றவராயினும், பிரம்மவித்யாசம்பிரதாயம் மாறாது உலகத்தில் நிலைபெறவேண்டி அவிமுக்தாத்மோபாஸ்தியை ஆசிரியன் முகத்தபூர்வமாயறிவார்போல வினவுவாராயினர் என்பது இவ்வர்த்தவாத பீடிகையின் கருத்து. இவர் வினவுமிலக்கணங்களே இவர்க்கமைந்துள வான்ம ஞானத்தைக் குறிக்கின்றன- அனந்தனாய் என்பதாதி விசேடங்களை ஆன்மாவிடத்து இவர்குறித்தமையாலென்க. அனந்தன்=இறுதியில்லாதவன் அல்லது எ

வனிலும் வேருனதும் மேலானதுமான அந்தமொன்றிலயவனன ந்தன். ஆயின், ஆதிநடு அந்தமில்லாச் சோதியெனவும், அகிலப் பிரபஞ்சங்களும் ஒடுக்கும் ஸ்தானமெனவும், பிரம்மத்துக்கமை ந்தசொரூப தடத்தலட்சணங்களிதனுற் குறிக்கப்பட்டன. ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம சத்தியமும் ஞானமும் அனந்தமு பிரம்மமாம் என்பதாதி பல சுருதிகளிதனுற் றழுவப்பட்டன. அவ்யக்தன என்றது நாமரூபம் முதலிய வ்யக்த தருமங்களேதுமிலா தானென்றதும், மனம் வாக்குமுதலிய புலன்களுக்கு அவனகப் படானென்றதும், நிரூபிக்கப்பட்டதாம், ஆதலால் மனம் வாக்குகளுக்கெட்டாத நிர்விசேஷ பரப்பிரம்மத்தை யானறிவதெப்படியென வினவியது பொருத்தமுடையதேயாம். யானென்றமையால் அகங்காரமசப்பட்ட ஜீவன் குறிக்கப்படுகின்ருன். இதனுல் ஆத்மசொரூபத்தை அகங்காரியறிவதெப்படி என்பது கேள்வியின் முடிந்தகருத்தாயிற்று. இவ்விரு ஸவிசேஷப் பிரம்மத்தைபற்றுது சுத்தாத்மசொரூபத்தையே பற்றியதெனவிளக்கும்படி இவ்வான்மாவெனச் சுட்டுகின்ருர். சுகம், துக்கம் முதலிய விபரீதங்களுக்காய்த் தானென தன்மைத் தானமாயனுபவிக்கப் படுகின்றவனிவன். இவனையானறிவேனெனின், இவனிடத்துத் தோன்றும் கர்த்திருத்வம் போக்திருத்வம், சுகித்வம் துக்கித்வம் முதலிய பாசங்களின்றி அனந்தாவ்யக்தமுதலிய சொரூபங்கள் விளங்கப்பெறுவதெப்படியென்பது கருத்தாம்.

அவதரணிகை

இதற்கு யாக்ஞவல்கியர் மறுமொழி கூறுகின்ருர்

ஸஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய: ஸோऽவிமுக்த உபா
ஸ்ய:| ய ஏஷோऽநந்தோऽவ்யக்த ஆத்மா ஸோऽவி
முக்தே ப்ரதிஷ்டித இதி|

(இ—ள்) அந்த யாக்ஞவல்கியர் சொன்னூர் அவன் அவிமுக்தத்தில் உபாசிக்கப்படுவன், யாவனிவ்வனந்தனு மவ்யக்தனுமான ஆன்மா, அவனவிமுக்தத்திற் காணப்படுவான், என்று.

(வி—ரை) அவனையெவ்விதமறிவேனென்ற வினாவுக்கு அவிமுக்தவுபாஸ்தியாலறியலாமென்றதேவதற்குச் சாமாதானமாம்.

அவதாரணிகை

அவிமுக்தோபாஸ்தியெனின் உபாசனாஸ்தானத்தை யறிந்தாலன்றி அது முற்றுபெறாது. ஆகவே அவிமுக்த மெங்குளதென அதன்மேல் அத்திரி வினா நிகழ்த்துகின்றார்

𑌸𑍋𑌽𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥

(இ—ள்) அவிமுக்தம் எங்குளது, என்றது

அவதாரணிகை

விடையளிக்கின்றார்.

𑌵𑌰𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿,

(இ—ள்) வரணையிலும் நாசியிலுமிடையே யுள்ளதாம்

அவதாரணிகை

மேல்வினவுகின்றார்

𑌕𑌾 𑌵𑍈 𑌵𑌰𑌣𑌾 𑌕𑌾 𑌚 𑌨𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿

(இ—ள்) எது வரணை, எது நாசியாம்? என்றது.

அவதாரணிகை

விடைகூறுகின்றார்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌰𑌯
𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌰𑌣𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍
𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌶𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

(இ—ள்) இந்திரியங்களாலுண்டாகும் தோஷங்களெல்லாவற்றையும் நாசஞ் செய்விப்பதால் 'வரணை' எனப்படும். இந்திரியங்களாற் செய்யப்பட்ட பாபங்களையெலாம் நாசஞ் செய்விப்பதால் நாசியெனப்படும்.

(வி—ரை) இந்திரியங்களா லுண்டாகும் தோஷங்களென்றால், அவை தமக்குஇம்மையைக்கெடுக்கும் குற்றங்களென்றும் பாபங்களென்றால் மறுமையைக் கெடுக்கும் குற்றங்களென்றும் கொள்ளவேண்டும். 'வரணை ,என்றது 'வாரணை 'யென்ற சொல்லின் சிதைவு. இவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்தே 'வாரணாசி .என்றசொல்லாய்ப் பிண்டத்திற் காசிக்குப் பெயராயது. 'வரணா—நாசீ, என்ற இரு சொற்களும் ஒன்று சேர்ந்து பிருஷோதராதி (ப்ருஷோதராதி) இலக்கணங்கொண்டு. வாராணசி' என்றாயது, இதனை' வரணாசி' யென்றும், வாரணாசி, 'யென்றும், ''வாராணசி யென்றும் பலவிதமாய் மருவி வழங்குவர்.

அவதாரணிகை

இவற்றால் அவிமுக்தத்தானம் வரணை, நாசி இரண்டினிடையென்று குறிக்கப்படினும், அவ்வரணை நாசிகளிவையென வறியப்படாமையின், அவைகளின் இடம்யாதென மீண்டும் வினவுகின்றார்.

கதமச்சாஸ்ய ஸ்தாநம் பவதீதி'

(இ—ள்) இதற்கிடம் யாது? என்பது.

(வி—ரை) இவற்றிற்கெனப் பெண்பாற் பன்மைகொண்டு வினவவேண்டியதை ஒன்றன்பாலொருமை கொண்டு வினவியது வேதவிதி பற்றி குற்றமற்றதேயாம். அல்லது, அவிமுக்தத்தினிடம் ஏதென வினவியதாகப் பொருள் கொள்ளினும் கொள்ளலாம் அற்றேல் முன்வினவியதையே மீண்டும் வினவுவதால் கூறியது கூறலென்னும் குற்றம்வாராதோவெனின், அன்று; முன்னர் அவிமுக்தம் எங்குளதெனக் கேட்டதற்கு 'வரணைக்கும் நாசிக்குமிடையேயுள' தெனவிடையளித்து அவ்வரணை நாசிகளின் சொரூபம் நிரூபிக்கப்பட்டதேயன்றி, அஃதிங்குளதென, அண்டத்திலாதல் பிண்டத்திலாதல் ஸ்பஷ்டமாய்க் குறிப்பிடப்படாமையின் அதனை மீண்டும் வினவ நேர்ந்ததாம். ஆயின் முன்னர் வினவியவினாவிற்கு விடைமுறைபிறழ்ந்ததாய் ஒன்று வினவ மற்றொன்று கூறுதலால் அவ்வாக்கியம் பொருத்தமற்றொழியாதோ வெனின்

வெளிப்படையாக 'இஃது அதனிட'மென குறித்துபகராதொழியினும், 'வரணநாசிகளினிடையே'யென ஒருவாறு உசிதமான விடைகிடைத்தமையின் வாக்கியப்பொருத்தமின்மைக்குற்றமங்கணுகாது. இங்கு அதிமேதாவிகளுக்கே புலப்படுமாறு- ஆசிரியரளித்த விடைமத்திமாதிகளுக்கும், பயன்படுமாறு மீண்டு மதனையே விளக்கிக்காட்டக்கருதி, அத்ரிமுனிவரிவ் விஞவைநிகழ்த்தினரென்க.

அவதரணிகை

இதற்குவிடை விரிவாய்யாக்ஞவல்கியர் கூறுகின்ருர்

[illegible]

(இ—ள்) புருவங்களுக்கும் நாசிக்கும் எங்கு சேர்க்கையுண்டாம் அதுவே சொர்க்கலோகத்திற்கும் மற்றயலோகங்களுக் குஞ்சந்தியாம். என்பது

(வி—ரை) புருவங்களுக்கும் நாசிக்கும் சந்தி யென்றது அண்டத்தில். நாசியென்றதுநாசியின் அடிப்புறத்தைக் குறித்தது இதனையே நாசிகாக்கிரமென்பாருமுளர். இதுவே யோக சாஸ்திரங்களில் சோதிலிங்கத்தானமெனவும்' நாசியினடியெனவும், இருகளச்சக்கிரமெனவும், குருஸ்தானமெனவும். இந்திரன் வில்லிடமெனவும், பிண்டாவிமுக்தமெனவும், வாசித்தானமெனவும், காசீக்ஷேத்திரமெனவும். ஆஞ்ஞாத்தானமெனவும், மற்றும்பலவாகைவிவகரிக்கப்படும். இஃதுசொர்க்கலோகத்திற்கு மென்பதாதி அண்டாவிமுக்தத்தைச்குறித்தது. மற்றய லோகங்களென்றது கீழுலகங்களை- சொர்க்கமென்றதுமேலுலகங்களை -இவ்விடம்மேலாராதாரங்களுக்குக் கீழும், கீழாராதாரங்களுக்குமேலுமிருத்தலால் இதனைமேலுலகங்களுக்குங் கீழுலகங்களுக்குஞ் சந்தியென்றுபகரித்தது. ஆதலாற்ருன் நாசியைத்தொட்டு பிராணுயாமம் செய்யுங்காலத்துச் சரிக்கப்பட்டும் இவ்யமந்திரத்தில் கீழுலகமாயபூலோ

கந்தொட்டு மேலுலகமாக சத்தியலோகம் வரையுள்ள லோகங்களேழையுங் குறிக்கும சத்தவ்யாஹ்ருதிகளமைக்கப்பட்டனவாம். அச்சத்தலோகங்களுக்கும் நீர்நிலம்முதலியபஞ்சபூதமயமான விழுலகங்களுக்கும், எல்லாவற்றையுமியக்குமீசனது பேராற்றலே பொருத்தமாமெனக்குறித்தற்கே வப்பிராணயாமமந்திரத்தில் மேலுலகங்களின் பெயர்களான வேழுவியாஹ்ருதிகளுக்கும், பஞ்சபூதமயமான விழுலகஙகளின் பெயரான நீர் முதலியவற்றைக் குறிக்குஞ் சொற்களுக்கும், இடையே ஈசனது பேராற்றலைக் குறிக்கும் காயத்ரீ மகாமந்திர மமைக்சப்பட்டதாம், மேலாராதாரங்களில் அமைக்கக்கூடிய பூலோகம் முதலிய வுலகங்களுக்குக்கீழும் கீழாராதாரங்களிலுள்ள பாதாளங்களுக்கு மேலும் உள்ளது பூலோகமேயாதலின் அண்டத்தைப் பூலோகத்திற் காசிப் பதியும பிண்டத்தில் புருவநடுவு இதற்கு ஸ்தானமென்றது பொருத்த முடையதேயாம். இவ்வுண்மையை முதலில் யாக்ஞவல்கியரிடம் கேட்டறிந்து இருதார்த்தத்தை பெற்றவர் அத்திரியே யாதலால் அம்மாமுனிவரே அந்த 'பூ' வென்ற வியாஹ்ருதிக்கு ரிஷியாகக் குறிக்கப்பட்டவர். அதற்கு சந்தமும் காயத்ரீயெனப்பட்டது' ஆக இவ்வவிமுக்தத்திற்கு அண்டத்திலும் பிண்டத்திலும் வெளிப்படையாய்த் தானமீதெனத் குறிக்கப்பட்டது.

அவதாரணிகை

உண்மையறிந்துய்யும் பிரஹ்மநிட்டற்கு இஃதே சந்தியோபாஸித்தானமாமெனவும் நிரூபிக்கின்றார்.

வஎ க௦௦வெ வாஂபிஂவஸ ந்ரு ௱ ஷ ஹுவிஃ உவா

வஸ தஜ தி

(இ—ள்) இந்தச் சந்தியையே சந்தியெனக்கொண்டு பிரமநிட்டர்களுபாசிக்கின்றார்.

(வி—ரை) ப்ரஹ்மநிட்டர்களென்றமையால் கன்மங்களுக்குரிய முதல் மூவாச்சிரமிகளைக் கடந்து நான்காவது ஆச்சிரமத்தைப் பெற்றவற்கு நித்தியகர்மமாய சந்தியானுஷ்டான மிலையென மயக்

குறும் மதியிலிகளை நோக்கி அவற்கு எப்பொழுதும் இடையறுது சந்தியாநுட்டான முண்டெனக் குறிக்கப்பட்டது. அண்டத்திலும் பிரகாசமயமான பகலுக்கும் இருண்மயமானஇரவுக்குஞ் சந்தியே சந்தியாகாலமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதையனுசரித்தே இவரும் சுத்தப்பிரகாசமயமாய் ஞானஸ்தானமாயிருக்கும் ப்ரணவ திருதீய மாத்திராஸ்தானமெனப்படும் புருவமத்தியத்துக்குமேலுள்ள வாதாரங்களாறுக்குங் கீழாதாரங்களாறுக்கும் உள்ளசந்தியெனப்பட்டதாம். இதனுல் இவ்வவிமுக்தோபாஸ்திபிரமநிட்டர்க்கு ஆத்மா பரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரஹேதுவெனக் குறிக்கப்பட்டது.

அவதாரிகை

அவ்வான்மாவுக்கு அவிமுக்தத்துவம் இயல்பாதலால் அவனையுபாசிப்பதற்குச் சிறந்ததான மேற்கண்ட வாரணாசீ ஸ்தானமும் அவன் பெயராற்றானே வழங்கப்படுகின்றதெனநிருபிக்கின்றார்

ஸோவிமுக்த ஸோவிமுக்த உபாஸ்ய: இதி

(இ—ள்) அவனவிமுக்தன் அவிமுக்தத்திலேயே அவனுபாசிக்கத்தக்கவனென்று எ—று

(வி—ரை) அவிமுக்தன் = முக்தனல்லாதவன். முக்தன், பக்தன்; அவனல்லாதான் அவிமுக்தன் நித்தியமுக்தசொரூபன் அதாவது சொபாவத்தில் நிஷ்களங்கனென்பதுபொருள். அவிமுக்தனையுடையது = அவனையுபாசித்தற்கிடமாயுளது அவிமுக்தமாம். இதனுல் அவிமுக்தமென்று அவ்விடத்துக்கமைந்த பெயர் காரணவிடுகுறியாமென்ருயிற்று. தஹராகாசத்தைச் சிதம்பரமென்ருற்போல இதனை அவிமுக்தமென்றதாமென்க.

அவதாரிகை

இவ்வவிமுக்கோபாஸ்தி பரிபூர்ணனுக்கு பிரமவித்தியாசாரியத்துவம் உண்டாமென்கின்றார்

ஸோவிமுக்தம் ஜ்ஞாநமுபதிஶதி
யோவிமுக்தமேவம் வேத |

(இ—ள்) அவனவிமுக்தஞானத்தை யுபதேசிப்பான் எவனிங்ஙனமறிவான். (என்பது)

இரண்டாங்கண்டம் முற்றிற்று

அவதரணிகை

கைவல்யோபநிடதத்தில் திவ்யசிதம்பரோபாஸ்திக்குச் சாதனத்தை நிரூபிக்குமிடம் சர்வபாபக்ஷயங்களுக்கு திவ்ய ஞானோத்பத்திக் கேதுவாயுளது சதருத்ரீயமெனக்குறித்து, வரும் பிரகரணத்தில் அச்சதருத்ரியஜபத்தை முறைபிறழாதனுட்டித்த தவமுதிற்சியாற்றான் 'தஸ்மாதவிமுக்தமாஶ்ரிதோ பவதி' ஆதலினவிமுக்தத்தைப் பெருவானென நிரூபிக்கப்பட்டது, இங்கும் அண்டத்திற் காசியிலும், பிண்டத்திற் புருவநடுவிலும், சரீரத்தியாகமல்லது சரீராபிமானத்தியாகஞ் செய்யும் பாக்கியம் பெற்ற செந்துக்களுக்கு ஸ்ரீருத்திரகடாட்சங் கிடைக்குமென நிரூபித்தமையால் அவ்விதப் பெரும் பாக்கிய மநாயாசமாய்க்கிடைத்தற் கேதுவான அவிமுக்தாலயம் எங்ஙனம் யாவற்குங் கைகூடுமென்சாதனத்தை யறியவிரும்பும் ஆன்மகோடிகளுக்கு உண்மை எடுத்துபதேசிக்க வேண்டி கருணைமேலிட்டினாற் பிரமஞானசாதனமாய் ஸ்ரீயுருத்திராத்தியாயத்தின் பெருமையை யாக்ஞவல்கிய பிரம்மசாரி சம்வாதமாய் மூன்றாங்கண்டத்தால் ஜாபாலருபதேசிக்கின்றார்.

அத ஹைநம் ப்ரஹ்மசாரிண ஊசு:
கிம் ஜப்யேநாம்ருதத்வம் ப்ரூஹீதி ||

(இ—ள்) இனி யவரைக்கண்டுப் பிரம்மசாரிகள் வினவினார்கள் எதனை ஜபித்ததனால் அமிர்தத்தன்மையைப் பெறுவான் அதனை யுபதேசித்தருளுகவென, (என்பது)

(வி—ரை) முற்கண்டத்திற் பிரம்மநிஷ்டர்களெனக்குறிக்கப்பட்டவர்களே இங்கு பிரமசாரிகளெனப்பட்டனர். முதற்கண்டத்தில் ருத்திரோபதேசத்தினல் அமிர்தத்தன்மையைப் பெற்று வீடுபெறுகின்றனரெனச் சொல்லப்பட்டமையின், வீட்டுக்கு முன்னிகழ்வதான அமிர்தத்தன்மையெனப்படும் ஸவிசேஷப்பிரம்மசாரூப்பியமும், அவிமுக்தோபாஸ்தியின் பயனாதலாலதனையடையும் கருவிகருமமுதலியதாகாது பற்றி 'ஜப்யேநைவ து ஸம்ஸித்⁴யேத் ப்³ராஹ்மண:' ஜபத்தாலேயே பிராமணன் சித்தி பெறுவானென ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றமையால் அவ்விதப்பெருமை பெற்றதாஉம், அத்தியாச்சிரமிகள் ஜபிக்கற்பாலதாஉம், சர்வாகாரபரப் பிரம்மோபாஸ்தியை நிரூபிப்பதாஉம், ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோऽஸி ஸர்வ: = எல்லாவற்றையு மடைவாய் எல்லாவுமாவாய் என, வாசிரியர் கீதையிலுபதேசித்தருளியவாறு, சார்வாத்மியயோக சித்தியைத் தருவதாஉம். யாதென்பதுகேள்வியின்முடிந்தகருத்தாம்.

அவதாரணிகை

இதற்கு யாக்ஞவல்கியர் உத்தரமளிக்கின்றார்

ஸ ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்ய:
ஶதருத்ரியேணேதி ||

(இ—ள்): அந்தயாக்ஞவல்கியர் புகன்றார்சதருத்திரீயத்தாலென்று.

(வி—ரை.) இங்கு அமிர்தத்தன்மையென்ற சிவசாருப்பியத்தை யனுயாசமாகப்பெற்று ஆன்மாபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரத்திற்கருவியாதென வினவியதற்கு சதருத்ரீயந் தாலென்பதாற் சதருத்ரீயமே முக்கிய சாதனமாமென, யாக்ஞவல்கியர் நிரூபித்தார் ஆதலால் சதருத்ரீயமென்ற மஹாமந்திரசமுதாயம் மேற்கண்ட அமிர்தத்தன்மையைப் பயக்கும் பெருங்கருவியென்றதாயிற்று அமிர்தத்தன்மையென்பது 'மிருதம்' என்று சொல்லக்கூடிய பாவத்

தின் சம்பந்தமற்ற நிற்றலையும், 'அமிர்த' மென்றசொல்லக்கூடிய நித்தியமுக்த சிவசொரூபத்தையும், முறையேகாரணவாற்றலாலும் இடுகுறியாற்றலாலும் குறிக்கும் சொல்லாம். ஆயின், 'சதருத்ரீயத்தால் அமிர்தத்தன்மையுண்டாம்'என்றதால் சர்வபாபநிவிர்த்தியுடன் சாசுவதவானந்தாபிவ்யக்தியெனப்படும் அநுதிசிவத்வாபிவ்யக்தியுண்டாமென்றது சொல்லப்பட்டது. இதனால் அமிர்தத்தன்மையென்ற சொல்லுக்குக்காரணவாற்றலிடுகுறியாற்றலென்ற இருவகையாற்றலாலும், கிடைக்கும் பாபநிவிர்த்தி, சிவத்வாபியக்திகளை நிரூபிக்கும் ஸ்மிருதீதிஹாச புராணவசனங்கள் யாவும் இதனால் தழுவப்பட்டனவாம். ஸ்மிருதிபுராண இதிஹாசங்கள் மேற்சொல்லிபடி ஸ்ரீ உருத்திராத்தியாய ஜபம் மகாபாதகம்முதலிய ஒன்பான வகைப் பாவங்களையுமொழித்திடுமெனவும், மற்றும், அநேக ஜன்மசஞ்சித்தவேதாந்த வித்தியாபிமான சம்பூர்ண பரமாதிகாரிகளுக்கு ஆத்மகைவல்யசித்தி தந்தருளுமெனவும்; நிரூபிக்கின்றன. ஈசன் திருவருளால் இருவகைப்பயனும் கைகூடுமாயினும், அவ்வப்பயன்களைக் கருதியவதிகாரிகள் அவ்வப்பயன்களைக் கொடுக்குமாற்றலுடையதாய் தாம் கருதிய உருட்டிருமேனிகொண்ட ஆன்மசொரூபத்தை வழிபடுவது மரபாதலின், ஆரணம், அவிநாசனது இருவகைச்சரீரங்களிற் கோரமெனப்படும் அவித்தியாகாரியமாய் முப்புரங்களையும சுட்டெரிக்கும் முக்கட்பிரான முழுமுதன் திருமேனியை யிச்சத யுருத்திரீயமாமந்திரத்திற்குதேவதையாமென்றது யஜுர்வேத ... ஸ்ரீ வொரா ... சதருத்திரீய ஓமம் செய்தால், அவனது கோரசரீரத்தைச் சமன்படுத்துவான் என்று. போதாயனர், கௌதமர், ஆபஸ்தம்பர், ஹிரண்யகேசர் முதலிய மகவிருடிகள் தர்மசூத்திரங்களில் இச்சதருத்திரீயத்தில் சர்வவேதாத்தியயன சமபலமென்றார்கள். கைவல்யோபநிடதம் ஸ்பஷ்டமாய் ப்ராம்மஹத்தி சுராபானமுதலிய மஹாபாபங்களைநிவிர்த்திசெய்வதாம் சதருத்திரீய ஜபமென்றது. அங்ஙனம் சூதசம்ஹிதையும் யஸ்ஸ்ரோபஞ்சாகரிதும் ... ஸதாவ ... யஜுவ

வெல் | ... ஹா ... நாஸ ... ஹா வாவ

ணாத்யா || ... ஹ ஹ த்யாயா ஊதிவெகவஞ

ஶாவிந: — எவன் சிரத்தையுடன் நித்தியம் சதருத்திரீய
த்தைச் சபிப்பான், நெருப்பிட்டுக் கொளுத்தியது கட்குடித்தல்
செய்யக்கூடாததைச் செய்தல் பிரம்மஹத்தி, முதலான பாவங்க
ளினின்றுமவன் விடுபடுகிறான் என்று கைவல்யசாகையுடை
யோர் சொல்லுகிறார்கள் என்றது. சாதாதபர் (ஊ.)ம் ப்ராணா
யாமஶதம் க்ருத்வா ஷோடஶம் க்ருத்வா ப்ரஹ்மஹத்யாம்
க்ருத்வா | ஸ்வர்ணஸ்தேயீ ஸுராபஶ்ச குருதல்
பகாமீ ச முச்யதே ஸர்வபாபை: || — சுராபனம், குரு
தல் பகமனம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம்' பிரம்மஹத்தி முதலியபாவங்களை
ச்செய்தவனாயினும், விதிவத்தாய் பாசுபதவிரதத்தை யனுட்டி
த்து ஸ்ரீருத்திரமந்திரத்தைச் ஜபம்செய்தாலவன் சர்வபாவங்களி
ன்றும் விடுபடுவான்.' என்றார். 'ஸுராப: ஸ்வர்ணஹாரீ
ச ருத்ரஜாபீ ஜலே ஸ்தித: | ஸஹஸ்ரசீர்ஷம் ஜாபீ வா
முச்யதே ஸர்வகில்பிஷை: || "இதி யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்மரணாத்
ஏகாதச குணான் வாபி ருத்ராநாவர்த்ய தர்மவித் | மஹாபாபைரபி ஸ்ப்ருஷ்ட:
முச்யதே நாத்ர ஸம்சய: | இதி — சுராபானம், ஸ்
வர்ணஸ்தேயம் இவைகளைச்செய்தவனாயினும், ஜலத்திலிருந்து
உருத்திர ஜபம் செய்பவனும், புருஷசூக்த ஜபம் செய்பவனும்
சர்வபாவங்களினின்றும் விடப்படுவான் என்றும், பதினொரு மு
றையாவது உருத்திரங்களை யாவிருத்தி செய்தவன் மகாபாவங்க
ளினின்றும் விடப்படுவான என்பதில் ஐயமில்லை. என்றும், முறை
யே யாக்ஞவல்கியரும் வசிட்டரும் சொன்னார்கள் அங்ஙனமே
ப்ராயஶ்சித்தேஷு ஸர்வேஷு ருத்ரைகாதஶினீ ஜபேத்
= பதினோராவிருத்தி உருத்திரஜபம் செய்தால் சகலபாவங்களி
னின்றும் விடுபடுகிறான், என்பதாதி பல ஸ்மிருதிவசனங்கள் ம
காபாபக்ஷயத்திற்கு ஏதுவாமென்றன. மற்றுஞ்சில. யஃ வ
ரார்த்ய ஶதருத்ரீயம் வந்திஸ்ரீபாஸ்ஸஹ | நிநேதி நி
ஹாவிஷ்க்ருஷ்ணாதி ஶ்ருதிஸர்வஶ்ரம் || ஜ்ஞானம் ஸர்வஸ்ய
ஜ்ஞாநாதேவ ஹி வாராம்யதி || ௧ || வ்ரதம் ப்ராதர
த்யாய யஜுஷீதே விஸாங்கதே | ப்ராணஜப்தஶதருத்ரீயம்

[illegible] ॥ = ஓ விஷ்ணுவே எவன் சிரத்தையுடன் தினந்தோறும் சதருத்திரீயத்தைச் சபிப்பான், அவன் மரணத்துக்குமேல் ஞானத்தாலேமுக்தியடைவான். (க) இச்சதருத்திரீயத்தை எவன்காலையிலெழுந்து பிரயத்தினத்துடன் கைகளைக்கூப்பிப் பரமசிவனைத் தொழுது ஜபம்செய்து வருவானவனுடையாப்பேறு யாதுமில்லை. என்றும் இது முக்திஹேதுவென நிரூபிக்கப்பட்டது. [illegible] ॥ ஸ்ரீ[illegible] ॥ போகம் வேண்டுபவனுக்கும் மோட்சமிச்சிப்பவனுக்கும். பிராயச்சித்தத்தை யிச்சிப்பவனுக்கும் ஸ்ரீருத்திரத்தை விட்டால் வேறு கதியில்லை. (க) சன்னியாசி ஸ்ரீருத்திரத்தையும் பிரணவத்தையும் நித்தியமாவர்த்திசெய்யவேண்டும். என்பதாதி பலவாக்கியங்கள் பாவநிவிர்த்தி, புண்ணியபலப் பிராப்தி, ஏதுயிதா மெனவும், மோட்சவேதுவீதாமெனவும், சேர்த்தொருவழிபட்டு நிரூபித்தன மேற்கண்டபடி இச்சதருத்ரீயம் போகமோட்சங்களுக்குச் சாதக மென்றேற்பட்டது. இங்கு வினவிய பிருமசாரிகள் ஆச்சிரமதர்மத்திற் குறியவராயின் முதலாச்சிரமிகளும் பிரமநிஷ்டர்களாயின், சரமாச்சிரமிகளும் ஆவாராகவே அவ்விருவற்கும் அவிமுக்தத்தில் தாரகப்பிரமவித்தையாலடையும் பரமப்பிரயோஜனத்தைத் தருவதற்குறியது ஸர்வவேதாந்த ஸாரமாயுள்ள ஸ்ரீருத்திரோபநிஷத்தேயெனயாக்ஞவல்கியர் நிரூபித்தருளினரெனக. யசுர்வேதத்துள்ள நாற்பெருசாகைகளிலும் இந்த ஸ்ரீருத்திரம் படிக்கப்படுதலின், இதைச் சதருத்ரியமென வழங்குவதென ஸ்ரீ பட்டபாஸ்கராசாரியர், ஸ்ரீமாதவாசாரியர், ஸ்ரீமதவ்வட்டாசாரியர், கர்க்கியாச்சாரியர்முதலிய வேதபாடியக்காரர்கள் புகலுறனர் ([illegible]) = சதமென்பதளவற்றதைக்குறிக்கும். [illegible] = விசவம், சதம் சகஸ்ரமிவையெல்லாம் அளவற்றதைக் குறிப்பதாம் என்ற வேதமும் பாரதமுங் கூறுதலால் சதமென்றதற்கு அளவற்றதெனப் பொருளேற்படுதலால் சதவுருத்திரீயமென்றதற்கு அளவிறந்த

ஸ்ரீயுருத்திர மூர்த்திகளின் பெருமையைக்குறிக்குமிவ் வத்தியாயம் 'சதருத்திரீயமெனப்படு' மென 'ஶதருத்3ராஞ்வ:' சத அளவிறந்த) ருத்திரர்களைத்தேவதையாய் (பிரதிபாத்யர்களாய்) (உடையது (ஓர் அத்தியாயம்) என்ற பொருளில் ஶதருத்3ர என்றசொல்லுக்கு வ (ஈயவென்றுதிரியும்) விகுதியைக் கூட்டுக. என்றபாணினி சூத்திரவிலக்கணத்துக்கிணங்கி ஆசிரியர்அபிநவசங்கர பகவத்பாதர் ஸ்ரீருத்திரசங்கிதாபாடியத்திற் பொருளுரைத்தனர். அநேக உருத்திரமூர்த்திகளைத்துதிக்க வெழுந்த ருத்திரசங்கிதை, யஜுர்வேதமன்றி ருக்வேத சாமவேத அதர்வண வேதங்களிலும் ஸ்பஷ்டமாய் படிக்கப்படுகின்றன. இருக்குவேதங்களிலைந்து சூக்தஙகள் பஞ்சருத்திரங்களெனவும், சாமவேதத்தில் ஆவொராஜா முதலிய சிலசாமங்கள் ருத்திரசங்கிதையெனவும், அதர்வணவேதத்தில் காண்டத்திலோர் சூக்தம் மஹாருத்திரமெனவும், வழங்கப்படுகின்றது. எல்லாவற்றிலும் பரமேச்சுர நமஸ்காரங்களும், பரமேச்சுரத் தோத்திரங்களும் பரமேச்சுரனை நானுருபனாக நிருபிப்பது மேகாணப்படுகின்றது. அனேகருத்திர மூர்த்திகளைப் பிரதிபாதிக்கும் சூக்தம் சதஉருத்ரீயமானால் எல்லாவேதங்களிலுமுள்ள உருத்திரங்களியாவும் அங்ஙனமாகாவோவெனின், யதா2ஹ்யயம் ஶதருத்3ரீயம் யஜுஷாம் ஸார உத்3த்4ருத:| வேதே3ஷு யஜுஷாம் மத்4யே ஶதருத்3ரீயம் ஶதருத்3ரீயம் ஜுஹோதி|| யஜுர்வேதங்களுக்குள்ளே ஸாரமாயும் உத்தமமாயுமுள்ளது சதஉருத்திராத்தியாயமாம். வேதங்களுக்குள் யசுர்வேதத்தின் மத்தியிலேயே சதஉருத்திரீயம் படிக்கப்படுகின்றது, சதருத்திரீயத்தால் ஓமம் செய்வான்'' என்பதாதி புராணவேதப் பெருவழக்கால் இச்சொல்லை யசுர்வேதங்களில் (நூற்றொருசாகைகளில்) உள்ள உருத்திராத்தியாயத்துக்கே யிடுகுறியாகவும் கொள்ளவேண்டுமாதலரல் மற்றவை சதருத்திரீயமாகாவென்க, ஆயின், மேற்கண்டபடி நூறுசாகைகளிற் படிக்கப்படுதலாற் சதருத்திரீயமென்ற பொருளும், அளவிறந்த ருத்திர மூர்த்திகளைப்பிரதிபாதனம் செய்வதாற் சதருத்திரீயமென்றபொருளும், இச்சதருத்திரீயமென்றசொல்லுக்கு இலக்கணங்களால்கார

ணப்பொருளாயமையினும், சுருதிஸ்மிருதி இதிஹாசபெருவழ்க்கால் யசுர்வேதங்களிற்படிக்கப்படும் உருத்திராத்தியாயமேசத உருத்திரீயச் சொல்லுக்கு இடுகுறிப்பொருளாயமையுமென்க. இதனால் அனேக சுருதிஸ்மிருதி இதிஹாஸபுராணங்களிற் கூறியவாறு ஸர்வாவபாஸகத்வ ஸர்வாக்ஷராகார ரூபங்களான இருவகையமிர்த்தன்மைகளும், இதன் ஜபத்தாற் சித்திக்குமென்று யாக்ஞவல்கியர் அருளிச்செய்ததமிக்கப் பொருத்முடையதாயிற்று. ஜபமென்பது தனித்தநாவொன்றைப் புறட்டிநான் கொலிகளை உண்டாக்குவது மட்டுமெல்ல. மற்று அம்மந்திரத்தின் பொருளையனுசந்தானம் செய்வதூஉம், அக்கரங்களையமைதியுடன் முறைபிறழாதுச் சரிப்பதுமேயாம். ஆயின், ஈண்டு வினாவிலும் விடையிலும் உச்சரிக்கப்படும் எழுத்துக்கள் மட்டுஞ்சித்தவிருவகையமிர்தத்தன்மைகளையும் கொடுக்குமாற்றல் பெற்றில. மற்று, அவற்றின் பொருளையனுசந்தானம் செய்துவவற்றின் பொருளாயவீசனே தாமென, சோகம் பாவனையில் சித்திபெறுவோர்க்கேகருதிய பயன் கைகூடுமோமென்பது உபதேசமுக்கியக் கருத்தாம்.

அவதரணிகை

இத்தகைய பெரும் பெருமை இச்சதருத்திரீயத்துக் கமைந்தது யாது காரணம்பற்றியென வேட்கு நிகழுமையத்தை எதிர்நோக்கியதனை யகற்றுவாராய் அதன்பெருமைகுறிக்கின்றார்.

ஏதாநி ஹ வா அம்ருதஸ்ய நாமதேயாநி
ஏதைர் ஹ வா அம்ருதோ பவதி ||

(இ—ள்) இவைகளன்றோ அமிர்தனுக்கு நாமதேயங்கள் இவைகளாலன்றோ அமிர்தனாவான். எ—று.

(வி—ரை.) ஈண்டு அமிர்தனென்றது சவிசேஷபிரம்ம செ[illegible]வாசகமாதலால் சிவமூர்த்தத்தின்மேனின்றது. '[illegible]' [illegible] = அமிர்தன் ஹிரண்மயன், அ

மிர்தன்' 'புதல்வர்கள் கேண்மின், இந்தவுனதான்மாவந்தர்யாமி யமிர்தனும்' என்பதாதி பலவிடங்களில் அமிர்தனென்று சவிசேஷப்பரம்மமே வழங்கப்பட்டது. ஆதலாலதனைச் சிவபரமென்றேம், அற்றேல் அமிர்தனென்ற சொல்லுக்கு நாரணன் நான்முகன் முதலிய வேனையக்கடவுளரும் சவிசேஷப்பிரமசொரூபங்களேயாதலாலவர்களை யதன்பொருளெனக்கொள்வதிற் குற்றமேதுளதெனின், இக்கூற்றுப்பிரகரணமறியாப்பேதைமையானிகழ்ந்ததென்க [illegible] = அமிர்தத்தைக் கடந்தெல்லோரும் முக்தியடைவார்கள்' [illegible] = அமிர்தத்துக்குப் பாலுள்ளவனை க்ஷரம் த்வவித்யா ஹ்யம்ருதம் து வித்யா = க்ஷரம் வித்தையாமமிர்தம் வித்தையாம் என்றற்கிருடக்கத்தனவான வாக்கியங்களின் மாயையினிடத்தும் [illegible] = யானமிர்தத்தில், அமிர்தம் பிரமத்தினிடத்து க்ஷரம் ப்ரதானம் அம்ருதாக்ஷரம் = க்ஷரம்பிரதானம், அமிர்தனக்ஷரமாம்' என்பதாதி, விவகாரங்களிற் பிரத்தியகான்மாவிடத்தும், [illegible] = அவ்விதனையறிந்தவரமிர்தராவார் [illegible] = இவனியறிந்தவனுமமிர்தனுவான்' ய ஏதத் விதுரம்ருதாஸ்தே பவந்தி = எவரிவனை யறிவாரவரமிர்தராவார் எனபதாதிவிடங்களில் முக்தர்களிடத்தும், ஏதத் அம்ருதம் = இஃதமிர்தமென்பதாதி விடங்களிற்பிரம்மத்தினிடத்தும், விநியோகிக்கப்பட்டு இவ்வமிர்தசப்தத்திற்கு நாராயணோபநிடத [முதலிய] வுபநிடதங்கள் நாராயணன் முதலியோரைப் பொருளெனக் குறித்தபோதும் இங்கு சதவுருத்திரியத்தின் பொருளாயவமிர்தனென்பவன் சிவனின்றி மற்றெவனுமாகானென்க. அக்கினிகாண்டத்தில் சதவுருத்திரியம்படிக்கப்படுதலின், அவ்வக்கினியே விப்பதப்பொருளாகாதோ வெனின், பளாபளாடணடிதமணீ?? நின்மேதைக்கு நமது மேதைவேயு மாகுமாமன்றி மற்றேதுமாகாது. மகாக்னிசயனத்தில் சயனபரிபூர்த்தியானவுடன் இறுதியிலிட்டகையில் அக்கினியையுத்தேசித்து ஹோமஞ்செய்வதிவிச்சதருத்திரீயம் விநியோகிக்கப்பட்டமையின் இதக்கினி பரமாயின், அந்தோ? அதே இஃதட

கைச் சிதியை யுபஸ்தானஞ்செய்வதில் வினியோகிக்கப்பட்டும் [illegible] புருடசூக்தத்தாற் குபேரனை பூசிக்க என்று குபேரபூஜையின் வினியோகிக்கப் பட்டும்உள்ள புருடசூக்தமட்டும் எக்காரணத்தாற் பிரம்ம காண்டமாயது? அம்மட்டோடொழியாது, அம்புயக் கண்ணனுக்கும் அஃதுரியதாமெனவீரே அஃது மட்டும் மிக்கப்பொருத்தமுடையதோ? அங்ஙனங்கூறுமிடத்து இங்குரைத்த ஞாயத்தைமறந்திரோ? நிற்க காயத்ரீ மாமந்திரமும் அக்கினி சயனோபஸ்தானம், சூரியோபஸ்தான முதலிய வற்றில் வினியோகிக்கப்படுதலால் அதுவும் அங்ஙனமே யக்கினிபரமும் சூரியபரமுமாமோ? வெகு நன்கு!! வேதார்த்தங்களை யெடுத்துரைப்பதினீவிர் வெகுசமர்த்தர். ஐயன்மீர் மேற்கண்டகாரணங்களா லதர்வசிகாவிலாச நூலுடையாராயவைணவர்கொள்கை மறுக்கப்பட்டது. காயத்ரீ மாமந்திரத்தையெல்லாவேதங்களு மக்கினியாதித்தன் முதலிய தேவர் வழிபாட்டில் வினியோகித்தபோதிலும் அஃது பிரம்ம மந்திரமேயாவதுபோலச் சதருத்ரீயமுமமிர்த பரப்பிரம்ம ரூபனாக பரசிவனையே நிரூபிப்பதாம். ஆதலாற்றான் ஆசிரியர் யாக்ஞவல்கியர் அன்றோ' வென்ற பெருவழக்கைக் குறிக்குஞ் சொல்லையிங் குபயோகித்தனர். அக்னியிடத்துச் சதருத்ரீய முபயோகிக்கப்படுத்துமிடத்திலும், [illegible] ருத்திரனன்றோ விவனிங்கக்னி ரூபனாயுள்ளவனென்று, மந்தமதிகளுக்குத் தோன்றுஞ் சங்கையொழிக்க அவ்வக்கினியிடத்து ருத்திரதாதாத்மியம் அந்தச் சுருதியாலே குறிக்கப்பட்டது. மஹாபாரதத்திற் துரோணபர்வஞ் சதருத்ரீயாத்தியாயத்திலும் [illegible] 'இவருக் கெல்லாலோகங்களிலுமனேக நாமதேயங்கள் நற்பொருளுள்ளனவாக (இடுகுறியல்லாமல்) இருப்பனவாம்போல வேதத்திலும் இவனது திவ்யநாமங்களடங்கிய சதருத்ரீயமென்ற வுத்தமபாகம் படிக்கப்பட்டது. கூர்மபுராணத்தில் [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] மகிழ ॥ இப்படமற்ற மகாபுருஷ இவைகளெனது ரகசியநாமங்கள்; இவைகளைக்கேள் இவைகளெல்லாவேதங்களிலு மமைந்தன. சம்சாரமொழிக்கு மாற்றுளுள்ளன. இந்நாமதேயங்களைச்சொல்லி நாடோறு மென்னைநீவணங்குவாயாக. என்னிடத்தேயன்புற்றவனும் வேறுயாதுஞ்சிந்தியாது சரியாய்ய சர்வேதசாரமான சதருத்திரீயாத்தியாத்தை ஜபஞ்செய்திடுவாய். ஆகாரநியமுள்ளவனும்திருநீரணிந்துஏகாக்ரசித்தனுமாய்பிரம்மப்பிரதிபாதகமான விச்சதருத்திரீயத்தையெவன்மரணம்வரைஜபிப்பான்; அவன் கருதியபரமகதியைத்தருவான். என்றுசதருத்திரீயம் சிவநாமதேய பரிபூர்ணமெனக்குறிக்கப்பட்டது. பாராசரபுராணத்தில் ஜாபா [illegible] ॥ [illegible] ॥ (ஜாபாலோபநிடத மென்னுமுத்தம வுபநிடதமானதெனது சிவனைச்சிந்திப்பதற்காகப்பிராணிகளிடத்துக்கருணையாயதனையடையும் முக்கியசாதனங்களை (ஒருமாறு) குறித்தது. அவிமுக்தமென்றவெனது க்ஷேத்திரம் (வழிபாட்டுக் கேற்றுக்கொள்ளவேண்டியக்ஷேத்திரங்களில்முக்கியம்) எனது பெயருக்குட் சுபமாய்ச்சிறந்தபெயர் (அங்குபதேசிக்கப்படும் பிரணவமல்லதுபஞ்சாட்சரமாம். சதருத்திரீயத்தையிடையறாதுஜபித்தல் (வாங்மனோவியாபாரங்களை சிவன்வழிப்படுத்தல்.) அங்ஙன முத்தமசன்னியாசம் (குடீசக. பகூதக, ஹம்ஸசன்னியாசங்களைக்கடந்த பரமஹம்சசன்னியாசம்) என்பனவாம்.) என்று இவ்வுபநிடதத்தில் சர்வசாரம் ஒருவாறுசங்கிரகிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீபோதாயன கௌதமாதிருத்திராக்காரர்களும் ஸ்ரீருத்திரனது மோட்சசாதன சிவாராதனத்தில் விநியோகித்ததுமன்றி ஆகுநிபாசமகாமியாசங்களில் இச்சதருத்திரியத்துக்கு அங்கமாகவநேக வேதாந்த ரவ

நகவைதிகமந்திரங்களையுயமைத்தருளார் சிவநாமசங்கீர்த்தனத்தா லும் அவனது திவ்யதிருமேனியைத்தியானித்தலாலும், சாருப்பிய முக்திகூடுமென்றும், இதுவே அவிமுக்தோபாஸ்தியாமென்றும் இதன்பயன் சரமகாலத்தில் சிவகுருமுகத்தால் தாரகவித்தையை யடைவதாமென்றும் அதனால்சவிசேஷப்பிரம்மசாருப்பியம் கி டைத்தபிறகு நிர்விசேஷசைதன்னியைக்கிய சித்தியுண்டாமென வும், யாக்ஞவல்கியதிவ்வியோபதேசத்தின் முடிந்தகருத்தாம். ஸ்ரீ ருத்திரமூர்த்தி மோட்சதானசுதந்திரமென்பது உதாஹ்ருதசுவ ஹ்யமாநஃ। ஸசுவமேவ ஹ்ருஷ்வ ந-ிகஃ॥ அமிர்தத்தன் மையதிசானனே; மோட்சத்துக்கு இவனேப்பிரவர்த்தகன் என்ப தாகிசுருதிகளாற்சித்தித்ததாம். ஆகலாற்றான் ஆசிரியர் போதா யனர் ஆன்மாக்களையாட்கொள்ளும் ஆசிரியன் சரீரத்தில் சிவனை ப்பூசிக்கவேண்டு மென்றுகூறித்தனர். அவ்விதியையேயனுசரு னறும்பார்ககளத்திலர்ச்சுனனனுட்டிப்பவனாய்த் தமக்குக்கீதோ படீதசஞ்செய்தருளிய கண்ணன் திருமேனியிற்றஞ்சிவபூஜையை முடித்துக்கொண்டானென மாபாரதங்கூறியது. அதனையே ய னுபவித்தார் சர்வ வேதவியக்கியானஞ்செய்த மாதவாசாரியரும் எல்லாவேதபாடியக்காரர்களும் ருத்திர என்ற சொல்லுக்கே மோட்சதாதாவென்ற பொருளைக்காட்டியிருக்கின்றார்கள். சத ருத்திரீயத்தின் கண் பரியாயவென்ற சொல்லுக்குப்பொருளிடு மிடத்து எல்லாப்பாடியக்காரரும் மோட்சதாதாவென்கிறபொரு ளிட்டார்கள். இதனாற்சிலபுராணவாக்கியங்களைக்கொண்டு வேறு தேவர்களுக்கே மோட்சதானசத்திய மென்றசிரர்வாதம்மறுக் கப்பட்டதறிக. ஸ்ரீபரமேச்சுரநாமதேயங்களைஜபித்தல் வேதத் தால்விதிக்கப்பட்டது.

அவ்விதவேதங்களில்விரிந்திருக்கிடைப்பனவாயினும், இங்கு அவற்றுட் சிலவற்றைக்காட்டுவோம். ரிக்குவேதத்தில் ஐதர வி ஶ்ரு ஹோ தாரோஷ்ரு விதவஃ। ஜா ர ஷ ரபஶ்ரி ரபவவேந ஷிரஃ। ஶ்ருண்ஹவிவிகவஷ பர ஷ வாஜ் நாஸ ॥ = தேவனைகருத்தத் தையாகிய வீசனை உத்தேசித்து இவ்வாக்குகளைச்சொல்லுவோம். ஸ்திரதனுவாகியருத்திரனை யுத்தேசித்திவ்வாக்குகளைச்சொல்லு ங்கள், பிரகாசிக்குமருத்திரநாமதேயங்களைச்சொல்லுவோம் என்

பதாதி பலமந்திரங்களுள. சுக்லயசுர்வேதத்துக்கிவ்வுபநிடதமும் கிருஷ்ணயசுர்வேதத்துக்குக் கைவல்யோபநிடதமும் சிவநாமதே யங்களடங்கிய 'ஸ்ரீ சதருத்ரீயத்தை மிகப்புகழ்ந்தன வென்பது ஸ்பஷ்டம். மற்று அதர்வணசங்கிதையில் பதினோராங்காண்டம் இரண்டாமத்தியாயமாகிய ருத்திராத்தியாயத்தில் ஓரவாரா ஊஜிஹ்வயைவ பா நம்=எச்சமயமும் நாவினாலடையப்படும் ஈசனை மறவாதே' யென்றும், வேறுமனேக வாக்கியங்கள் கர்மஞ்ஞான வுபாசனகாண்டங்களிலுள்ளன. இவற்றின் விரிவையெமது சிவ சிந்தன சந்தானத்திற்காணலாம்.

மூன்றாங் கண்டம் முற்றிற்று

அவதரணிகை

இங்ஙனம் ஸ்ரீ ருத்திரோபநிடதத்தின் பெருமையளவிறந் ததாகக் கூறிநின்ற யாக்ஞவல்கியர் அவிமுக்தோபாஸ்திக்குரி காரிகளைக்குறிக்குமிடம் இதே சந்தியைப் பிரமநிட்டர்களுபாசிப்பார்களென்று பாஹ்ய சந்தியாவந்தனத்திலனதிகாரிகளான சின்னறக்குறித்தமையால் அதன் விரிவை ஜனகர் கேட்கின்றார்.

அத² ஹைநம் ஜநகோ வைதே³ஹோ யாஜ்ஞவல்க்ய
முபஸமேத்யோவாச, ப⁴க³வந் ஸந்ந்யாஸ
மநுப்³ரூஹீதி

(இ—ள்) இனி விதேக குலத்தில் பிறந்த ஜனகமகாராஜன் யாக்ஞவல்கியரை வழிபட்டு ஓபகவ! சன்னியாசவிதியை யுபதேசித்தருள்வாயென வினவினான்.

(வி—ரை) இங்கு ஜனகன் யாக்ஞவல்கியரை வழிபட்டு வினவினான், என்றமையால் முன்னரும் பின்னரும் யாக்ஞவல்கியரிடத்து வினா நிகழ்த்தியவரான பிருகஸ்பதி, அத்திரி பிரம்மசாரிகள் யாக்ஞவல்கியருக்குச் சீடர்களல்லவென்று ஏற்படுகிறது. அல்லது அவர்கள் ஒருவாறறிந்தவிஷயத்தைய மீண்டும் லோ

கோபகாரார்த்தமாய் வினவினாரென்றும், இவர் அவ்விஷயத்தைப்புதிதாயறிய வினவினாரென்றும், பொருள் கொள்ளினும் கொள்ளலாம். உண்மையில் உபகவவென்று ஆசிரியர்க்குரியபடி விளித்தமையானும். வழிபாட்டைக் குறித்தமையாலும், இவர் சீடரென்றும் மற்றவரங்ஙனமாகாரென்றும் கொள்வதே யுசிதமாம். யாம்பிருகஸ்பதி முதலியோரைச் சீடராகவேற்றுரையிட்டது அப்பியுபேத்தியவாதம் (ஒப்பியொன்றையொழித்தல்) ஆமென்க.

அவதரணிகை

யாக்ஞவல்கியர் விடையைக் கூறுகின்றார்

𑌸𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌨𑍀𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌯𑌦𑌿𑌵𑍇𑌤𑌰𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 ॥
𑌅𑌥𑌪𑍁𑌨𑌰𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀𑌵𑌾 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌕𑍋𑌽𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌕𑍋𑌵𑌾 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑍋𑌵𑌾 ।
𑌯𑌦𑌹𑌰𑍇𑌵𑌵𑌿𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑌹𑌰𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ।

(இ—ள்) யாக்ஞவல்கிய ருபதேசிக்கின்றார். பிரம்மசரியத்தைப் பூர்த்திசெய்து கிருகஸ்தாச்சிரமியாகவேண்டும் கிருஹஸ்தாச்சிரமத்திலிருந்து வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்தையடைந்து சன்னியாசத்தைப் பெறவேண்டும். அப்படியில்லாமற்போனால் பிரமசரியத்திலிருந்தே சன்னியாசம் பெறலாம். கிருகஸ்தாச்சிரமத்திலிருந்தாவது, வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்திலிருந்தாவது பெறலாம்இனிமேல். விரதமுள்ளவனானாலும் விரதமில்லாதவனானாலும் சமாவர்த்தம் செய்து

கொண்டவனானாலும், அங்கனமில்லாதவனானாலும், அக்னியுள்ளவனானாலும், அக்னியில்லாதவனானாலும் எந்தக்கணத்தில் வைராக்கியமுண்டாகும் அந்தக்கணத்திலேயே சன்னியாசம்பெறவேண்டும். ௭—து

(வி—ரை). இங்கு முதலில் கிரமசன்னியாசமும், பிறகு ஆபத்து சன்னியாசமுஞ் சொல்லப்படும். கிரமசன்னியாசமும் விவிதிஷாசன்னியாசமெனவும், வித்வத் சன்னியாசமெனவுமிருவகைப்படுமாதலால், முறையே அவைகளையிந்தக்கண்டத்தில்நிரூபிக்கின்றார் பிரமசரியத்தைப்பூர்த்திசெய்து என்பதாதியால், வேதங்களெல்லாம் த்ரயோஸ்ரமிண: =மூன்று வகைதர்மக்கிளைகளென்றும், மற்றும் பலவிதமாய்முதன் மூவாச்சிரமங்களையும், புகழ்கின்றன ஸ்மிருதிகர்த்தர்களும், முக்கியகற்பமாய் கிரமசன்னியாசத்தையே நிரூபிக்கின்றனர் மனு, வியாசர், பராசரர்முதலியோர் முறையேநான்காச்சிரமங்களையு மனுட்டிக்கும்படிநிருபித்தனர். ஜணாநி த்ரீண்யபாக்ருத்ய மநோ மோக்ஷே நிவேஶயேத் ||௧|| அதீத்ய விதிவத் வேதாந் புத்ராம்ஶ்சோத்பாத்ய தர்மத: | இஷ்ட்வா ச ஶக்திதோ யஜ்ஞை: மநோ மோக்ஷே நிவேஶயேத் ||௨|| அநதீத்ய த்விஜோ வேதாநநுத்பாத்ய ததா ஸுதாந் | அநிஷ்ட்வா சைவ யஜ்ஞைஶ்ச மோக்ஷமிச்சந் வ்ரஜத்யத: ||௩|| ஆஶ்ரமாதாஶ்ரமம் கத்வா ஹுதஹோமோ ஜிதேந்த்ரிய: || பிக்ஷாபலிபரிஶ்ராந்த: ப்ரவ்ரஜந் ப்ரேத்ய வர்த்ததே ||௪|| வநேஷு ச விஹ்ருத்யைவம் த்ருதீயம் பாகமாயுஷ: || சதுர்த்தமாயுஷோ பாகம் த்யக்த்வா ஸங்காந் பரிவ்ரஜேத் ||௫|| வநவாஸம் வநாஶ்ரமே ஸ்த்ரீஸங்க த்ருதீயம் பாகமாயுஷ:|| சதுர்த்தமாயுஷோ பாகம் ஸந்ந்யாஸேந நயேத் க்ரமாத் ||௬|| =மூன்றுகடன்களை (இருடிருணநிவிர்த்தி பிரம்மசரியத்தால், தேவருண நிவிர்த்தியஞ்ஞத்தால், பிதுருணநிவிர்த்தி சந்தானத்தால்,) யும் ஒழித்துப்பிறகே மோட்சத்தில் மனதைச் செலுத்த

வேண்டும். (௧) வேதங்களை விதிப்படி அத்தியயனம்செய்து, தர்மத்தினுர் புத்திரர்களைப்பெற்று, சக்தியளவுயாகத்தைச் செய்து பிறகு மோட்சத்தில் மனதைச் செலுத்தவேண்டும். வேதாத்தியயனம் செய்து தவஞ்செய்கிறவனுயும், புத்திரர்களைப்பெற்று அதிதிகளுக்கு அன்னதானம் செய்பவனுயும், அக்னியுள்ளவனுகிச் சக்தியுள்ளபடி யாகம் செய்கிறவனுயும்மிருந்து பிறகு மோட்சத்தின், மனதைச் செலுத்தவேண்டுமேயல்லாமல் வேறுவழியில்லை. (௩) ஆச்சிரமத்தை விட்டு ஆச்சிரமம் தாண்டி ஓமங்களை யெல்லாஞ்செய்து, இந்திரியஜயமடைந்து பிக்ஷையிடுதல், பலிகொடுத்தல் முதலியவற்ருல் சிரமப்பட்டவனுய் சன்னியாசத்தைப் பெற்று விருத்தியடைவான். (௪) ஆயுளின் மூன்ரும்பாகத்தை வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்திற் செலவழித்து நான்காம்பாகத்தை சர்வசங்கபரித்தியாகமென்ற சன்னியாசத்தால் விருத்தியடைவான். (௫) இப்படியே ஆயுளின் மூன்ரும்பாகத்தைக் |வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்தில் கழித்துவிட்டு நாலாம்பாகததைக் கிரமமாயச் சன்னியாசத்திற் செலுத்தவேண்டியது. ''(௬) என்பதாதி பலவசனங்கள் ஸ்மிருதிகளிற் காணப்படுகின்றன. அவைகளுக் கெல்லாமிதுவே மூலமாம். இல்லாவிடிலென்று தொடங்கிய மேற்பாகம், ஜன்மாந்தர சுகிருதவசத்தாலி ஹலோகத்திற் பூர்ணவைராக்கிய சம்பன்னராய்ப்பிறப்பவரையுத்தேசித்துப் பிறந்த வசனங்களடங்கியது. அவைதுறவுமேலிட்டாற் கிருஹஸ்தாச்சிரமத்தை விரும்பாத வுத்தமாதிகாரிக்கே யுசிதமாம். அற்றேல், பிரமசரியத்தினின்று முறைப்படி மூன்ருச்சிரமங்களையுங்கடவாது, துறவடைவோர் குற்றமுள்ளவராவார். என்றுகூறும். "ஜநவாக்ரூ௧) ஜோக்ஷநூலெவஷோ ஜோவூஜதுூ்யஃ [௧] ஊநஙீ௧) ஷிஜொவெஷாநந௱தா ஊூ்தயா தஜாநு| ஊநிஷூஈஙக்ஷிவெகாயஜெஜஃ ஜொக்ஷிவூ நூஜ௧ூ்யஃ [௨] = மேற்கண்டமுக்கடன்களை யொழிக்காது சன்னியாசத்தையடைபவன் நரகத்தையடைவான் (௧) வேதாத்தியயனம் செய்யாமலும், புத்திரர்களைப்பெருமலும், சக்தியுள்ளளவு யாகத்தைச் செய்யாமலும், மோட்சத்தை யிச்சிப்பவன் நரகமடைவான்'' இவைபோன்ற வசனங்கள் பயனற்றவைகளோ வெனின், அன்று. இவைகளெல்லாம் முறைப்படி யனுட்டிக்கப்படும்

மூன்றாச்சிரமங்களையும் துதிக்கவெழுந்தனவே யன்றி விதிவாக்கியங்களல்ல. அநேக ஸ்மிருதிகளில் [illegible] =வேதவிருதங்களை முடித்தவுடன் வித்வான் மோட்சத்தை யடையவேண்டும். ஸ்தாவரஜங்கமமான எல்லாப் பூதங்களிலும் சமபாவனையுள்ள ஓர்பிரமசாரியாயுள்ளவன் மோட்சத்தையடையவேண்டும் (௧) ஞான விஞ்ஞானங்களை அடைந்து பரமான வைராக்கியத்தை யடைந்தவன் மோட்சத்தையடைய விருப்பமுள்ளவன் பிரம்மசாரியாச்சிரமத்திலிருந்தே சன்னியாசத்தையடையவேண்டியது. (௨) பிரம்மசாரியாவது கிருகஸ்தனாவது, வானப்பிரஸ்தனாவது; சகலமான காமங்களினின்று விரக்தியுண்டானபோது சன்னியாசத்தை யடையவேண்டியது. (௩) பிரம்மசரியத்திலிருந்தாவது, கிரஸ்தாச்சிரமத்திலிருந்தாவது. வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்திலிருந்தாவது சன்னியாசத்தைப் பெறலாம் (௪) பிரமசரியத்திலிருந்தே சன்னியாசத்தைப் பெறலாமென்

ரூர் பெரியோர். ( ) அந்தபிரமசாரி இச்சைப்படி யாச்சிரமம் பெறலாமென்றூர்சிலர். (கூ) பிரமசரியத்தை முடித்த பிறகுதான் இச்சித்தவாச்சிரமத்தைப்பெறலாம், (எ) பிரமசாரியாவது சன்னியாசம் பெறலாம், கிருகஸ்தனுவது சன்னியாசம் பெறலாம்; வானப்பிரஸ்தனுவது சன்னியாசம் பெறலாம் ரோகியாவது துக்கமுடையவனுவது சன்னியாசம்பெறலாம். (அ) பிரம்மசாரியாவது, கிருகஸ்தனுவது, வானப்பிரஸ்தனுவது, ஔபாஸநாக்கினியை உதராக்கினியுடன் சேர்க்கவேண்டும் (சன்னியாசம் பெறவேண்டும்) (கூ) பிரமசாரியாவது, கிருகஸ்தனுவது, வானப்பிரஸ்தனுவது, எப்போதுவிரக்தியுண்டாயிற்றே, அப்போதே உத்தமவிருத்தியாகிய சன்னியாசம் பெறவேண்டும். (ய) இப்படிக்குப்பலவசனங்கள் தீவ்ரவைராக்கிய சம்பன்னர்களுக்கு சன்னியாசத்தில் முக்கியாதிகாரத்தைக்காட்டுகின்றமையால் அவ்விஷயத்தில் விரோதிக்கும்வசனங்களெல்லாம் புகழ்மொழிகளெனக் கொள்ளவேண்டுவதே மரபாம். 'விரதமில்லாதவ' னென்றது, சர்வவேதவிருதங்களையும் பூர்ணமாக வனுட்டிக்காதவனையே. அங்ஙனமில்லாது 'விரதமில்லாதவ' னென்றதற்கு பிரமசாரியென்று பொருள் கொண்டால் அதுவிபரீதமாம். ஸ்நாதக (சமாவர்த்த) னம், செய்துகொள்ளாதவனென்றது விரதசமாவர்த்தனத்தை முறைப்படி செய்து கொள்ளாதவனையே குறித்தது. அக்னியைவிட்டவனென்பவன், பனிரெண்டு தினங்களக்னிஹோத்திரஞ்செய்தவனுவது, சங்கடம்முதலானகாலங்களில் அக்னியைவிட்டவனுவதாம். அக்னியில்லாதவனென்றது, விதுரன், அநுகிதாக்னியாம். இவ்வளவால் பூர்வஜன்ம சுகிர்தவசத்தால் வைராக்கியமுள்ளவனுக்கு அவ்வைராக்கியம்முதிர்ச்சிபெருங் கண்ணத்திற்றனே சன்னியாசஞ் செய்துகொள்ளவேணடுவதென்பது விதி.

அவதரணிகை

மேற்கண்டசன்னியாசங்களையடையவேண்டிய விதியைக் குறிக்கின்றூர்.

தத்³விஜ்ஞாநார்த²ம் ஸ கு³ருமேவாபி⁴க³ச்சே²த்
ஸமித்பாணி: ஶ்ரோத்ரியம் ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²ம் |

𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥

(இ—ள்) இதில்'பிராஜாபத்ய' மென்றஇஷ்டியைப்பலர் செய்கிருர்கள். அஃதங்ஙனஞ் செய்யக்கூடாது. ஆக்நேயமென்ற இஷ்டியையே செய்யவேண்டும். அக்னி பிராணருபனுதலா லவ்விஷ்டியைச்செய்தால் பிராணேட்டியைச்செய்தவனுவான். (என்பது)

(வி—ரை) ஆக்னேயஇஷடியையே செய்யவேண்டுமென்ற துயாக்ஞவல்கியர்சம்மதம். ஆயின், இதுகாத்தியாயன சூத்திரஸ்தர்களுக்கேயன்றி மற்றவருக்குஅவரவர்சூத்திரத்திற்சொல்லியபடியேயனுட்டிக்கவேண்மோம்.

அவதாரிகை

அதன்மேன் முறையைக்கூறுகின்ருர்.

𑌤𑍍𑌰𑍈𑌧𑌾𑌤𑌵𑍀𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌏𑌤
𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌧𑌾𑌤𑌵𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌤 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤
𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍋 𑌜𑌾
𑌤𑍋 𑌅𑌰𑍋𑌚𑌥𑌾𑌃 । 𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨 𑌆𑌰𑍋𑌹𑌾
𑌥𑌾 𑌨𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌰𑌯𑌿𑌮𑍍 ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇
𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌏𑌷 𑌵𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 ॥

(இ—ள்) பிறகுத்ரைதாதவீயேஷ்டியைச் செய்யவேண்டும். இதனுலே ஸத்வம், ரஜசு, தமசு என்ற மூன்றுதாதுக்களும் (ஜயிக்கப்படும்-சமப்படும்) 'அயந்தே' யென்று தொடங்கியமந்திரத்தால் அக்னியை முகர்ந்து பார்க்கவேண்டும். அக்னிக்குப்பிராணனே யோனியாதலால் பிராணனையடைந்திடுவாயென பிராணனிடத்தில் அக்னியை ஓமம் செய்யவேண்டும். (என்பது)

(வி—ரை) இக்கக்னியென்றது பிரம்மசாரி, சமாவர்த்தன், அக்னியைவிட்டவன், அக்னியில்லாதவன் . இவர்களுக்கு லௌகிகாக்னியும், அனாஹிதாக்னிக்கு ஔபாசனாக்னியும், ஆஹிதாக்னிக்கு வைதிகாக்னியுமாம். பிராஜாபத்தியேஷ்டி, ஆக்னேயிஷ்டி, த்ரைதாதவீயேஷ்டிகள் ஆஹிதாக்னிக்கே.

அவதரணிகை

ஆஹிதாக்னிவிஷயத்தில் அரணியைக்கடைந்தெடுக்குமக்னியே முக்கியம். இல்லாதசங்கடஸ்தானத்திலும் தத்தமக்னிகளை ஸ்திரமாய் வைத்துக்கொள்ளாத காரணவிசேஷத்தால் அக்னியை விட்டிருப்பவர்களுக்கும் அக்னியைத்தாரணமாகவைத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லாதவர்களுக்கும்விதி கூறுகின்றார்.

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

(இ—ள்) இங்ஙனமே யன்றே சொல்லுகின்றார் கிராமத்திலிருந்தக்னியைக் கொண்டுவந்து முன்னர் கூறிய மந்திரப்படி முகர்ந்து பார்க்கவேண்டும். (என்பது)

அவதரணிகை

அக்னியகப்படாதவிடத்தில்விதி கூறுகின்றார்.

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌦𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌆𑌪𑍋 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾
𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

(இ—ள்) அக்னியகப்படாதவரை ஜலத்தில் ஹோமஞ்செய்யவேண்டும். ஜலங்களெல்லாதேவதைகளின் சொரூபமானதாம். எல்லா தேவதைகளுக்கும் (ஸ்வாஹா)காரத்தால் அதில்ஹோமஞ் செய்து அதனை (சிறிது) எடுத்து உட்கொள்ளவேண்டும். (என்பது)

அவதாரணிகை

முக்கியாமுக்கிய பக்ஷங்களுடன் உபசங்கரிக்கின்றார்.

ஸாஜ்யம் ஹவிரநாத்யம் மோக்ஷமந்த்ரை:
த்ரய்யைவம் விந்தேத் பரமம் பதம் ததுபாஸிதவ்யம்॥

(இ—ள்) ஆஜ்யத்துடன் கூடிய ஹவிஸே சுகந்தருவதாம். மோக்ஷமந்திரங்களால் வேதங்களால் அடையும் பயனைப்பெறுவான்- அதுவே பிரம்மமாம், அதுவே உபாஸிக்கக்கடவதாம்.

(வி—ரை) மோக்ஷமந்திரங்கள் பிரணவாதிகள், அது என்றது சன்னியாஸாச்சிரமத்தையாம்,

அவதாரணிகை

இனி ஜனகர் ஆசிரியனுபதேசத்தைக் கேட்டமுறையுடன் கண்டத்தை முடிக்கின்றார்.

ஏவமேவைதத் பகவந்நிதி வை யாஜ்ஞவல்க்ய: ।

(இ—ள்) ஓ பகவானே இப்படியேதானே (என்றார்) யாக்ஞவல்கியர் (என்பது)

(வி—ரை) ஓ பகவானே என்பது முதல் ஜனகவாக்கியம் இருதியிலுள்ள வாக்கியம் வேதபுருஷன் வாக்கியம்.

நான்காம் கண்டம் முற்றிற்று.

உபநிஷத்வித்தியர்

அவதரணிகை

இனி அத்திரிபகவான் யாக்ஞவல்கியரை ஸந்நியாஸிகளின் இலக்ஷணத்தை வினவும் முறையில் அதனை விளக்குகின்றார்.

அத ஹைநமத்ரி: பப்ரச்ச யாஜ்ஞவல்க்யம் ப்ருச்சாமி த்வா யாஜ்ஞவல்க்ய கதம் அயஜ்ஞோபவீதீ ப்ராஹ்மண இதி ॥

(இ—ள்) இனி அத்திரி யாக்ஞவல்கியரைக் கேட்டார் ஓ யாக்ஞவல்கிய உம்மை யான் கேட்டதாவது; யக்ஞோபவீதமுள்ளவன்பிராமணன்- (என்று)

(வி—ரை) அக்னி முதலியவற்றை ஆத்மசமாரோபணஞ் செய்யவேண்டும். என்று ஸந்நியாசவிதி கூறப்பட்டமையால் யக்ஞோபவீதந்தரிக்கும் பொழுதே யஜ்ஞோபவீதேநோபவ்யயாமி யக்ஞத்தின் உபவீதத்தைத் தரிப்பேன் எனறமந்திரம் உச்சரிக்கப்படுதலானும் யக்ஞோபவீதியில் யஜ்ஞஸ்ய த்வோபவீதேந யக்ஞத்தில் (அதிகார) சித்திக்காக என்று யக்ஞாதிகாரமெனப்படும் கர்மாதிகாரத்துக்காகவே யக்ஞோபவீதம் விதிக்கப்படுதலானும், அஃது யக்ஞாதிகர்மங்களுக்குபயோகமான அக்னியில்லாத அத்யாச்சிரமிக்கு அமையாது பற்றியும் யக்ஞோபவீதமில்லாதவர் பிராம்மணர் ஆவதெவ்வாற்றானும் இயைபியதாகையானும் இவ்வத்யாச்சிரமியை யக்ஞோபவீதமுள்ளப்பிராமணன் என்பது எதைக்கொண்டு என்று வினவியது. பொதுத்தன்மையில்லாவிடம் விசேடத்தன்மையிருது. மண்தன்மையில்லாவிடம் குடத்தன்மை கூடாதுபோல இங்ஙனமாக பிராம்மணனுக்குள்ள பொதுத்தன்மையாகிய கர்மாங்கமான சிகை யக்ஞோபவீதங்களில்லாதுழி அவரை பிராம்மணசிரேஷ்டராகிய உத்தமாசிரமிகளென்பது எங்ஙனம் ஒவ்வுக்த ஸூத்ர: யஜ்ஞோபவீதேந வாயீயீத ஆகையால் யக்ஞோபவீதமுள்ளவனே அத்யயனம் செய்வேண்டும் என்றவிதியும் அஃதில்லாதவனுக்கு வேதமந்திரஜபாதிகாரத்தை விலக்கியதாகவே எப்படி அத்யாச்சிரமிகள் சர்வவேதசாரங்களான பிரணவ ஸ்ரீ ருத்திரங்களை ஜபிக்கக்கூடும் என்று அத்ரி என்பவர் வினவியதின் கருத்து.

அவதரணிகை

அவ்விணுவுக்கு யாக்ஞவல்கியர் மறுமொழிகூறுவார்

ஸஹோவாவபாஜ்ஞவல்க்யஃ ஐஷதேவாஸ்ய தஜ்ஞ
ஜோபவீதம்யஆத்மா

(இ—ள்) அந்தயாக்ஞவல்கியர் விடையளித்தார் இ தவேயவருக்கு யஞ்ஞோபவீதமாம். எது ஆத்மா எனப்படும்.

(வி—ரை) ப்ரம்மோபனிடதம் முதலியசுருதிமுடிகள் உத்தமாதிகாரியான அத்தியர்ச்சிரமிக்கு ஞானமே சிகையும் யஞ்ஞோபவீதமும் ஆம் என்றுநிரூபிக்கின்றன. ஆதலால் கன்மாங்கமாக மேற்பட்டநூன்மய யஞ்ஞோபவீதம்கேவலகன்மபத்தர்களானமுதல் மூவ்வாச்சிரமிகளுக்கும் சிறிதுகருமசம்பந்தமுள்ள குடீசகபகூதகசன்னியாசிகளுக்குமேயன்றி கேவலப்பிரம்மாச்சிரமம், மோக்ஷாச்சிரமம் என்பதாகி அற்புதச் சொற்களால் வேதங்களும் ஸ்மிருதிகளும், வைராக்யமூலபரமஹம்சாச்சிரமிகளுக்குள்ளதல்லவாம். அற்கீறல் யஞ்ஞாதிகாரமுள்ளவனே பிராமணன் என்றும் அக்னியே அந்தணர்குறியதெய்வம் என்றதும்அவலமோவெனின் அற்றன்று முன்னரேவெளியில் உள்ள பஞ்சாக்னிகளையும்தனது சரீரத்தேசேர்த்துதியானயஞ்ஞம் செய்யும் அந்தர்முகருக்கு வெளிப்படையான அவ்வித்யாகார்யயஞ்ஞோபவீதமில்லையே யன்றி வித்யாமயமென வுபசரிக்கப்படும் ஞானயஞ்ஞோபவீதம் அவனுக்கேஉண்டாகையால் அவரே முக்ய ப்பிராமணர் என்பதிற்றடையில்லை. இங்குயக்ஞோபவீதத்துக்கேற்பட்ட கேழ்வி மறுமொழிகள் சிகைகாயத்திரீ முதலியமற்றயவேதோக்தபிராமணலக்ஷணங்கட்கும் குறிப்பானதேனன்க.

அவதரணிகை

வெளியுக்ஞோபவீதமில்லாத ஞானயக்ஞோபவீதிகளுக்கு எல்லாக்கிரியைகளும் அக்னியின்மையால்நீராலும் நின்மலமான மனதாலு 'மநுஷ்டிக்கக்கூடியதென்கிறார்.

கவ꞉ ஊாஶ்யாவஜ்யாயம் வியிஃ உஸிவ்ராஜ
கா நாஜ் ।

(இ—ள்) நீரைக் குடித்தல் ஆசமனம் செய்தல்இவ் விதியே பரிவ்ராஜகருக்குள்ளது. என்பது

(வி—ரை) நீரைகுடித்தால் என்றது பசியகற்றிக் கொள் வதைநீரிலாவது முடிக்கவேண்டுவதாய் குறித்தது. ஆசமனமென் றது சுத்திக்குறியசௌசாதிகளைக்குறித்தது.

அவதரணிகை

இவ்விதிவைராக்ய மிகுதியால் செய்யும் எந்தக்கருமத்தி லும் உண்டென்கிறார்.

வீரொயூாவ்ந வா நாஶகெவாவாஂஊவெ
ஶெவாஜூிவஹெஶெவா ஜேஹாவஜ்ஹா ஒந
வா ॥

(இ—ள்) வீரசுவர்க்கத்தை விரும்பி தருமயுத் ம்செய்பவருக்கும் அநசனவிருதத்திலும் ஜலப்பிரவேசத் திலும் அக்னிப்பிரவேசத்திலும் மகாபிரஸ்தானத் திலு மாம். எ — து

(வி—ரை.) முன்வைத்தகாலைப் பின்வாங்காத சுவாமிபக்தி மிகுதியால்சரீராபிமானமொழித்துயுத்தம் செய்பவர் சத்துருக்க ளால் அடிபட்டுயிரைத்துறப்பார் ஆயின்அவரும் புத்தி பூர்வமா ய்உயிர்போகநேர்ந்தழி நீரில்தமது அக்னியை ஹோமம் செய் தெடுத்தருந்தி விடவேண்டும். அசனுல் அவர்செய்தகருமம் எல் லாம் சம்பூர்ணமாகும். அநசகம் என்பதுபிராயோபவேசம் என் ப்படும் அன்னத்தையொழித்து உயிரைத் தொலைத்துக்கொள்ளு ம்விருதமாம். அதனிடத்துங்கூட ஆசமனம் உண்டு. ஜலப்பிர வேசம் என்பதுவெளிப்பிரவேசம் முதலியன அவற்றைச் செய்வ தற்கு முன்னரே செய்யவேண்டுவது ஆசமனமுதலியது அக்

னிப்பிரவேசம் என்றது சர்வசுவாராதி யஞ்ஞங்களில்அங்கும் அக்னிப்பிரவேசத்திற்கு முன்னரேசெய்து கொள்ளவேண்டும். மகாப்பிரஸ்தானத்தில் விருதாரம்பமுதல் சரீரமுள்ளவரைச்செய்யவேண்டுவதாம்.

அவதாரணிகை

மேற்கண்ட விதிப்படி சன்யாசம்பெற்றவன் இலக்கணத்தையும் அவனடையும்பயனையுங்குறிக்கின்றார்.

ஜாபாலோபநிடதம் மூலம் (கிரந்த எழுத்தில்) — மூன்று வரிகள்
...॥

(இ—ள் இனி ஸன்னியாஸி வேறு நிறமுடையவஸ்திரம் பூண்டு முண்டிதனுய்எவ்விதப்பற்றுமற்றவனுய் எங்கும் சுசியாய துரோகலேசமில்லாதவனுய் பிச்சையெடுத்துண்டு ப்ரம்மீபாவத்தைப்பெறுவான். எ—று.

(வி—ரை) வேறுநிறம்என்றது காவி அல்லதுமட்களில கடந்து மயக்கிது முண்டினதாய் என்றதனுல் இங்கு குறிக்கப்பட்டசன்னியாசம் பரமஹம்சமேயாம். துரோகமில்லாமல் என்றது துரோகசிந்தைக்கிடமான எவ்விதப்பற்றுமவனுக்கின்மையால் அவனது விரதமாகிய ஸர்வாபயலக்ஷண திவ்யவிரதத்தையனுஷ்டிக்கும் சிறப்பு அவனிடம் சேர்க்கப்பட்டது "பிச்சை" என்றது தற்செயலாய் கிடைப்பதைக்குறித்தது ப்ரம்மீபாவம் 'அத்வைதசித்தியாம்.

அவதாரணிகை

மேற்கண்டவையெல்லாம் கிரமசன்னியாச விதியாதலால் துறவுள்ளவர்க்கு ஆபத்ஸன்யாஸ விஷயத்தை இனிவிரிக்கின்றார்.

(கிரந்த எழுத்தில் மூலம் — மூன்று வரிகள்) ...॥

(இ—ள்) இனி ஆதுரனுப் இருந்து சன்யாஸம்செய்து கொண்டால் மனதாலாவது வாக்காலாவது ஸன்யாஸம் செய்துகொள்ளவேண்டும். இந்தவழி ப்ரம்மதேவனுல்காணப்பட்டது அவ்வழியேப்பிரம்மவித்தாகிய ஸன்னியாஸிசெல்வான்.

எ—து

(வி—ரை) வாக்காலாவது என்றது பிரேஷ மந்திரமாத்திரம்உச்சரித்தா்வதென்றபொருள்கொடுப்பது மனதாலாவதென்றதுவாக்கால் ஒன்றையுச்சரிக்கச்சக்தியற்ற சமயத்தில் மனதால் ஸர்வஸங்கபரித்யாகம் செய்தவனும் பரமஹம்ஸனேயாம் எவ்வழியிலும் வெளிக்குறிகளைத்தரித்தாலும்தரிக்காத போனபோதிலும் தனதுசொரூபம்ப்ரம்மம். என்றறிந்தான் மேற்கண்டமுக்தத்தனத்தைப்பெற்றுஅதனிடத்து ஸ்ரீசிவகிருபையால் அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரபரமானந்தத்தைப்பெறுவானெனப்பட்டது.

அவதரணிகை

இங்ஙனம் கூறியதை சரியென்று அத்ரிஒப்பினதைக்குறிக்கிறார்.

ஸ்ரவமேவைதத்பகவோ

(இ—ள்) இப்படியேதான் ஓபகவானே எ—து

அவதரணிகை

கண்டத்தை உபஸங்கரிக்கின்றார்.

இதியாஜ்ஞவல்க்ய:

(இ—ள்) என்றார் யாக்ஞவல்கர். எ—து

ஐந்தாங்காண்டம் முற்றிற்று

——(o)——

அவதரணிகை

இனி ஆரம்கண்டத்தில் பரமஹம்ஸாச்சிரமத்தில் சிரத்தை யுண்டாகவேண்டி அனேகப்ரசித்த பரமஹம்ஸர்களைக்குறித்து பரமஹம்ஸருக்கு ரியலக்ஷணத்துடன் அவிமுக்த வித்தையை உபசங்கரிப்பாராய்முதலில் அபரோக்ஷாத்வைதாத்மானுசந்தான சித்தபரமஹம்ஸசிகாமணிகளைக் குறிக்கின்றார்

> தத்ர பரமஹம்ஸா நாம ஸம்வர்தகாருணி
> ச்வேதகேது துர்வாஸ ருபு நிதாக ஜடபரத
> தத்தாத்ரேய ரைவதக ப்ரப்ருதயோ
> அவ்யக்தலிங்கா அவ்யக்தாசாரா அநுந்மத்தா உந்மத்த
> வதாசரந்த: ||

(இ—ள்) அவர்களில் பரமஹம்ஸர் எனப்பட்டவர் சம்வர்தகர் ஆருணி, சுவேதகேது, துர்வாஸர், ருபு, நிதாகர், ஜடபரதர். தத்தாத்ரேயர் ரைவதகர் முதலியோர் இவர் ஸ்பஷ்டமாய் பரமஹம்ஸசின்னம் தரித்தவர் ஸ்பஷ்டமாய் பரமஹம்ஸாசார முள்ளவர் மயக்கமற்றவர் மயக்கமுற்றவரைப்போல சஞ்சரிப்பவர். என்பது

(வி—ரை). மேற்கண்டவர் சர்வக்ஞரும் பிரம்மநிஷ்டசிகாமணிகளும் சாந்தோக்யாதி பிரம்மவித்தைகளில் பிரம்மவித்தியாசாரியர் எனப்பட்டவருமாம் ஆகலால் இவரைச்சிறப்பித்ததாம். இவர்சர்வக்ஞராய் உலகமயக்கமொழித்தவராயினும் இவ்வுலகத்தார் பார்வைக்கு இவர் பெரிய பைத்தியம் பிடித்தவர்போலகாணப்படுவாராம். உலகத்தாரை யம்மகான்கள் அந்தோ சத்தாத்மசொருபானந்தம் பெறாது வீணில் மயங்குகின்றனரே யென வெறுக்கவியர் அவரை பைத்தியம் பிடித்தவரென நினையாராம் என்றது இதன் கருத்து. ஆகையாற்றான் யா நிசா ஸர்வபூதாநாம் தஸ்யாம் ஜாகர்தி ஸம்யமீ | யஸ்யாம் ஜாக்ரதி பூதாநி ஸா

நிஶா பஶ்யதோ முநே: || எல்லாப் பூதங்களுக்கும் இரவாகும் அங்கு விழித்திருப்பான் சன்னியாசி எங்கு எல்லாப் பூதங்களும் துயில்கின்றனர். அங்கு சன்னியாசி விழித்திருப்பான் என்றார் ஆன்றோர், எல்லாப்பிராணிகளும் அறியாது வீணாய் மயங்கிக்கிடக்கும் பரவெளியென்ற மஹாராத்திரியில் எஞ்ஞான்றும் பரமஹம்ஸருக்கு நிட்டை தோன்றுதலால் உலகத்தார் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டு மயங்கும் உலகமனைத்தும் அவர்களுக்குப் புலப்படாமையால் அது அவர்க்கிரவேயாமென்றார்கள். ஆயின் பரமஹம்ஸாச்சிரமத்திற் சிறந்த மேற்கண்ட பரமநிஷ்டர்கள் முற்குறிக்கப்பட்ட சதருத்ரீய பாராயணம் அவிமுக்தோபாஸ்தி முதலிய ஞானமார்க்கங்களால் ஸ்ரீசிவப்பிரசாதம் பெற்று அவனது சொரூபசாக்ஷாத்கார பரசித்திபெற்றவராமென்பது அவிமுக்தமகோபாசனவித்தையின் அர்த்தவாதமாம், வேறு ஜாபாலத்தில் மற்றுமுள்ள அநேக வேதாந்தங்களிலும் இவர் பெருமை அளவிறந்ததாம். இங்கு முதலியோரென்று குறிக்கப்பட்டது. யாக்ஞவல்கியர், கௌதமர் சுகர் முதலியோராம்'

அவதாரணிகை

முன்னர் முதல் மூவாச்சிரமங்களினின்றும் சன்னியாசாச்சிரமமடையும் வழி ஒருவாறுகுறிக்கப்பட்டாலும் பகூதகர் குடீசகர் ஹம்ஸர், இவர்கள் பரமஹம்ஸராகும் வழிகூறப்படாமையின் எடுத்த வித்தையாகிய அவிமுக்ததாரக வித்தையில் பரமாதிகாரியாகிய பரமஹம்ஸன் சொல்லப்பட்டிலதாதலால் பெருங்குறை வருமெனக்கருதி அதன் முறையைகூறுகின்றார்:

த்ரிதண்டம் கமண்டலும் ஶிக்யம் பாத்ரம் ஜலபவி
த்ரம் ஶிகாம் யஜ்ஞோபவீதம் சேத்யேதத்ஸர்வம்
ஹஸ்வாஹேத்யப்ஸு பரித்யஜ்யாத்மாநமந்வி
ச்சேத் ||

(இ—ள்) திருதண்டம் கமண்டலம் சிக்யம் பிக்ஷாபாத்திரம் ஜலத்தை வடிக்கட்டும் வஸ்திரம் சிகை யக்ஞோப

வீதம் முதலிய எல்லாவற்றையும் பூர்வாஹா முதலியமந்திரங்களால் நீரில்போட்டு எப்பொழுதும் ஆத்மசொரூபத்தை த்யானிக்கவேண்டுமே. ௭—௮

(வி—ரை) இமற்றில் திருதண்டம் சிகை யஞ்ஞோபவீதம் முதலியனகுடீசகர் பகூதகர்க்குள்ளனவாம் மற்றவை ஹம்ஸருக்குள்ளன. எல்லாவற்றையுமென்றமையால் முற்கண்டத்தில் குறித்த முண்டிதம் முதலியவிலக்கணமே பரமஹம்ஸனுக்குள்ளதாமெனக- ஆத்ம சொரூபத்தை யபூர்வமாய் விதித்தலால் இதுவரைசெய்துவந்த ஆத்துமானுமாத்துமசம்மிச்சிரசவிசேஷப்ப்ரம்மவழிபாட்டிலும்மேலானதாய் சொரூபோபாஸ்தியே பரமஹம்ஸனுக்குமுக்கியலக்ஷணம்என்றதாயிற்று’

அவதரணிகை

மேல் அவ்வித பரமாதிகாரியான பரமஹம்ஸ ஸந்யாஸியின் இலக்கணத்தையும் அவனடையும் பெறும்பேற்றையும் குறித்தனடுத்த வவிமுக்ததாரகவித்தையைஉபசங்கரிக்கின்றார்,

𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑌰𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌲𑌾𑌭𑌾𑌲𑌾𑌭𑍌 𑌸𑌮𑍌 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌰𑌦𑍇𑌵𑌗𑍃𑌹𑌤𑍃𑌣𑌕𑍂𑌟𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑌶𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑍁𑌹𑌰𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑍋𑌟𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌶𑍁𑌭𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌨𑌪𑌰𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍 ॥

(இ-ள்) பிறந்தவாறுரூபர்தரித்து துவந்துவம் ஏதுமில்லாதவனாய்ப்பிரக்ரகசூன்யனாய், தத்துவப் பிரம்மமார்க்கத்தில் நிஷ்டையுள்ளவனாய் மனச்சுத்தியுள்ளவனாய் பிராணரக்ஷணத்துக்காகவே உசிதகாலங்களில் உதரபாத்திரத்தில்பிக்ஷையெடுத்து புசிப்பவனாய்,அவிமுக்தனாய், லாபாலாபங்களிற் சமனாய் சூன்யகிருகம், தேவாலாயம, புற்கூட்டம்;புற்றுமறத்தடி குயவன்வீடுஅக்னிஹோத்திரசாலை ஆற்றுமணற்குன்று மலைதுகை பொந்துக்கள் மரச்சந்து மலையருவிஇவற்றில் தரையிலேயே நியமமில்லாதுவசிப்பவனாய் எவ்விதமுயற்சியுள்ளவனாய் மமதையொழிய சுக்லத்யானம் செய்பவனாய் பிரம்மநிஷ்டனாய் நன்மைதீமை இருவினைகளையும்ஒழித்துஸன்னியாஸத்தால் தேகத்தைவிடுபவனே பரமஹம்ஸனாம் என்றதுபநிடதம்

௭—து

(வி—ரை.) "பிறந்தவாறு ரூபர்தரித்தல்" என்பது வஸ்திராதிகளையும்விட்டு உலகத்திலுள்ள எதனையும் அறியாதகுழந்தையைப்போலிருப்பார் அவர் எனப்பொருள்கொடுக்கும் சீதம்,உஷ்ணம் சுகம் துக்கம், ஸத்து அஸத்து, மேல்கீழ்,சுவர்க்கம் நரகம், என்பதாதிகள் துவந்துவங்களாம் அவைகள் எவையும் தம்மையணுகப்பெறாதவன் நிர்துவந்துவன்' எனப்படுவான், 'பரிக்ரகம்' என்பது பற்று அஃதற்றவன் நிஷ்பரிக்ரகன்' தத்துவமார்க்கத்திலும், சோதனைக்காக பரம்மமார்க்கத்தில் அபரோக்ஷத்திற்காக நிஷ்டையென்பது விசாரம் அஃதுள்ளவன்மனச்சுத்தி சங்கற்பமின்மைஉசிதகாலம் பசிகாலம் உதிரபாத்திரம் = வேறு பாத்திரங்கள் இல்லாமையால் வயிறே பாத்திரமாககொள்ளப்படும் இது பரமோத்தமமான' அஜகர், விருத்தியைக்குறித்தது அதாவது 'அஜகரம்' எனப்படும் மலைப்பாம்பு கிடந்த விடத்தே தற்செயலாய் கிடைக்கும் ஆகாரங்களை உட்கொள்ளுவதுபோல இருந்தவிடத்தே கிடைக்கும் ஆகாரங்களை யுட்கொள்ளுதல்உதரபாத்திரமாம்' அல்லது வயிற்றைக்காட்டி ஏற்றலுமாகலாம் அவிமுக்தன் = ஜீவன் முக்தன் இவ்விதம்இருந்தவிடத்தில் ஆகாரங்கிடைக்காதபொழுதும் கிடைத்தபொழுதும் துக்க சுகங்

களைப் பெறாது நித்தியானந்தனும் இருக்கவேண்டும் என்பது'லாபாலாபசமன்' என்றதன் பொருள். சூன்யகிருகம்=பாழ்வீடு=எவரும் வசிக்காதவிடம் இங்கு குறிக்கப்படும் எவ்வகையிடமும் இதர ஜனசங்கங்கள் இராக்காலங்களில் சேரக்கூடாதனவாம். இவ்வித விடங்களே இருவருக்குமுரியதென்பதைக்கைவல்யோபநிடதமும். 'விவிக்ததேசேசவ' இடையூறில்லாவிடத்து என்று சிறப்பித்ததாம். மேற்கண்டவிடங்களிலும் ஓரே இடத்தில் நீண்டகாலம் வசிக்காது நாடோறும் மாறிவரவேண்டுமென்பது "நியமமில்லாது" என்பதாதி வாக்யப்பொருள்=முயற்சியேதுவும் என்றும் பந்தஹேதுவே யாதலால் அவற்றை யொழித்திடல் அவருக்கவசியம் என்பதாயிற்று. முயற்சியொழிந்தால் மமதையும் தலையுள்ளன்றகருத்தால் 'மமதையொழிய' என்றது 'மமதை' என்றது ஸர்வாநர்த்த மூலமான அகந்தையையும் உபலக்ஷணமாய்க் குறித்ததாம். சுக்லம் = சொரூபம் தேயு, அதாவது பிரத்யகாத்தும சொருபமாம். 'பிரம்மநிஷ்டை' என்பது அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரமாம் பிரம்மநிஷ்டை உண்டாகும் க்ஷணத்திலேயே இருவினைகள் ஒழியும் என்றகருத்தால் இருவினையொழிந்து என்றார். 'இருவினை' என்பது அவித்தையைக் குறித்தசொல்லாகவே ப்ரம்மஞானத்தால் அவித்தையொழியும் என்றதாயிற்று. அப்படிக்காயினும் பிராரத்த சரீரம் உள்ளவரை மேற்கண்ட லக்ஷணம் அமைந்த சன்யாஸமகாயோகத்தையனுஷ்டித்து 'சரீரம்' எனப்படும் பிரபஞ்சத்துக்கு முற்றும் விலக்ஷணமான சுத்தாத்தும சொரூப சாக்ஷாத்காரப் பிரம்மானந்த சாம்ராஜ்யம் பெறுபவனே பரமஹம்ஸனும் என்பது பநிடதத்தின் முடிந்தகருத்தாம். ஆயின்மேற்குறித்த பரமஹம்ஸருக்கே இந்ததாரகவித்தையில் பிண்டாவிமுக்தோபாஸ்தியில் அதிகாரமெனறும அண்டவிமுக்தோபாஸ்தியில் அகிலப்பிராணிகளுக்கும் அதிகாரம் உண்டென்றும் அம்புலி சூடிய பிரான் திருவருளின்றி எவர்க்கும் அபரோக்ஷாத்வைதப்பிரம்மானந்த பரமபாக்கியம் கைகூடாதென்பதே இவ்வுபனிடதத்தில் பூர்ணமாய் அமைந்த மகாவாக்கியார்த்தமாம என்பதுமோர் குறியதேயாம். செகிருபை பரிபூர்ணம்

இங்ஙனங்கவுணியகுலப் பாலாழிக்குக் கவுத்துவ மணியாய்த்தோன்றி, ஸ்ரீமேதாதக்ஷிணாமூர்த்தி கருணாகடாக்ஷத்தாற் சகல கலைகளுமோதி யுணர்ந்து மிச்சிரமண்டலத்திற் றமது விஜயப்பிரதாப நிலைபெற நாட்டிய மஹாதேவதீட்சிதர் வம்சதிலகராய வையாகரண ஸார்வபௌம ஸ்ரீராமஸ்வாமிதீக்ஷிதர் செல்வக்குமாரரும், ஸ்ரீஸீதாம்பா கர்ப்பசுத்தி மூத்தமோத்தமவரும், ஸ்ரீமத் பாரத்வாஜகுல ஜலதிக்குக் கவுத்துவமணியாய் அத்வைத வித்யாசாரியராய், நூற்று நாலுகிரந்தங்களை நிர்வகித்தருளிய ஸ்ரீமது அப்பையதீக்ஷிதேந்திரர் வம்சத்தில் அவதரித்த ஷட்சாஸ்திரவல்லப் பாரிவேசுவர உபநிஷன் மார்க்கப் பிரவர்த்தக ஸ்ரீ மஹா மஹோபாத்தியாய ஸ்ரீமது தியாகராஜகுரு புங்கவர் சரணஸேவாபாராயணரும்

பிரத்யக்பரசிவநிஷ்டாதுரந்தர பரசாம்பவ பாதபத்ம

ரேணுசேவனத் தில்லன் புகந்துள்ளவரும்

"பிரம்மவித்தியா" பத்திராதிபருபமான

பரசமய பஞ்சானன பாஞ்சஜன்னிய

பண்டித ஸ்ரீமத் ஸ்ரீநிவாஸமகிபுங்கவர்

வடமொழியி லிருந்து

தென்மொழியிலியற்றிய

ஜாபாலோபநிடதத்

தமிழுரை

முற்றிற்று.

அவிமுக்தஜாபாலோபநிடத

தாத்பர்யசங்கிரகம்

ஐயா, இவ்வுபநிடதம் அவிமுக்த தாரகவித்தையை குறித்தலால் பெரும்பான்மையின் அவிமுக்தஜாபாலோபநிடதமென வழங்கப்படும், இச்சாபாலம் அவிமுக்ததாரக யோகத்தால் அத்துவித சித்திபெறும் நல்வழியைக் குறித்ததாம். தாரகயோகமென்பது நாதோபாஸ்தி ரூபமான பிரணவோபாஸ்தியாம். அவ்வுபாஸ்தியில் விஷயமாவது, மூலாதாரம்முதல் ஷடாதாரங்களையும் கடந்து- துவாதசாந்தத்தில் சென்று வாச்யவாசகங்கள் ஐக்யப்பட்டுத் தோன்றும் சுத்தானந்த நாதமாம்- இதனையனுபவிக்கும் மகாசமாதியே யோனசமாதியென்றும் தத்துவ சமாதியென்றும் அயலக மென்றும் சொல்லப்படும்- அதனாற்றான் யோகவிஞ்ஞான தீபிகையில்

ஸதாசிவோக்தாநி ஸபாதலக்ஷலயாவதாநாநி

வஸந்தி லோகே நாதாநுஸந்தாந ஸமாதிமேகம்

மந்யாமஹே மாந்யதமம் லயாநாம்॥

சதாசிவனருளிய யோகமார்க்கங்கள் பலகோடிகளுளவெனும் அவற்றில் எங்கும் சிறந்தது நாதானுசந்தான சமாதியேயாம் என்பது எமது எண்ணம் என்று ஐகத்குருநாதர் எடுத்தருளினர்- காளிதாஸனும் [illegible] அநேகதம் என்றவிடத்தில் ஓ ஜகதீச்வரி உன்திருமேனி நாதரூபமாய்த் திரிந்து ஆகாரதருபமாகக்காணப்படும் என்றனர். ஆகவே இவ்வவிமுக்ததாரகவித்தையில் நாதோபாஸ்தி முக்யமாதலால் அதற்குவேண்டிய அதிகாராதி சாதனங்களை குறிப்பதேயிதாம் என்க. முதற்கண்டத்தில் சமஸ்த சொற்பிரபஞ்சரூபமாய்விளங்கும் ஸ்ரீமது மாதேவியின் நாதனை ஸ்ரீமதோங்கார மூர்த்தியென வதர்வசிரம் புகழ்ந்த ஸ்ரீ ருத்திரமூர்த்தியே அவ்வித்தையின் குருவென்று புகழப்

பட்டான். அன்றி அவ்வித குருப்ரசாதஹேதுவான அவி முக்தோபாஸ்தி இரண்டாங்கண்டத்துக்கும் மூன்றுங்கண்டத்தில் ஸர்வசப்தப்ரதிபாத்ய சர்வாகார ஸர்வகாரண ஸ்ரீ ருத்ர திவ்யநாமதேயசதங்கள் நிறைந்த வ்யக்தவேதசார நாமமாலா மஹாமந்திரமான ஸ்ரீருத்ராத்யாயம் எடுத்து நிரூபிக்கப்பட்டது. அவ்வித தாரகோபாஸ்திக்கேற்ற முக்யாதிகாரம் துறவேயாதலின் அதனை நான்காவது முதலியமூன்று கண்டங்கள் அத்துறை நிறைவுபெற்ற பரமஹம்ஸரைப் புகழ்ந்தது. இவ்வித்தை ஸ்வசுவானரவித்தை முதலியவைகளைப்போல் வியவஹித வித்தையல்ல. வாமதேவ்யாதி வித்தைகளைப்போல் அதி தூரவித்தையல்ல, மதுவித்தை முதலியவற்றைப்போலவாதிகார வித்தையல்ல. மற்று அக்ஷர வித்தை தகர வித்தை முதலியவற்றைப் போல உத்தமாதிகாரிக வித்தையேயாம். இவ்வுபநிடதம் அறுவகைத்தாற்பரிய குறிப்புகளால் அத்துவித தத்வபரமாம் வறுமாறு.

(௧) ஸர்வேஷாம் ஹி பூதாநாம் ப்ரஹ்மாயதநம்

எல்லாப்பூதங்களுக்கும் ப்ரம்மசதனம் என்று சர்வபூதங்களுக்கும் காரியங்களுக்கு காரணத்தில் லயம் உசிதமாதலால் ப்ரம்மத்தினிடத்து எல்லாப்பூதங்களும் ஒடுங்கும் என்றது உபக்கிரமமாம். : க்ஷப்ராத்ருந்ஷம்ஹாம ஷ கஉ-ஃ திஉ-ஃ ஒ நவாப்ஸ நப்ராஷஸ நஷஊதப்ரம் கவொரதி ப்ரம்மநிஷ்டனுப் நன்மை தீமை இருவினைகளையும் ஒழித்து ஸந்நியாசத்தால் தேகத்தைவிடுபவன் என்று பாவம புண்யம் என்று சொல்லப்படும், கன்மம் முற்றுங்கலைந்து நைஷ்கர்ம்யசித்தனுப் தேகத்தைவிடுகின்ற விதேககைவல்யத்தைப்பெறுவந்த பெறும் பேறு என்று குறித்தது உபசங்காரம். தத்ஷஸ்ப்ரிசேஷாவஷிஷாஜ அதனிட மிட்டை கூடினோர் வீடுபெறுவாரென்றுபதேசித்தருளால் என்ற பிரமாணத்திரங் கூறியபடி ப்ரம்மநிஷ்டை கூடியவற்குக் கர்மம் தொலையும் தேகம் இல்லை என்றமையால் முக்தியால் சரீரமென்டென்றும் கருமமும் ஞானமும் சேர்ந்தே மோக்ஷ ஹேதுவென்றும் பூர்வமீமாஞ்சையும் உத்தரமீமாஞ்சையும

ஒரேசாஸ்திரமென்று வாதிக்கும் வாதம் (விசிஷ்டாத்துவித துவித சைவங்கள்) இவ்வுபநிடதத்துக்கு முற்றும் விரோதமாம்- ஆயின் உபக்ரமோபசங்காரங்கள் என்ற ஓர் குறியீடு நிலைபெற்றது-

(உ.) தெதெதெதிலைந ஹ்ரஸீ= அவ்வழிநடப்பான் ஸங்கியாஸிமுதலியன வப்பியாசங்களாம்.

(ங) யதோக்த சன்னியாசபூர்வகமாய் தாரகாாத சதருத்ரீய ஜபோபலக்ஷிதவவி முக்தோபாஸ்தி முக்திசாதகமாம் என்றது வேறுப்பிரமாணங்களில் கிடைக்கப்பெறாத விஷயமாதலால் அபூர்வதை சித்தித்தது.

(ச] ஸோக்ஷீஹவதி ஸஜுதொாஹவதி தெஹமதூ்ரம ஸோாதி =மோக்ஷத்தைப்பெறும் அமிருதனுவான் தேகத்தை விடுபவன் என்று கைவல்யமே இவ்வித்தைசுகமைந்த பயனாகக்குறிக்கப்படாமையால் பலமுங்கூடியது.

ரு-ஷ ஸாரகம் வஹவஹ்ரவஷெ தத வாசஹோம ஸாதாசெ ருத்திரன் தாரகப்பிருமத்தை உபதேசிப்பான் அந்து பரமஹம்ஸர்கள் என்பதாதியால் உபதேசஞ்செய்டவர் உபாஸ்திஸ்தானம் உபாஸனாதிகாரிகர் இவர்களைப்புகழ்ந்தனவெல்லாம் அர்த்தவாதங்களாம்.

(சு) பரமேசுவரப் பிரசாதத்தானும் சதருத்ரீய ஜபத்தானும் சன்னியாசத்தானும் உண்டாம ஞானத்தால் அத்விதகைவல்யமென்பதுபபத்தியாம்-

ஆகவே அறுவகை குறியீடுகளும் நிலைபெற்றமையின் இது சுத்தாத்துவித வித்தையென்பது சித்தமேயாமென்க. மேலும் இதில் கூறப்பட்டுள்ள பிண்டாவிமுக்தம் இடை பிங்கலைகள் எனப்படும் கங்கை யமுனைகள் வேறு பிரிந்துதோன்றும் நாசாபாணையின் மேற்புறமான காசிஸ்தானத்தின் கீழ்புறமாய் குசக்ஷேத்திர மெனப்படும் குருக்ஷேத்திரத்திற்கு மேல் ஒன்றுபட்டுத்தோன்றும் சிவராஜதானியான ஸ்ரீகாசியைப் புகழ்ந்தமையாலும் அவிமுக்த வித்தையைக் குறித்தமையாலும் பரமஹம்ஸருள் அவிமுக்த தாரகயோகிகளுக்கிது இன்றியமையாததோர் அக்ஷயப் பிரம்மானந்த நிதியேயாமெனச் சிவாத்துவித சித்தாந்திகள் எவரும் இதிற்கூறியபடி கன்றேவிபற்றி யொழுகி கிருதார்த்தராய் சிவத்துவம் பெறுமாறு ஸ்ரீஜாபலமுனிவர் முகமாய் வேதபுருஷன் அனுக்கிரகத்தால் எனபது ஓர் சிறிதாம். சுபம் சுபம்.

அவிமுக்த ஜாபாலோபநிடதத்தின்
அரும்பதவிளக்கம்

[illegible]

[illegible] — ஸர்வஸ்வாராதியாகங்களில் அக்னிப்ரவேசம் செய்வது

[illegible] — எப்பொழுதும் துரோகசிந்தையில்லாதவன் எச்சந்துக்களுக்கும் அபயம் கொடுத்தவன்

[illegible] — பிரம்மநிஷ்டன் அனுத்தமவஸ்துக்களிலெ ழிசாப்பெற்றவன்

[illegible] — அக்னியில்லாதவன் அனுகிதாக்னி விதுரன் முதலியோர்

[illegible] — எல்லையற்றவர் அளவில் அடங்காதவன் மூவ்வகைப்பரிச்சேதமில்லாதவன் இறுதியில்லாதவன்

[illegible] — குறைவற்றது நிறைந்தது

[illegible] — பிராயோபவேசம் என்கிற உபாஸவிருதம்

[illegible] — நிறித்தவிடத்தில் குடியிராதவன்

[illegible] — இஷ்டப்பட்டது அனுசரித்தது

[illegible] — காட்டப்பட்டது உபதேசிக்கப்பட்டது

[illegible] — அறிவுபூர்ணமாகபெற்றவர் உலகமயக்கமொழியப்பெற்றவர்

[illegible] — எவ்விதப்பற்றுமில்லாதார் ஏகாந்தவாஸிகள்

[illegible] — முயற்சியற்றவன் ஆத்மாராம

[illegible] — திரிவேணிப்ராவேசம் முதலியன

[illegible] — சிவன் ஸவிசேஷப்பிரமம் ஜீவன் முக்தன்

[illegible] — சிவத்துவம் ஸவிசேஷ சாருப்பம் ஜீவன்முக்தி

அரோசயதா: — பிரகாசித்தனை

அவிமுக்தம் — என்றுமீசன்திருவருள் விலகப்பொராத ஸ்ரீகாசி
இருப்புருவநடு

அவ்யக்த: — ஓர்குறியில்லாதான் மூலகாரணம்

அவ்ரதீ — விரதமில்லாதவன்

அவ்யக்தலிங்கா: — வெளிப்படையாய் ஆச்ரமக்குறிகளைத்த
ரியாதவர்

அவ்யக்தாசாரா: — வெளிப்படையாய் தமதநுஷ்டானங்களை
யுடையாதவர்

அஹ: — பகற்காலம்

ஆ

ஆக்நேயீ — அக்னிதேவதையின் ப்ரீதிக்காகச் செய்யும் ஓர்
இஷ்டி யாகம்

ஆக்ராபயேத் — மூகர்வான்

ஆவதேத் — சொல்வான் உபதேசிப்பான்

ஆசரந்த: — அனுஷ்டிப்பவர் நடப்பவர்

ஆஜிக்ரேத் — முகர்வான்

ஆதுர: — ரோகி பூர்ணவைராக்யமுடையவன்

ஆத்மா — ஜீவன் சோதித சைதன்யம்

ஆருணி: — சாந்தோக்யமகாவாக்யோபதேசம்செய்த ஆசி
ரியர்

ஆரோஹ — ஏறு மறைக்கிடு

இ

இஷ்டி: ஓர்சிறுயாகம்

உ

உத்ஸந்நாக்நி: — அக்னியைவிட்டவன் ஆபத்வசத்தால் அக்னி
யில்லாதவன்

𑌉𑌦𑌰𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 — வயிறெனும் பாத்திரம் வேறு பாத்திரமில்
மில்லாதான்

𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 — எடுத்து சங்கிரகித்து சேர்த்து

𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍 — பித்தனைப்போல

𑌉𑌪𑌸𑌦𑍍𑌯 — வழிபட்டு சமீபஞ்சென்று

𑌉𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 — வழிபடவேண்டும்

𑌉𑌵𑌾𑌚 — சொன்னான் கேட்டான்

𑌋𑌤𑍁𑌜𑌃 — ருதுவைப்பெற்றது நற் பரிபாகமெய்தியது

𑌋𑌷𑌿 — ஸுவாக்கியத்தில் சிநாசாரியார்

𑌏

𑌏𑌤𑌿 — செல்வான் அடைவான்

𑌕

𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌃 — இடுக்கு சந்துமண் குகைகள்

𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌃 — ஸன்யாசிகள் உபயோகிக்கும் ஓர்வகை கலயம்

𑌕𑌾𑌶𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 — வாரணசியெனப்படும் காசிக்குமேனடு
மார்புஸ்தானம்

𑌕𑍋𑌟𑌰𑌾𑌃 — மரச்சந்து

𑌗

𑌗𑌿𑌰𑌿𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑌂 — மலையிற் குகை

𑌗𑍃𑌹𑌂 — வீடு கிரஹஸ்தாச்சிரமம்

𑌗𑍃𑌹𑍀 — கிருஹஸ்தன்

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 — ஊர் சிரோத்திரியன் வீடு

𑌘

𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 — நாசி

ஜ

ஜடபரத: = புராணங்களில் பிரசித்திபெற்ற மகாமௌனசமாதிநிஷ்டர்.

ஜநக: = விதேகவம்சத்தரசனுனயாக்ஞவல்கிய சிஷ்யன்.

ஜந்து: = ஜீவன்

ஜப்யம் = ஜபிக்கற்பாலது மந்திரம்.

ஜலபவித்ரம் = ஜலத்தைச் சோதிக்கஉபயோகிக்கும் ஓர் சிறுதுணித்துண்டு.

ஜுஹோமி = ஹோமம் செய்வேன் விடுவேன்.

த

தத்த்வஸூத்ரமார்க: = தத்துவமார்க்கம் பிரம்மமார்க்கமெனப்படும் தத்துவாதீதநெறியும்.

தம: = இருள் தமோகுணம்.

தாரகம் = பிரபஞ்சக்லேசத்தைஒழித்திடும் பிரணவம் பஞ்சாக்ஷரம்.

த்ரயீ = வேதம்.

த்ரிதண்டம் = மூன்றுகோல்கள்

த்ருணகுடீம் = புற்றறை.

தைத்ரயாதவீயா = ஓர்வகையிஷ்டி.

த

தத்தாத்ரேய: = அத்ரியின் புத்திரராய் அவதரித்தநாராயணாம்சம்

துர்வாஸா: = அத்ரியின் புத்திரராகவவதரித்த ருத்ராம்சம்

தேவக்ருஹம் = தேவாலயம் வீடுகள் பூஜைவைக்குமிடம்

தேவயஜநம் = தேவதைகளுக்குயாகம்செய்யுமிடம்

தேஹத்யாக: = சரீரத்தை விடுதல் விதேககைவல்யம்

த்யுலோகா: = மேலுலகங்கள்

𑌧

𑌧𑌾𑌤𑌵𑌃 = சரீரத்துள்ள தாதுக்கள்,

𑌨

𑌨𑌾𑌮 = பெயர் பிரசித்தம்.

𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 = பெயர்,

𑌨𑌾𑌸𑍀 = நாசி இந்திரியக்குற்றங்களை நாசஞ்செய்வது.

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑌃 = மலையருவி.

𑌨𑌿𑌦𑌾𑌘𑌃 = ரிபுசீடரான ஓர் மகரிஷி.

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌃 = சீதோஷ்ண முதலிய இரட்டைகளைச் சகிப்பவன் துவைதம் தொலையவத்துவித நிஷ்டையுள்ளவன்

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌃 = அகந்தைமமதைஎனும் உலகமூலம் தொலையப்பெற்றவன்.

𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 = எவ்விதப் பற்றுமில்லாதவன் உபாதிதொலைந்தவன்.

𑌪

𑌪𑌰𑌃 = மேலானது உத்தமம்.

𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌃 = குடீசகர் பகூதகர் ஹம்ஸர் இவர்களுக்கும் மேலான சன்யாசி.

𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍 = ஸன்யாசி.

𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍 = ஸன்யாஸி.

𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 = வழி சித்தாந்தம்

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 = துறவடைவான்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾 = பிரஜாபதி தேவதையுடைய ஓர் இஷ்டி.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 = உயிர் பிராணவாயு

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 = உட்கொள்வான்.

𑌪𑌾𑌷𑌿𑌣𑌂 = மனந்துன்று

𑌬

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 = பிரபஞ்சிகன்

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌦𑌮𑍍 = மோக்ஷம் பரம்மமாகவே நிற்பது.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 = பிரம்மநிஷ்டை பிரம்மமெனப்படும் வேத மோதும் முதலாச்சிரமம்

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 = பிரம்மநிஷ்டர் பிரதமாச்சிரமிகள்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 = பிரம்விசாரஞ்செய்தவர் பிரம்மநிஷ்டர்

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌦𑌨𑌮𑍍 = பிரம்மத்தையடையுமிடம்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 = சதுர்முகன்

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 = அந்தணன்

𑌭

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 = ஆசிரியன் ஞானவைராக்யசம்பூர்ணர்

𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍 = பிச்சை தற்செயலாய்க்கிடைக்குமாகாரம்

𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑌰𑌣𑌃 = பிச்சை கொண்டு பிழைப்பவன்

𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 = புருவம்.

𑌮

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 = மந்திரம் பிரணவம்.

𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍 = மீளாயாத்திரை மீள்வதில்லை என்றசங்கற்பத்துடன் இமயமலைக்கேகுதல்

𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌃 = முண்டிதன்.

𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 = வீடு அவித்யாநாசம்

𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 = மோக்ஷத்துக்குரிய மந்திரங்கள் பிரணவ காயத்ரீ பஞ்சாக்ஷராதிகள்

𑌯

𑌯𑌥𑌾𑌜𑌾𑌤𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑌃 = பிறந்தபடி உருவம் தரித்தவன் அவதூதன் சொரூபநிலையுள்ளவன்.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 = தேவராதமுனிவர்குமாரரான பிருகதாரண்ய ப்ரசித்தமுனி.

𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 = காரணம்.

ர

ரஜஃ = ரஜோகுணம் மலம்

ரயிஃ = புஷ்டி ஐசுவரியம்

ருத்ரஃ = ருத்திரன் குரு மூர்த்தி

ரைக்வஃ = ஓர் மகரிஷி

வ

வர்தய = விருத்திக்கச்செய்

வநம் = காடு வானப்பிரஸ்தாச்சிரமம்

வநீ = காட்டில் வஸிப்பவன் வானப்பிரஸ்தாச்சிரமி

வரணா = புருவநடு இந்திரியக்குற்றங்களைத் தடுக்கும்கருவி

வல்மீகம் = புற்று

வ்ரதீ = விரதமுடையவன் பிரம்மசாரி

வ்யாவக்ஷ்யே = சொல்வான் உரையிடுவான் உபதேசிப்பான்

விஜாநீயாம் = அறிவேன் பிறப்பிலக்ஷணம் தெரிந்துகொள்வேன்

விந்தேத = அடைவான்

விமுக்தஃ = முக்தன் ஜீவன் முக்தன்

விரஜஸ் = துறவுபெறுவான்

விவர்ணவாஸஃ = நிறமில்லா தவஸ்திரமுடையவன் காஷாயதாரி

வீராத்வாநம் = வீரர் அடையும்வழி போர்க்களம்

வைதேஹஃ = விதேகராஜவம்சத்தில் பிறந்தவன்

ச

சதருத்ரீயம் = வேதங்களின் நான்குசாகைகளிலும் படிக்கப்படுவது அநேகருத்திரமாகாத்மியம் கூறுவது அநேக வழியால்ருத்திரனைப்புகழ்ந்ததான அத்தியாயம்

சிக்யம் = உறி

சாக்யாயநஃ = ஆத்மசொரூபநிஷ்டர்,

ஶுசி: = சுத்தன் உபாதிவிலகப்பெற்றவன்

ஶுபா⁴ஶுபே⁴ = புண்யபாவங்களாம் கன்மங்கள்.

ஶூந்யாகா³ரம் = வீண்வீடு பாழ்வீடு.

ஶ்வேதகேது: = ஆருணியின்புதல்வர் சாந்தோக்யமகாவாக்யோபதேசம் பெற்றவர்

ஸ

ஸத்த்வம் = தைரியம் சத்துவகுணம்

ஸம்யோ: = சேர்க்கை

ஸந்த்⁴யா = அந்தணர் உபாஸிக்கவேண்டிய ஓர் தேவதை பிரம்ம காயத்ரீ சொரூபம்.

ஸந்ந்யாஸ: = துறவு ஓராச்சிரமம்-

ஸம்வர்த்தக: = ஓர் மகரிஷி பிரணவத்தின் நான்காமர்தமாத்திரையில் சித்திபெற்றவர்-

ஸ்த²ண்டி³லம் = திலம்

ஸ்நாதக: = விதிப்படி பிரமசரியவிரதம்முடித்தவன்

ஹ

ஹவி: = அவிசு

ஹா = பெரிது பிரசித்தி ஆச்சரியம்

அவிமுக்த ஜாபாலோபநிடத

அரும்பதவிளக்கம்

முற்றிற்று.

அவிமுக்த ஜாபாலோபநிடத

இலக்கணக்கொத்து.

---

௧. 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 — 𑌬𑍃𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 [illegible]

௨. 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 — 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌲𑍍𑌕𑌃 (𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂) 𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 [illegible] ‖

௩. [illegible] 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 — [illegible] ‖

௪. 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 — 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖

௫. 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌦𑌨𑌂 — 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑌦𑌨𑌂 [illegible] ‖

௬. [illegible] ‖

௭. 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 — 𑌰𑍋𑌦𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 [illegible] ‖

அ. [illegible]

கூ. [illegible]

௰. [illegible]

கக. [illegible]

கஉ. [illegible]

கங. [illegible]

கச. [illegible]

கரு. [illegible]

கசு. [illegible]

கஎ. [illegible]

கஅ. [illegible]

ககூ. [illegible]

உ௦. [illegible] ॥

உக. [illegible] ॥

உஉ. [illegible] ॥

உ௩. [illegible] ॥

உ௪. [illegible] ॥

உ௫. [illegible] ॥

உ௬. [illegible] ॥

உ௭. [illegible] ॥

உ௮. [illegible] ॥

உ௯. [illegible] ॥

௩௦. [illegible] ॥

௩க. [illegible] ॥

௩உ. [illegible] ॥

௩௩. [illegible] ॥

௩௪. [illegible] ॥

௩௫. [illegible] ॥

முற்றிற்று.

அவிமுக்த ஜாபாலோபநிஷத்தின்

வசனானுக்கிரமணிகை.

அவிமுக்த ஜாபாலோபநிடத

விஷயானுக்கிரமணிகை.

ஸ்ரீ ஜாபாலோபநிஷத்விஷயானுக்கிரமணிகை

ஜாபாலோபநிஷத் விஷயாநுக்ரமணிகை

ஜாபாலோபநிஷத் விஷயானுக்கிரமணிகை

